

Liahona

Kolme asiaa,
joista voimme
aina olla
kiitollisia,

s. 12

Väkivallan tunnistaminen
ja siihen puuttuminen,
s. 5, 18

Vastausten löytäminen
eksytyksen aikana,
s. 24

Kuinka
seurakuntakeskuksemme
auttavat meitä
jumalanpalveluksessamme,
s. 38

KIRKKO
ON
TÄÄLLÄ

Busan

Etelä-Kor

ea

Busanissa on yksi Etelä-Korean 12 vaarnasta. Busan on myös yhden lähetyksentän keskuspaikka. Tässä on muutamia tietoja kirkosta Etelä-Koreassa:

jäseniä — **88 418**

 12 — vaarnaa, 5 piiriä,
4 lähetyksenttää

seurakuntia — **103**

18 — sukututkimuskeskuksia

temppeli (Soulissa) — **1**

1956 Ensimmäiset viralliset lähetyssaarnaajat

1967 Mormonin kirja painetaan koreaksi

1973 Ensimmäinen vaarna perustetaan

1985 Soulin temppeli vihittään

1991 Miljoonas koreankielinen
Mormonin kirja painetaan

2020 Eteläkorealainen kuoro laulaa
videon välityksellä mukana huhtikuun
yleiskonferenssin loppulaulussa

Palvelutyötä
Lasten ja
nuorten
ohjelman
avulla
8

Sydän syville haa-
voille lävistettynä:
Perheessä tapah-
tuvan väkivallan
ymmärtäminen
Jason B. Whiting

18

Apostolit
esittävät
toivon
sanomia
12

Pysykää ilmoituksen kalliolla
Vanhin Lawrence E. Corbridge

24

Väkivallan ehkäiseminen

Terveissä ihmissuhteissa osapuolet pyytävät anteeksi epäystävällisiä sanojaan ja tekojaan sekä turvaavat Vapahtajamme sovituksen voimaan saadakseen apua käytöksensä parantamiseen ja parannusentekoon. Mutta epäterveissä tilanteissa ihmiset kohtelevat muita jatkuvasti epäystävällisesti, ja niistä ihmissuhteista voi tulla väkivaltaisia.

”[Pahoinpitelyllä ja muilla] tällaisilla rikkomuksilla ei ole mitään sijaa Jumalan valtakunnassa”, opetti presidentti Russell M. Nelson (”Hengellisiä aarteita”, lokakuun 2019 yleiskonferenssi). Muutamat kirkon lehden artikkelit tässä kuussa auttavat meitä tunnistamaan väkivallan ja puuttumaan siihen:

- Artikkelissani sivulla 18 puhun väkivallan piirteistä ja esittelen joitakin lähteitä avuksi sinulle tai tuntemillesi ihmisille, jotta voitte tunnistaa väkivaltaisen ihmissuhteen ja parantua siitä.
- Sivulla 58 eräs teini-ikäinen tyttö kertoo, kuinka häntä käytettiin seksuaalisesti hyväksi lapsena ja kuinka hän pystyi saamaan rohkeutta ja voimaa puhua siitä suoraan ja etsiä apua luotettavilta aikuisilta ja Vapahtajalta.

- Tämän kuukauden Ystävä-liitteen sivulla Y12 on toiminta, jonka avulla voit keskustella lastesi kanssa siitä, kuinka sanotaan ei. Voit käyttää tätä toimintaa pohjana väkivallan ehkäisemistä koskevalle oppiaiheelle koti-illassa.
- Emotionaalinen väkivalta voi olla aivan yhtä haitallista kuin muut väkivallan muodot. Lue lehden digitaalisen version artikkelista ”Emotionaalisen väkivallan tunnistaminen” viidestä varoitusmerkistä ja siitä, kuinka saada apua.

Jos sinua on satutettu, voit kääntyä Jumalan puoleen, jotta saat ohjausta ja voit parantua, ja voit myös pyytää apua luotettavilta henkilöiltä. Herra ymmärtää, mitä me tunnemme, ja Hän ohjaa meidät turvaan ja iloon, kun käännyimme Hänen puoleensa.

Toivon meidän kaikkien tuntevan Jumalan rakkautta ja kääntyvän Hänen puoleensa joka päivä.

FT Jason Whiting

Brigham Youngin yliopiston perhe-elämän laitos

Sisällys

5 Väkivaltatietoisuus 🕒

6 Henkilökuvia uskosta 🕒

Sakiusa ja Salote Maiwiriwiri

Maiwiriwirit elävät joka päivä ilon ja tarkoituksen täyttämää elämää huolimatta siitä, että kaksi heidän lapsistaan on kuollut.

8 Palvelutyön periaatteita

Palvelutyötä Lasten ja nuorten ohjelman avulla

Vaikka et olisikaan alle 18-vuotias, voit silti käyttää Lasten ja nuorten ohjelmaa apuna palvelutyöpyrkimyksissäsi.

12 Apostolit esittävät toivon sanomia

Kuinka pysyä lähellä Jumalaa, palvella rakkaudella ja kulkea kärsivällisesti eteenpäin pandemian aikana.

18 Sydän syville haavoille lävistettynä: Perheessä tapahtuvan väkivallan ymmärtäminen

Jason B. Whiting

Tunnista viisi väkivallan mallia ja koe toivoa ja parantumista.

24 Pysykää ilmoituksen kalliolla

Vanhin Lawrence E. Corbridge

Totuuden etsintä alkaa siitä, että löytää vastauksia ensisijaisiin kysymyksiin.

30 Myöhempien aikojen pyhien kertomaa 🕒

Perhe kokee rauhaa ja iloa temppelissä, palapeli tuo parantumisen, nuori mies saa uuden mahdollisuuden lukea Mormonin kirjaa, nuori mies oppii ymmärtämään kasteensa tarkoituksen.

34 Tule ja seuraa minua – Mormonin kirja 📖 🕒

Nämä viikoittaiset artikkelit voivat tukea Mormonin kirjan tutkimistasi tässä kuussa.

38 Seurakuntakeskukset – kunnioituksen ja jumalanpalveluksen paikkoja

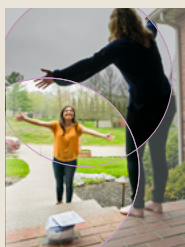
Piispa Dean M. Davies

Seurakuntakeskukseenne on pyhä paikka, joka voi tarjota sinulle monia tilaisuuksia tuntea Hengen vaikutusta voimallisemmin elämässäsi.

🕒 Nopeaa luettavaa

📖 *Tule ja seuraa minua* -opetusohjelmaa
tukevaa aineistoa

Kannessa
Valokuva
Getty Images.

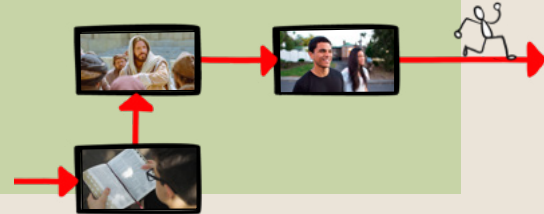

Osastot

Nuorille aikuisille

44

Riippuvuus voi olla kettinki, joka pitää meitä paikoillaan. Me voimme **tuntea vapautta, kun käännyimme Vapahtajamme puoleen**, joka rakastaa meitä myös heikkouksissamme ja kamppailuissamme.

Nuorille

52

Kamppailitpa sitten päivittäisen palvelemisen, hyväksikäytöstä toipumisen, mielenterveysongelmien tai vain kirkon koko nimen sanomisen kanssa, niin **et ole yksin.**

Lapsille

Ystävä

Opi **kymmenyksistä** ja siitä, kuinka autat perhettäsi **elämään onnellisena.**

LOKAKUUN VAIN SÄHKÖISENÄ JULKAISTAVAT ARTIKKELIT

37 eri tapaa tutkia pyhiä kirjoituksia Marissa Widdison

Ellet erityisemmin pidä lukemisesta, kokeile sen sijaan evankeliumin tutkimista jollakin näistä tavoista.

Emotionaalisen väkivallan tunnistaminen Nanon Talley

Perhepalvelujen neuvoja kertoo, kuinka tunnistat emotionaalisen väkivallan ihmissuhteissasi ja puutut siihen.

LUE LISÄÄ

Evankeliumiaiheinen kirjasto -sovelluksessa ja sivustolla liahona.churchofjesuschrist.org voit

- nähdä lehden uusimman numeron
- löytää sisältöä, joka julkaistaan vain sähköisenä
- hakea aiempia numeroita
- lähettää omia kertomuksia ja antaa palautetta
- tilata lehden tai tehdä lahjatilauksen
- tehostaa tutkimista sähköisin työkaluin
- jakaa mieluisia artikkeleita ja videoita
- ladata tai tulostaa artikkeleita
- kuunnella mieluisia artikkeleita.

OTA MEIHIN YHTEYTTÄ

Lähetä kysymyksesi ja palautteesi sähköpostitse osoitteeseen liahona@churchofjesuschrist.org.

Lähetä kertomuksiasi sivustolla liahona.churchofjesuschrist.org tai postitse osoitteeseen

Liahona, Fl. 23

50 E. North Temple Street

Salt Lake City, UT 84150-0023, USA

LOKAKUU 2020, 72. VUOSIKERTA, NUMERO 10 LIAHONA 16725 130

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon kansainvälinen julkaisu

Ensimmäinen presidenttikunta:

Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

Kahdentoista apostolin koorumi:

M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Vastaava päätoimittaja:

Randy D. Funk
Neuvojat: Becky Craven, Sharon Eubank, Cristina B. Franco, Walter F. González, Larry S. Kacher, Jan E. Newman, Adrián Ochoa, Michael T. Ringwood, Vern P. Stanfill

Toiminnanjohtaja:

Richard I. Heaton

Kirkon lehtien johtaja:

Allan R. Loyborg

Liiketoiminnan johtaja:

Garriff Cannon

Päätoimittaja:

Adam C. Olson

Apulaispäätoimittaja:

Ryan Carr

Julkaisuavustaja:

Enish C. Dávila

Toimittajat:

David Dickson, David A.

Edwards, Matthew D. Flitton, Garrett H. Garff, Jon Ryan Jensen, Aaron Johnston, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Selu, Lori Fuller Sosa, Chakell Wardleigh, Marissa Widdison

Taiteellinen johtaja:

Tadd R. Peterson

Suunnittelu:

Jeanette Andrews, Fay P. Andrus,

Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child,

Joshua Dennis, David Green, Colleen Hinkley,

Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy,

Aleni Regehr, Mark W. Robison, K. Nicole Walkenhorst

Aineettoman omaisuuden

koordinaattori: Collette Nebeker Aune

Tuotantopäällikkö:

Ammon Harris

Tuotanto:

Ira Glen Adair, Julie Burdett,

José Chavez, Bryan W. Gygis, Ginny J. Nilson,

Marissa M. Smith

Painatuksen valmistelu:

Joshua Dennis,

Ammon Harris

Painatusjohtaja:

Steven T. Lewis

Levikkijohtaja:

Nelson Gonzalez

Kotimaansivut:

Timo Lehto

Sähköposti:

timppa.lehto@gmail.com

Jakelu: Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga MSR Filialen

Sveagatan 8 A, 44132 Alingsås, Sverige

Tilastiedot:

Tilaukset ja osoitteenmuutokset tehdään asiakaspalveluun:

Puhelinnumero: +46 (0) 8500 655 20

Sähköposti: rcstockholm@

churchofjesuschrist.org

Verkkotilaukset: store.

churchofjesuschrist.org

Vuositilauhinta: 9,20 €

Toimittakaa käsikirjoitukset ja

tiedustelut verkossa osoitteessa

liahona.churchofjesuschrist.org

tai postitse osoitteella Liahona, Fl. 23,

50 E. North Temple St., Salt Lake City,

UT 84150-0023, USA tai sähköpostitse

osoitteeseen liahona@

churchofjesuschrist.org.

Liahona (Mormonin kirjan sana,

joka tarkoittaa 'kompassia'

tai 'suunnannäyttäjää') ilmestyy albanian,

armenian, bulgarian, cebun, englannin,

espanjan, fidžin, hollannin, indonesian,

islannin, italian, japanin, khmerin, kiinan (sekä tavallisin että yksinkertaistetuin kirjoitusmerkein), kiribatin, korean, kreikan, kroatian, latvian, liettuan, malagasian,marshallin, mongolin, norjan, portugaliln, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, suomen, tagalogin, tahitin, tanskan, thain, tongan, tšekin, ukrainan, unkarin, urdun, venäjän, vietnamin ja viron kielellä. (Ilmestyskerrat vaihtelevat kielittäin.)

© 2020 Intellectual Reserve, Inc.

All rights reserved. Printed in the

United States of America.

Tekijänoikeustiedot: Ellei toisin ole mainittu, voit kopioida aineistoa Liahonasta henkilökohtaiseen ei-kaupalliseen käyttöön (kuten kirkon tehtäviin). Tämä oikeus voidaan kumota milloin tahansa. Kuva-aineistoa ei kuitenkaan saa kopioida, mikäli se kielletään kuvituksen lähdemerkinnässä. Tekijänoikeutta koskevat kysymykset tulee lähettää osoitteeseen: Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Fl. 13, Salt Lake City, UT 84150, USA, tai sähköpostiosoitteeseen cor-intellectualproperty@churchofjesuschrist.org.

For Readers in the United States and Canada: October 2020 Vol. 72 No. 10. LIAHONA (USPS 311-480) Finnish (ISSN 1522-9181) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431) POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

VÄKIVALTATIEETOISUUS

Vaikka kaikki toivomme, että jokaista kohdeltaisiin kunnioittavasti, jotkut ihmiset pyrkivät satuttamaan, kontrolloimaan tai manipuloimaan muita. Sellaista vahingollista käyttäytymistä kutsutaan kaltoinkohteluksi tai väkivallaksi. Se on vastoin Jeesuksen Kristuksen evankeliumia, joka opettaa meitä rakastamaan toisiamme ja kohtelemaan toisia niin kuin haluaisimme itseämme kohdeltavan (ks. Matt. 7:12; Joh. 13:34; OL 121:36–37).

Usein väkivallan tekijänä on joku uhrin tuntema henkilö.

Rikkoja saattaa olla sukulainen tai joku, jonka he ovat tavanneet aiemmin. Se ei tarkoita sitä, että meidän tulisi huolestua jokaisesta tuntemastamme henkilöstä, mutta voimme tarkkailla – ja opettaa lapsiamme tarkkailemaan – näitä neljää muuta merkkiä.

Rikkojat etsivät usein helposti haavoittuvia ihmisiä.

Rikkojat hakevat ihmisiä, jotka eivät ehkä kykene antamaan lupaa tai puolustamaan itseään.

VÄKIVALLALLA JA KALTOINKOHTELULLA ON JOITAKIN YHTEISIÄ MERKKEJÄ. OHESSA ON VIISI ASIAA, JOITA KANNATTAA TARKKAILLA VOIDAKSEEN OSALTAAN ESTÄÄ TAI PYSÄYTÄÄ VÄKIVALTAISTA KÄYTÖSTÄ:

Rikkojat yrittävät usein eristää uhrin muista ihmisistä.

Käyttämällä eristämistä tai uhkailemalla rikkojat pyrkivät usein estämään uhreja hankkimasta apua.

Rikkojat aloittavat usein rikkomalla rajoja.

On kyse väkivallasta, kun rajoja rikotaan vakavasti käyttäytymällä asiattomasti muita kohtaan teoin tai sanoin. Rikkojat saattavat jättää rajat kokonaan huomiotta tai aloittaa pienillä rikkomuksilla pyrkiessään turruttamaan uhrinsa.

Rikkojat saattavat pikkuhiljaa pyrkiä luomaan luottamuksellisen suhteen ennen väkivaltaista käytöstä.

Tätä sanotaan groomingiksi, ja sitä tapahtuu usein nuorten ja lasten kohdalla. Groomingiin voi kuulua pyyntö kahdenkeskiseen aikaan, salailuun kannustaminen, seksiin liittyvistä aiheista puhuminen, pornografian näyttäminen tai fyysisen kontaktin aloittaminen lasta kohtaan.

Sakiusa ja Salote Maiwiriwiri

Suva, Fidži

Saatoin tuskin uskoa, millaista rauhaa ja onnellisuutta löysin Maiwiriwirien kodista. Vaikka kaksi heidän lapsistaan on kuollut, he elävät joka päivä ilon ja tarkoituksen täyttämää elämää.

LESLIE NILSSON, VALOKUVAAJA

Salote:

Kaksi vuotta sen jälkeen kun poikamme Esa kuoli keuhkosityöpään, tyttäreemme Esalynn menehtyi aivokalvontulehdukseen. Tunsin temppelissä voimakasta innoitusta puhua erään siellä olevan vanhemman lähetyssaarnaajasisaren kanssa, joka oli vuosia aiemmin myös menettänyt kaksi lastaan. Hän sanoi minulle: "Jos teette kodistanne pyhän paikan, voitte tuntea siellä lastenne läsnäolon."

Siitä on tullut tavoitteemme. Kaiken toimintamme tarkoituksena on tehdä kodistamme pyhä paikka. Me haluamme tuntea heidän olevan lähellä.

Sakiusa:

Esan ja Esalynnin menetykset ovat pohjimmiltaan lähentäneet perhettämme. Me neuvottelemme yhdessä muiden lastemme kanssa. Me käymme temppelissä perheenä. Me elämme elämäämme mahdollisimman yksinkertaisesti ja valitsemme kiitollisuuden joka päivä. Kun puhumme siitä, mitä sinetöimämme yhteen perheenä temppelissä tarkoittaa, niin tuo sinetöiminen tulee meille eläväksi. Ja kaiken tämän avulla me *todella* tunnemme lastemme läsnäolon.

LUE LISÄÄ

Lisää tietoa Sakiusan ja Saloten uskon taipaleesta, mukaan lukien lisää valokuvia, on tämän artikkelin verkkoversiossa ja Evankeliumiaiheinen kirjasto -sovelluksessa osoitteessa churchofjesuschrist.org/go/10206.

Vanhin Ronald A. Rasband kertoo, kuinka voimme varustaa kotimme olemaan rakkauden ja hengellisen suojan paikka, osoitteessa churchofjesuschrist.org/go/10207.

Palvelutyön periaatteita

PALVELUTYÖTÄ LASTEN JA NUORTEN OHJELMAN AVULLA

*Palvelutyön ydin on se, että kutsumme muita kasvamaan
ja autamme heitä matkan varrella.*

Tilaisuuksia palvelemiseen Lasten ja nuorten ohjelman avulla on runsaasti. Kenties omassa kodissasi on lapsia tai nuoria. Kenties olet johtohenkilö tässä ohjelmassa tai palvelet perheitä, joissa on lapsia ja nuoria. Tai kenties *satut tuntemaan* muutamia lapsia ja nuoria. (Tämä kattaakin lähestulkoon meidät kaikki.) Olipa tilanteesi mikä tahansa, on monia tapoja hyödyntää ohjelmaa tai sen periaatteita muiden elämän siunaukseksi.

Kehitytään yhdessä

Lasten ja nuorten ohjelmassa keskitytään pyrkimykseen tulla joka päivä enemmän Vapahtajan kaltaiseksi, joka palveli täydellisesti. Monet ohjelmaan osallistuneista ovat oppineet, että mitä enemmän edistyy elämän eri osa-alueilla, sitä paremmin on valmistautunut auttamaan ja palvelemaan muita.

Mutta Lasten ja nuorten ohjelmaa toteuttaessaan ei tarvitse odottaa, että pystyy olemaan muiden siunaukseksi vasta sitten kun on oppinut jotakin. Oppiminen itsessään tarjoaa tilaisuuksia palvella.

Ghanalaiselle nuorelle miehelle nimeltä Prophet se, että hän asetti Lasten ja nuorten ohjelmassa tavoitteen opetella soittamaan pianoa, oli vasta alku. ”Tavoitteenani on myös auttaa muita ihmisiä oppimaan sitä, mitä itse opin”, Prophet sanoo.

Vaikka hän ei ole vielä pianonsoiton opettaja, hänen tavoitteestaan on jo kasvanut jotain paljon suurempaa kuin hän koskaan kuvitteli. Nyt pianotunneilla seurakuntakeskuksessa käy Prophetin lisäksi 50 muuta oppilasta. Ja

ketkä opettavatkaan Prophetia ja niitä muita 50:tä oppilasta? Alexander M. ja Kelvin M., jotka kumpikin ovat 13-vuotiaita. ”Me haluamme osoittaa ystävällisyyttä muille ihmisille”, Kelvin sanoo.

Kolmena päivänä viikossa nämä kaksi nuorta opettavat pianonsoiton alkeita ilmaiseksi kaikille, jotka tulevat

oppimaan. Pianotunneista on ollut muutakin hyötyä. Monet oppilaista, jotka ovat tutustuneet kirkkoon pianotuntien avulla, ovat myöhemmin tutkineet evankeliumia ja päättäneet mennä kasteelle.

Kun ponnistelemme kehittyäksemme, me voimme palvella muita kutsumalla heitä mukaamme.

VALOKUVA ISAAC DARKO-ACHEAMPONG

VALOKUVA ALEXANDER K. BOATENG

Voittoisa resepti palvelutyöhön

Vaarnan Alkeisyhdistyksen johtaja Sabrina Simões Deus Augusto Curitiba Brasiliasta on nähnyt, kuinka ohjelman henkilökohtaisen edistymisen osa-alueet siunaavat hänen vaarnansa lapsia ja nuoria. Mutta hän on nähnyt myös monia tapoja hyödyntää sitä, mitä hän on oppinut henkilökohtaisesta edistymisestä, omassa tehtävässään palvelutyösisarena.

”Kun kehitän jotakin taitoa”, sisar Augusto sanoo, ”voin käyttää sitä taitoa jonkun sellaisen siunaukseksi, jota palvelen.”

Sisar Augusto opetti yhden sisarista, jonka hän sai palvelutyökohteekseen, valmistamaan suklaa-tryffeileitä. Nyt tämä sisar valmistaa ja myy tryffeileitä lisätäkseen omalta osaltaan perheensä tuloja. ”Kuu-kausia myöhemmin minua siunattiin, kun eräs toinen sisar opetti minut leipomaan hunajaleipää, jota voisin myydä”, sisar Augusto sanoo. ”Taitojen kehittäminen ja niiden opettaminen muille voi siunata toistemme elämää ja syventää suhdettamme palvelutyötä tekevinä sisarina.” ■

KUINKA LASTEN JA NUORTEN OHJELMA VOI AUTTAA SINUA PALVELEMAAN?

1. Kutsu muita osallistumaan Lasten ja nuorten ohjelmaan.

Voit kutsua niiden nuorten ja lasten perheitä, joita palvellet, osallistumaan Lasten ja nuorten ohjelmaan. He saattavat kiinnostua osallistumisesta ohjelman toimintoihin, henkilökohtaisesta edistymisestä tai jopa evankeliumin tutkimisesta. (Lisää tietoa palvelutyöstä *Tule ja seuraa minua* -ohjelman avulla on syyskuun 2020 *Liahonan* artikkelissa "Palvelutyötä *Tule ja seuraa minua* -ohjelman avulla".)

2. Tue heidän tavoitteitaan.

Kun olet palvelutyöveli tai -sisar perheelle, jossa on nuoria, sinulla on luonteva tilaisuus tukea tavoitteita, joiden eteen nuoret kenties tekevät työtä Lasten ja nuorten ohjelmassa. Vaikka heidän tavoitteensa ovatkin henkilökohtaisia, niin jos tiedät, mistä he ovat kiinnostuneita, voit tarjota apua monin eri tavoin. Voisit auttaa heitä löytämään heidän etsimiään taidetarvikkeita, maistella heidän leipomuksiaan ja antaa niistä palautetta tai opastaa heitä asiassa, josta itselläsi on tietämystä. Osaatko vaihtaa öljyt autoon? Korjata revenneen vaatteen? Oletko asiantuntija työpaikkahaastatteluihin? Voit tarjoutua jakamaan tietoa tai opettamaan taitojasi, jos he ovat kiinnostuneita.

3. Kutsu muita mukaan omaan henkilökohtaiseen edistymiseesi.

Henkilökohtainen edistyminen ei ole varattu lapsia ja nuoria varten. Voit osallistua ohjelmaan, olitpa minkä ikäinen tahansa. Kun käytät aikaasi elämäsi hengellisen, sosiaalisen, fyysisen ja älyllisen alueen kehittämiseen, olet paremmin valmistautunut palvelemaan yksilöitä, keitä sitten tapaavatkin. Ja kuten Prophet Ghanassa, voit siunata muita kutsumalla heidät osallistumaan kanssasi, olipa kyse sitten pianotuntien järjestämisestä, kuntosalille menosta tai kielen opiskelemisesta yhdessä.

4. Tee palvelutyöstä tavoite.

Mieti, voisitko käyttää joka päivä aikaa palvelutyöhön. Se voisi olla tekstiviestin lähettämistä tai piipahtamista katsomaan, kuinka asiat sujuvat, tai tapaamisen sopimista. Siihen voisi sisältyä palvelutyöpiiriisi kuuluvien syntymäpäivien merkitseminen kalenteriin tai heidän seuraamisensa sosiaalisessa mediassa, jotta tietäisit, mistä he ovat kiinnostuneita tai mitä he ovat viime aikoina tehneet. Viisikin minuuttia siihen, että mietit, mitä joku toinen tarvitsee, voi johtaa innoitettuihin ideoihin, joilla voi olla merkitystä.

YKSI KERRALLAAN

"Yhtenä Herran toden ja elävän kirkon tunnusmerkkinä tulee aina olemaan järjestäytynyt, ohjattu pyrkimys palvella Jumalan yksittäisiä lapsia ja heidän perheitään. Koska tämä on Hänen kirkonsa, me Hänen palvelijoinaan palvelemme yksilöitä, kuten Hän palveli."

Presidentti Russell M. Nelson, "Palvelemista Jumalan voimalla ja valtuudella", *Liahona*, toukokuu 2018, s. 69.

KERRO KOKEMUKSISTASI

Lähetä meille kokemuksiasi siitä, kun sinä olet palvellut tai sinua on palveltu. Mene sivustolle liahona.churchofjesuschrist.org ja napsauta "Submit an Article or Feedback" [Lähetä artikkeli tai palautetta].

APOSTOLIT ESITTÄVÄT toivon sanomia

Ympäri maailmaa leviävän viruksen vuoksi viranomaiset kieltävät julkisia kokoontumisia ja asettavat karanteeneja. Kouluja suljetaan, kirkolliset johtajat peruuttavat kirkon kokouksia ja ulos uskaltautuvia vaaditaan käyttämään kasvosuojia.

Vuosi on 1919, ja edellisenä vuonna alkanut hurja influenssapandemia vie lopulta kymmenien miljoonien ihmisten hengen.¹ Kirkon uusi profeetta, presidentti Heber J. Grant (1856–1945) erotettiin tehtävänsä marraskuussa 1918, mutta hänet voitiin hyväksyä vasta kesäkuussa 1919, koska huhtikuun yleiskonferenssi oli siirretty myöhemmäksi.

Palvelutyönsä aikana noiden ja muiden vaikeiden aikojen jälkeen presidentti Grant antoi omaankin aikaamme sopivia neuvoja, kun hän sanoi: ”Me tulimme tänne maan päälle hankkimaan tietoa, viisautta ja kokemusta, saamaan opetuksia, kärsimään tuskia, kestämaan kiusauksia ja saamaan kuolevaisuuden voittoja.” Henkilökohtaisen kokemuksensa tulikokeessa saamallaan tiedolla hän lisäsi: ”[Tiedän], että vastoinikäymisen hetkellä myöhempien aikojen pyhiä lohdutetaan ja siunataan ja tyydynytetään toisin kuin ketään muita!”²

Nykyisen vastoinikäymisen hetkenä uuden koronaviruksen myötä me etsimme tukea ja lohtua Jeesuksen Kristuksen palautetusta evankeliumista. On suuri siunaus tietää, että taivaallinen Isä rakastaa lapsiaan ja että Hän on kutsunut profeettoja ja apostoleja omana aikanamme opastamaan meitä kuolevaisuuden myrskyjen läpi.

Viimeaikaisissa haastatteluissa antamissaan neuvoissa useat kahdentoista apostolin koorumin jäsenet ovat muistuttaneet meitä siitä, että voimme tuntea

Kirkon johtajat tarjoavat näkemyksiä Jumalan lähellä pysymisestä, rakkaudella palvelemisesta ja kulkemisesta kärsivällisesti eteenpäin pandemian aikana.

iloa ja olla toiveikkaita tulevaisuuden suhteen riippumatta siitä, mitä ympärilämmme tapahtuu.³

Työ menee eteenpäin

Vanhin Bruce R. McConkie (1915–1985) vertasi kerran kirkkoa ”suureen karavaaniin”, joka kulkee eteenpäin vastustuksesta huolimatta.⁴ Vanhin David A. Bednar pitää karavaanin vakaata etenemistä kirkon innoitetun valmistautumisen ja sen vastoinkäymisiä täynnä olevan historian ansiona.

”Kenenkään jumalattoman käsi ei voi pysäyttää tämän työn etenemistä”⁵, eikä mikään pandemiakaan voi pysäyttää tämän työn etenemistä”, hän sanoo. ”Kaikkien niiden haasteiden keskellä, joita nyt kohtaamme tämän viruksen vuoksi, työ menee eteenpäin. – – Emme tiedä, kuinka kauan siihen menee, mutta pääsemme sen yli. Emme ehkä voi jatkaa elämäämme ihan samaan tapaan kuin aiemmin, mutta monet noista soveltamisista ja muutoksista tulevat olemaan hyvin myönteisiä.”

Vanhin Quentin L. Cook sanoo, että kirkon innoitettuun valmistautumiseen kuuluu juuri tähän aikaan sopivia esimerkkejä kuten lepopäivän viettämisen korostaminen, Melkisedekin pappeuden koorumien ja Apuyhdistysten vahvistaminen, siirtyminen palvelutyön tekemiseen ja *Tule ja seuraa minua* -opetusohjelman, Mormonin kirjan videoiden sekä Lasten ja nuorten ohjelman esiin tuominen.

”Tulemme muistelemaan tätä perustavanlaatuista valmistautumisen aikana emmekä aikana, joka meidän täytyi vain kestää”, hän sanoo.

Presidentti M. Russell Ballard, kahdentoista apostolin koorumin virkaa toimittava presidentti, on samaa mieltä. Temppeleiden ja seurakuntakeskusten väliaikaisesta sulkemisesta huolimatta kirkon jäsenillä on ne hengelliset välineet, joita he tarvitsevat mennä eteenpäin.

Presidentti Ballard muistaa, miltä hänestä tuntui,

Temppeleiden sulkemiset ”tarjoavat erinomaisen tilaisuuden oppia enemmän sukututkimustyötä, indeksointia ja sitä, kuinka valmistaa monia, monia nimiä sitä päivää varten, jolloin temppelit jälleen avataan”.

– Vanhin David A. Bednar

kun hän palasi kirkosta kotiin 7. joulukuuta 1941 ja sai kuulla, että Pearl Harboriin oli hyökätty ja Yhdysvallat oli joutumassa mukaan toiseen maailmansotaan. Kuten monet ihmiset tänä päivänä, hän oli huolissaan tulevaisuudesta ja mietti, olisiko hänen oma tulevaisuutensa menetetty.

”Niin ei kuitenkaan tapahtunut”, hän sanoo. Aivan kuten vapaan maailman ihmiset voittivat tuon sodan, maailma tulee voittamaan sodan koronavirusta vastaan. ”Kaikki tulee sujumaan ihan hyvin, kun käänämme sydämemme taivaallisen Isämme puoleen ja katsomme Häneen ja Vapahtajaan koko ihmiskunnan Lunastajana”, hän sanoo.

Toinen keino, jonka avulla kirkko menee eteenpäin, on sen lähetystyöpyrkimykset, jotka mukautuvat maailmalla muuttuviin tilanteisiin. Vanhin Dieter F. Uchtdorf sanoo kirkon johtajien tutkineen uusia tapoja kertoa evankeliumista jo ennen kuin koronavirus alkoi häiritä lähetystyötä. Noihin häiriötekijöihin on kuulunut tuhansien lähetysaarnajien siirtäminen kotimaahansa, joidenkin vapauttaminen etuajassa ja toisten lähettäminen toiselle alueelle.

”Koronavirus on nopeuttanut valtavasti tätä asiaa koskevaa ajatteluaamme ja avannut silmämme”, hän sanoo. Sen tuloksena tekniikka ja sosiaalinen media avaavat nyt ovia, jotka ovat aiemmin olleet suljettuina lukittujen porttien

takana olevissa asuinyhteisöissä ja luoksepääsemättömissä kodeissa ja kerrostaloissa.

”Lähetystyö tulee menemään eteenpäin pandemiasta huolimatta”, vanhin Uchtdorf lisää. ”Opimme edelleen lisää siitä, kuinka kehittää lähetystyötä nyt ja tulevaisuudessa. Herra on luvannut jouduttaa työtään kaikkien Jumalan lasten siunaukseksi (ks. OL 88:73). Minusta tuntuu, että olemme aivan keskellä tätä tapahtumasarjaa eläessämme halki näiden haastavien aikojen. Kallisarvoiset lähetysaarnajamme ovat oman aikamme pioneereja, jotka viitoittavat tietä evankeliumin sanomasta kertomiselle uusin, olosuhteisiimme sopivin tavoin, jotta Jeesuksen Kristuksen kirkko edelleen ’vierii, kunnes se on täyttänyt koko maan’” (OL 65:2).

Uudet tilaisuudet kertoa evankeliumista eivät ole ainoita avautumassa olevia asioita. Myös sydämet ovat avautumassa, koska vaikeat ajat saavat ihmiset usein nöyrytyään ja kääntymään Jumalan puoleen, sanoo vanhin D. Todd Christofferson.

”Ihmiset ovat vähän avoimempia ajattelemaan: ’Ehkä tarvitsen jotakin muutakin kuin pankkitilini. Ehkä elämässä on kyse muustakin kuin siitä, miten minä olen elänyt’”, hän sanoo.

Vanhin Christofferson kannustaa kirkon jäseniä etsimään lähetystyötilaisuuksia esimerkiksi lähettämällä sosiaalisessa mediassa evankeliumiaiheisia sanomia ja meemejä, tarjoamalla kokoaikaisille lähetysaarnajille apuaan ystävystymällä verkossa opetettavien ihmisten kanssa ja pitämällä yhteyttä niihin, joita he eivät voi tavata usein.

Sosiaalinen eristäytyminen ja hengellinen eristäytyminen

Toinen keino, jonka avulla kirkko menee eteenpäin, on myöhempien aikojen pyhien hengellinen suhtautuminen koronaviruksen

kaltaisiin ajallisiin haasteisiin. Saamme fyysistä suojaa lisäämällä fyysistä etäisyyttä muihin, mutta saadaksemme hengellistä suojaa me lähestymme taivaallista Isäämme ja Hänen Poikaansa. Koronaviruspandemia on antanut monille kirkon jäsenille enemmän tilaisuuksia lisätä hengellistä suojautumistaan, kun he ovat noudattaneet presidentti Russell M. Nelsonin neuvoja kuulla Herraa.

”Isämme tietää, että kun meitä ympäröi epävarmuus ja pelko, niin meitä auttaa kaikkein eniten se, että kuulemme Hänen Poikaansa”, presidentti Nelson sanoi huhtikuun 2020 yleiskonferenssissa. Hän lisäsi: ”Kun pyrimme olemaan Jeesuksen Kristuksen opetuslapsia, meidän pyrkimystemme *kuulla Häntä* pitää olla entistä tarkoituksellisempia. Meidän pitää tietoisesti ja jatkuvasti pyrkiä täyttämään päivittäinen elämämme Hänen sanoillaan, Hänen opetuksillaan, Hänen totuuksillaan.”⁶

Vaikka emme pidäkään kirkon kokousten tilapäisestä keskeyttämisestä, temppelien sulkemisesta emmekä työpaikkojen menetyksistä, niin se, että vietämme enemmän aikaa kotona, antaa meille tilaisuuden herätä Jumalalle (ks. Alma 5:7), sanoo vanhin Cook. ”Viimeaikaiset tapahtumat voivat kenties toimia hengellisenä herätyskellona, joka kohdistaa meidän pyrkimyksemme niihin asioihin, joilla on eniten merkitystä. Jos näin on, tänä aikana koituu suureksi siunaukseksi keskittyminen niihin asioihin, joita voimme tehdä täydelliseksi omassa elämässämme, ja siihen, kuinka voimme siunata muiden elämää samalla kun heräämme Jumalalle ja kuljemme pitkin liittopolkua.”

Vanhin Jeffrey R. Holland lisää: ”Tällaiset ajat saavat meidät tutkimaan sieluamme ja katsomaan, pidämmekö näkemästämme. Juuri silloin ajattelemme, keitä me todella olemme ja millä on todella merkitystä.”

Tällaiset ajat myös toimivat kutsuna lisätä meidän uskoamme, palvelemistamme ja kiitollisuuttamme, mikä innoittaa meitä ”miettimään riippuvuuttamme Jumalasta ja Hänen siunauksistaan, joita kovin usein pidämme itsestäänselvyyksinä”, sanoo vanhin Holland. ”Olemme taivaan Isällemme velkaa sen, että olemme vähän kiitollisempia ja vähän taipuvaisempia muistamaan, kuinka monia ongelmia voidaan ratkaista Jumalan, enkelien, liittojen lupausten ja rukouksen ansiosta.”

Kiitollisuutemme keskipisteenä on siunaus sen muistamisesta, ”kuinka armollinen Herra on ollut ihmislapsille Aadamin luomisesta aina [tähän] aikaan asti” (Moroni 10:3). Kahdentoista koorumin jäsenet sanovat, että aina kun meidän täytyy ”suojautua”, voimme seurata Nefin ja Alman esimerkkiä muistamalla, että Hän, ”keneen olemme turvanneet”, Vapah-taja Jeesus Kristus, ”vapauttaa [meidät] vieläkin” (ks. 2. Nefi 4:19; Alma 36:27). Voimme myös muistaa, kuten apostoli Paavali on opettanut, ettei mikään voi ”erottaa [meitä] Kristuksen rakkaudesta” (ks. Room. 8:35).

Herra Jeesus Kristus on perimmäinen turvamme (ks. Ps. 61:1–4), sanoo vanhin Holland. ”Mitä muuta tapahtuukaan, emme koskaan tule olemaan erossa Vapahtajan rakkaudesta emmekä Hänen toveruudesta, vaikka emme ymmärtäisikään sitä sillä hetkellä. Henkeä eivät estä mikään virus, kansalliset rajat tai lääketieteelliset ennusteet.”

”Tee ystävällisiä asioita”

Lukiessaan äskettäin erästä kirkon komitean raporttia vanhin Christofferson huolestui vaikutuksista, joita ”pakollisella eristäytymisellä” voi olla kirkon naimattomiin jäseniin – vanhoihin ja nuoriin.

”Pakollinen eristäytyminen voi johtaa yksinäisyyteen, ja yksinäisyydellä voi olla kielteisiä vaikutuksia fyysiseen ja henkiseen terveyteen”, hän sanoo. ”Sitä ehkäistäkseen jotkut terveydenhoidon edustajat suosittelevat, että yksinäisyyttä kokevat etsisivät tapoja ’tehdä ystävällisiä asioita’ jonkun puolesta.”

Myöhempien aikojen pyhät voivat löytää tapoja palvella ja auttaa muita sekä myötävaikuttaa etenkin

niihin, jotka ovat yksinäisiä, sanoo vanhin Christofferson, ja yksinäiset jäsenet, jotka palvelevat muita, voivat lieventää omia eristyneisyyden tunteitaan.

”Keskittykää palvelemiseen”, hän sanoo.

”On monia asioita, joita voimme tehdä toistemme puolesta saadaksemme kokea yhteenkuuluvuutta, veljeyttä ja sisaruutta. Nyt on aika, jolloin vanhinten koorumi ja Apuyhdistys voivat todella päästä oikeuksiinsa ja tarjota juuri sitä, mitä varten ne on järjestetty.”

Ainaisen tekstiviestien lähettämisen sijaan hän ehdottaa: ”Mielestäni on hyvin tervehenkistä ottaa yhteyttä käyttäen vanhaa tekniikkaa, jota sanotaan puhelimella soittamiseksi. Soittakaa vain jollekulle juttelun ja kanssakäymisen vuoksi. Antakaa hänen kuulla jonkun puhuvan.”

Pienet pyrkimykset auttaa muita voivat merkitä paljon – ne voivat piristää jonkun päivää tavoilla, joita emme ehkä tiedäkään. ”Koska ihmiset ovat niin eristyksissä, meidän palvelutyöllemme on suuresti tarvetta”, sanoo vanhin Cook.

Vanhin Holland ehdottaa: ”Meidän tulisi omistaa tietty osa päivästämmme yhteydenpitoon sellaisten ihmisten kanssa, jotka tarvitsevat

*Pienet pyrkimykset auttaa
muita voivat merkitä paljon
– ne voivat piristää jonkun
päivää tavoilla, joita emme
ehkä tiedäkään. ”Koska
ihmiset ovat niin eristyk-
sissä, meidän palvelutyöl-
lemme on suuresti tarvetta.”
– Vanhin Quentin L. Cook*

kohottamista. Niin toimimalla tietysti itsekkin koemme kohotusta, joten jokainen tulee korotetuksi (ks. 3. Nefi 27:14–15), ja sitä vartenhan Vapahtaja sanojensa mukaan lähetettiin maan päälle.”

Edelleen yksi tapa, jolla voimme kohottaa itseämme ja muita, on valmistautua päivään, jolloin temppelit avautuvat jälleen. Temppelien sulkemiset – olivatpa syynä pandemiat, peruskorjaus tai siivoaminen – tarjoavat erinomaisen tilaisuuden oppia enemmän sukututkimustyötä, indeksointia ja sitä, kuinka valmistaa monia, monia nimiä sitä päivää varten, jolloin temppelit jälleen avataan”, sanoo vanhin Bednar.

Riippumatta siitä, ovatko temppelit avoinna vai suljettuja, vanhin Bednar lisää, että kirkon jäsenet voivat silti pyrkiä olemaan kelpollisia saamaan temppelisuosituksen ja pitää sen ajan tasalla.

Opetuksia, joita Herra haluaisi meidän oppivan

Kuten vanhin Bednar huomauttaa, niin vaikka kukaan ei valitsisi kokevansa

koronaviruspandemiaa, myöhempien aikojen vitsaus on silti vaivanamme.

”Palautetun evankeliumin antaman iankaikkisen näkökulman ja Vapahtajan sovituksen suoman armon avulla me voimme saada kuolevaisuuden vastoinkäymisistä opetuksia, jotka valmistavat meitä iankaikkisuuden siunauksia varten”, hän sanoo. ”Meidän pitää rukoilla. Meidän pitää etsiä. Meidän pitää pyytää. Meillä täytyy olla silmät, jotka näkevät, ja korvat, jotka kuulevat. Mutta meitä voidaan siunata merkittävin tavoin, niin että opimme asioita, jotka siunaavat meitä nyt ja ikuisesti.”

Koronaviruspandemia, jolla on järkyttäviä vaikutuksia perheisiin kaikkialla maailmassa, on opettanut ihmisiä huolehtimaan paremmin toisistaan, presidentti Ballard sanoo.

”Me alamme ymmärtää, kuinka kallisarvoinen perheemme on, kuinka kallisarvoisia naapurimme ovat, ja kuinka kallisarvoisia oman seurakuntamme jäsenet ovat”, hän sanoo. ”Opimme nyt asioita, jotka tekevät meistä parempia ihmisiä.”

Entä kun nykyinen myrsky on ohi, mitä sen jälkeen on odotettava? ”Enemmän sitä samaa”, vanhin Uchtdorf sanoo. Jumalan lapset kirkossa ja sen ulkopuolella kohtaavat edelleen haasteita.

”Me elämme aikana, jolloin meidän on tarpeen oppia asioita”, hän sanoo. Ja tärkeintä, mitä voimme oppia, on se, että vastaus tuleviin haasteisiin on myös vastaus nykyiseen haasteeseen: Jeesusuksen Kristuksen evankeliumi.

Vanhin Holland sanoo, että koska myöhempien aikojen pyhillä on Jeesusuksen Kristuksen palautettu evankeliumi, he voivat oppia olemaan myönteisiä ja toiveikkaita ja tehdä parhaansa sekä luottaa Herran sanoihin, jotka kuuluvat: ”Tehkäämme iloisin mielin kaikki, mikä on meidän vallassamme; ja pysykäämme sitten sijoillamme täysin varmoina saadaksemme nähdä Jumalan pelastuksen ja hänen käsivartensa ilmoittamisen” (OL 123:17).

”On paljon sellaista, mistä voimme iloita, kun jalostamme uskoamme, luotamme enemmän Herraan ja näemme Hänen vapautuksensa ihmeen”, vanhin Holland sanoo. ■

VIITTEET

1. Ks. William G. Hartley, ”The Church Grows in Strength”, *Ensign*, syyskuu 1999, s. 35.
2. *Kirkon presidenttien opetuksia: Heber J. Grant*, 2003, s. 51, 50.
3. Ks. Russell M. Nelson, ”Ilo ja hengellinen selviytyminen”, *Liahona*, marraskuu 2016, s. 81.
4. Ks. Bruce R. McConkie, ”Karavaani kulkee eteenpäin”, *Valkeus*, 1985, konferenssi-raportti 154. puolivuotiskonferenssista, s. 70.
5. Joseph Smith, julkaisussa *History of the Church*, osa 4, s. 540.
6. Russell M. Nelson, ”Kuule Häntä”, *Liahona*, toukokuu 2020, s. 89.

Sydän syville haavoille lävistettynä: Perheessä tapahtuvan väkivallan ymmärtäminen

Epäterveitä malleja voi kehittyä missä tahansa ihmissuhteessa. Niiden tunnistaminen voi paljastaa väkivallan tai estää sen ennen sen alkamista.

FT Jason B. Whiting

Brigham Youngin yliopiston perhe-elämän laitos

Minulle soitti äskettäin eräs surun murtama isä. Hänen tyttärensä Jenna (nimet on muutettu) oli opiskelemassa ja uudessa ihmissuhteessa, joka eteni nopeasti. Jennan poikaystävä Jake painosti Jennaa avioliittoon ja rajoitti tämän yhteydenpitoa vanhempiinsa. Jenna pyysi sitä vanhemmiltaan anteeksi selittäen sen johtuvan Jaken suuresta rakkaudesta ja halusta viettää aikaa kahden kesken.

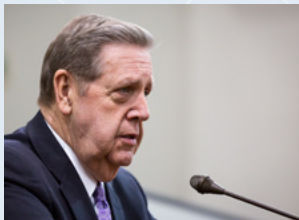
Jennan perhe huolestui, kun he saivat tietää, että Jake oli ollut aiemmin naimisissa ja että hänellä oli lapsi, josta hän ei ollut maininnut Jennalle. He soittivat Jaken entiselle vaimolle, joka sanoi, että Jake oli hyvin kii-vasluonteinen ja mustasukkainen. Kun Jake kuuli siitä, hän raivostui. Jake sanoi, että Jennan vanhemmat olivat ”kontrolloivia”, ja muistutti tilanteesta, jolloin vanhemmat olivat paheksuneet sitä, että Jake oli sarkastisesti vitsaillut Jennan älykkyydestä. Jake vaati Jennaa tekemään itse omat päätöksensä mutta vaati tätä silti katkaisemaan suhteet vanhempiinsa. Jennan vanhemmat olivat epätoivoisia, kun heidän soittoihinsa ja tekstiviestihinsä ei enää vastattu.

Jokainen haluaa onnellisen perheen, mutta silloinkin kun ihmiset yrittävät elää evankeliumin mukaan, suhteista voi tulla vahingollisia. Jotkin haasteet johtuvat väärinymmärryksistä ja hankauksesta, jotka ovat yleisiä perheissä. Terveissä perheissä ihmiset kuitenkin pyytävät anteeksi huonoa käytöstä ja selvittävät erimielisyydet, kun taas epäterveissä olosuhteissa on tyytyden ja kaltoinkohtelun malleja, jotka etenevät väkivallaksi.

Perheväkivalta ja evankeliumi

”Te olette särkeneet herkkien vaimojenne sydämen ja menettäneet lastenne luottamuksen” (MK Jaak. 2:35).

Väkivalta koostuu teoista, joiden tarkoituksena on vahingoittaa tai kontrolloida. Siihen kuuluu monia käyttäytymistapoja, joihin voi sisältyä laiminlyömistä, manipulointia, sanallista arvostelua ja fyysisistä tai seksuaalista väkivaltaa.¹ Valitettavasti väkivaltainen käyttäytyminen on yleistä. Joidenkin tutkijoiden arvion mukaan maailmanlaajuisesti noin neljännestä lapsista kohdellaan kaltoin fyysisesti, seksuaalisesti tai emotionaalisesti.² Myös aikuiset joutuvat suuressa määrin uhreiksi. Naisista suunnilleen yksi neljästä ja miehistä yksi kymmenestä kokee fyysisistä väkivaltaa puolisonsa taholta.

”Ääni, joka esittää hartaan todistuksen, lausuu palavia rukouksia ja laulaa Siionin lauluja, voi olla sama ääni, joka sättii ja arvostelea, nolaa ja halventaa, aiheuttaa tuskaa ja tuhoaa niin tekemällä itsensä ja toisten hengen. ‘Kiitos ja kirous lähtevät samasta suusta’, valittaa Jaakob. ‘Tämä ei käy, veljeni [ja sisareni]!’ [Jaak. 3:10.]”

Vanhin Jeffrey R. Holland kahdentoista apostolin koorumista, ”Enkelien kieli”, *Liahona*, toukokuu 2007, s. 16.

Väkivaltaa voi tapahtua missä tahansa ihmissuhteessa, ja sekä miehet että naiset voivat syyllistyä siihen. Miehet kuitenkin todennäköisemmin ovat kontrolloivia ja syyllistyvät vakavaan fyysiseen ja seksuaaliseen väkivaltaan, ja naiset todennäköisemmin joutuvat puolisonsa pelottelun, dominoinnin tai pahoinpitelyn uhreiksi.³

Väkivalta vahingoittaa sekä syyllisen että uhrin sielua ja on vastoin Vapahtajan opetuksia. Nykyajan profeetat ovat sanoneet, että ne, ”jotka kohtelevat pahasti puolisoaan tai jälkeläisiään – , seisovat eräänä päivänä tilivelvollisina Jumalan edessä”⁴. Väkivallan tekijät eivät useinkaan välitä evankeliumin periaatteista, tai he käyttävät niitä omaksi hyödykseen. Olen esimerkiksi neuvonut avioparia, jossa aviomiehellä oli emotionaalisia suhteita ja joka pelasi avioparin säästöt mutta anteeksipyyttämisen sijaan painosti vaimoaan antamaan anteeksi ja intti, että vaimo olisi suurempi syntinen, ellei antaisi hänelle anteeksi. Mies ei välittänyt vaimonsa tuskasta ja väitti olevansa sovinnossa Jumalan kanssa, koska muutoin hän ei olisi temppelityöntekijä. Kun vaimo puhui asiasta kirkon johtohenkilöille, mies vähätteli petoksiaan ja liioitteli vaimonsa huolia sanoen, että tämä oli

masentunut. Aviomies hylkäsi ”kunnioituksen, rakkauden [ja]

myötätunnon” periaatteet⁵ ja kohteli kaltoin vaimoaan. Vaimon pyrkimykset elää evankeliumin periaatteiden mukaan eivät pystyneet korjaamaan ongelmaa, jonka mies aiheutti. Jokainen meistä voi sortua epäterveisiin käyttäytymistapoihin. Kaikenlaisessa väkivallassa on tiettyjä yhteisiä piirteitä, ja mitä vakavampia ne ovat ja mitä useammin niitä esiintyy, sitä epäterveempi suhde on. Tässä on viisi näistä tyypillisistä pahoinpitelyn malleista, jotka voivat auttaa sinua tunnistamaan epäterveitä käyttäytymistapoja itsessäsi ja muissa.

1. Julmuus

”Heidän kielensä puhuu petollisesti, huultensa takana heillä on kyykäärmeen myrkkyä, heidän suunsa on täynnä katkeria kirouksia” (Room. 3:13–14).

Eräs mies tuli minulle terapiapaamiseen vastoin vaimonsa toiveita. Vaimo pilkkasi miestä siitä, että tämä ”tarvitsi apua”. Kirkossa vaimo oli ystävällinen ja harrashenkinen, mutta kotona hänen kylmä, halventava käytöksensä kirpasi kuin ruoska. Vaimo arvosteli miehensä tuloja ja haukkui hänen opettajan uraansa ”tyttöjen työksi”. Vaimo sanoi pojalleen: ”Toivon, ettet päädy sellaiseksi nahjukseksi kuin isäsi” ja vietti joka päivä aikaa puhelimesta äitinsä kanssa, jolloin he

LUE LISÄÄ

Johtohenkilöt voivat saada apua väkivallan käsittelyyn johtohenkilön ja kirjurin työvälineistä sivustolla churchofjesuschrist.org. Lasten ja nuorten kaikkien johtohenkilöiden ja opettajien tulee kuukauden sisällä tehtävään kutsumisestaan suorittaa koulutus ”Lasten ja nuorten suojeleminen”. Koulutus on osoitteessa churchofjesuschrist.org/callings/church-safety-and-health.

arvostelivat aviomiehensä. Kriittiset ihmiset tuntevat oikeudekseen aiheuttaa tuskaa ja ”haluavat antaa toisten kärsiä” (OL 121:13). Nämä perheenjäsenet rikkovat Jeesuksen käskyjä ”älkää tuomitko” ja ”älkää julistako ketään syylliseksi” (Luuk. 6:37), kun he väheksyvät, osoittavat inhoa tai nimittelevät muita.

2. Vilppi

”Sinä olet valheellisen hengen vallassa ja olet riisunut pois Jumalan Hengen” (Alma 30:42).

Vilppi leviää väkivaltaan, kun pahantekijät vähättelevät tekojaan, syyttävät muita ja vääristelevät sanoja. Tämä hämmentää uhreja, kuten yksi tutkimukseeni osallistuneista kuvaili: ”[Yleensä aviomieheni] menetti malttinsa ja alkoi sitten pyydellä anteeksi ja sanoi sen jälkeen: ’No, sehän on oikeastaan sinun vikasi’ – – kerta toisensa jälkeen, kunnes aloin uskoa sen.”⁶ Tästä toisen ihmisen todellisuuden kieltämisestä käytetään joskus termiä gaslighting eli harhauttaminen. Siinä uhri saadaan hämmentymään ja epäilemään omia muistojaan ja mielipiteitään. Muiden vilpin muotojen tavoin sitä käytetään keskustelujen manipuloimiseen ja valheellisen julkisivun esittämiseen.

Ne, jotka ovat sitkeästi väkivaltaisista muita kohtaan, kieltäytyvät myöntämästä, että he ovat loukkaavia, ja väittävät usein olevansa itse uhreja. Kun Jenna ilmaisi levottomuutensa Jaken arvostellessa hänen vanhempiaan, Jake vihastui ja väitti, että Jenna ”loukkasi” häntä. Jake oli niiden joukossa, ”jotka huutavat rikkomus – – ja itse ovat tottelemattomuuden lapsia” (OL 121:17).

Sen lisäksi että hän edisti vilpillistä kertomustaan hän myös ärsyyntyi totuudesta.⁷

3. Verukkeet

”[Tunnusta] pahat tekosi ja [se vääritys], mitä olet tehnyt” (Alma 39:13).

Nöyrä ihminen tuntee katumusta muiden satuttamisesta ja tekee parannuksen toimien jatkossa paremmin. Ihminen, joka on väkivaltainen muita kohtaan, vastustaa omantunnon kutsua keksimällä verukkeita. Kuten yksi tutkimukseeni osallistuneista muisteli: ”Fyyssinen väkivalta tuntui minusta aina kamalalta, ja sitten myöhemmin ajattelin, ettei sitä ehkä olisi tapahtunut, jos vaimo vain olisi pitänyt suunsa kiinni.” Tämän henkilön ”[murhe] ei johtanut parannukseen” (Morm. 2:13), vaan se sivuutettiin katkeralla vihalla ja syytöksillä.

Terapiassa sanoin kerran eräälle vaimolle, etten ollut koskaan nähnyt hänen osoittavan Jumalan mielen mukaista murhetta siitä, että hän oli vuosia arvostellut aviomiestään. Hänen vastauksensa ei osoittanut katumusta vaan pahantuulisuutta: ”No niin, eikös siinä olekin taas yksi asia, jota minä en tee!” Väkivaltaan sortuvat torjuvat

vastuun ja ovat herkkänahkaisia ja puolustelevia. He loukkaantuvat helposti pienistä asioista.

4. Ylpeys

”Olkaa nöyriä ja pitääkää kukin toista parempana kuin itseänne” (Fil. 2:3).

Ylpeyteen sisältyy oikeutuksen tunnetta ja itsekeskeisyyttä. Yksi mies raivosi vaimolleen ja lapsilleen joka kerta, kun he hänen mielestään osoittivat kunnioituksen puutetta häntä kohtaan. Ellei heidän mielipiteensä ollut hänen mielipiteensä mukainen, he ”kaivoivat maata” hänen altaan tai ”eivät olleet tottelevaisia”. Ylpeys on kilpailevaa ja keskittyy valtaan ja voittamiseen. Sitä vastoin terve perhe on yhteistyökykyinen, jolloin siinä vallitsee yhdenvertaisuuden tasapaino ja sen jäsenet kohtelevat ”oikeudenmukaisesti toinen toistaan” (4. Nefi 1:2). Aviopuolisoiden tulee olla tasavertaisia kumppaneita⁸ niin että kumpikin saa ilmaista kantansa ja kaikkia mielipiteitä arvostetaan.

5. Kontrolli

”Kun me pyrimme – – hallitsemaan tai vallitsemaan tai pakottamaan ihmislasten sieluja – –, taivaat vetäytyvät” (OL 121:37).

Vaikka arvostamme tahdonvapautta, on yllättävää, kuinka usein perheenjäsenet sanelevat toisilleen, miten pitää ajatella, tuntea ja toimia. Jotkut kontrolloivat jopa pelottelulla, häpeällä, rakkauden pidättämisellä tai uhkauksilla. Yhdellä aviomiehellä oli tiukat odotukset, että hänen vaimonsa pitäisi valmistaa aamiainen joka päivä tiettyyn aikaan, täyttää tietyt intiimit pyynnöt ja kuunnella häntä hänen ”huolenaiheissaan”, joihin sisältyi yleensä se, miten vaimon pitäisi parantaa käytöstään. Hän valvoi vaimonsa rahankäyttöä ja suuttui, jos tämä ei vastannut heti hänen tekstiviesteihinsä.

Eräs äiti ilmaisi säännönmukaisesti pettymystä teinikäiseen tyttärensä aina kun tyttö vaikutti surulliselta tai ei elänyt äidin mittapuiden mukaan. Ellei odotuksia täytetty tai jos aviomies toi esiin huolenaiheita, äiti kohdelti kaikkia kylmästi harrastaen mykkäkoulua.

Toivoa ja parantumista

”Minä olen kuullut rukouksesi, olen nähnyt kyyneleesi. Minä parannan sinut.” (2. Kun. 20:5.)

Vaikka väkivalta on sydäntäsärkevää, muutos on aina mahdollinen. Uhrit voivat kääntyä hengellisen avun ja ammattiauttajien puoleen ja etsiä Vapahtajan sovituksen voimaa haavojensa parantamiseksi.

Niiden, jotka ovat olleet väkivaltaisia, täytyy tehdä parannus ja etsiä apua. Tämä vaatii sitä, että alentuu ”nöyryyden syvyyksiin” (3. Nefi 12:2) ja ottaa täyden vastuun käyttäytymisestään. Muutos edellyttää enemmän kuin lyhytaikaisia lupauksia ja pinnallisia yrityksiä. Syvän parannuksenteon tuoma tuska on sielua raastavaa, eivätkä kaikki ole halukkaita siihen. Tällöin uhrien osaksi jää tehdä vaikeita päätöksiä siitä, kuinka suojella itseään.⁹

Taivaallinen Isämme on huolissaan meistä aivan kuten se ahdistunut isä, joka soitti minulle tyttärestään. Jumalan rakkaus on laajaa kuin iankaikkisuus (ks. Moos. 7:41), ja Hän tuntee syvää tuskaa, kun Hänen lapsensa satuttavat toisiaan. Lempessä keskustelussa Henokin kanssa Herra itkee. ”Katso näitä veljiäsi; he ovat minun omien kätteni tekoa, ja – – minä olen – – antanut käskyn, että heidän tulee rakastaa toisiaan – –; mutta katso, he ovat rakkaudettomia, ja he vihaavat omaa vertansa” (Moos. 7:32–33). Taivaassa ja maan päällä itketään, kun ruumista ja sielua haavoitetaan. Silti nöyryyden, Jumalan voiman ja tarvittaessa ammattiavun turvin on mahdollista pysäyttää vahingoittava käyttäytyminen ja luoda koti, jossa on toisten arvostamista, turvaa ja rakkautta. ■

VIITTEET

1. Lisää tietoa fyysisestä väkivallasta on sivustolla abuse.churchofjesuschrist.org. Lisää tietoa seksuaalisesta hyväksikäytöstä ja ahdistelusta on puheessa Benjamin M. Ogles, ”Agency, Accountability, and the Atonement of Jesus Christ: Application to Sexual Assault”, Brigham Youngin yliopiston hartaustilaisuus, 30. tammikuuta 2018, speeches.byu.edu; ja Chieko N. Okazaki, ”Healing from Sexual Abuse”, Brigham Youngin yliopiston konferenssi, 23. lokakuuta 2002.
2. Ks. Maryam Ajilian Abbasi, Masumeh Saeidi, Gholamreza Khademi, Bibi Leila Hoseini, Zahra Emami Moghadam, ”Child Maltreatment in the World: A Review Article”, *International Journal of Pediatrics*, vsk. 3, nro 1, 2014, s. 353–365.
3. Ks. S. Hamby, ”Current controversies: Are women really as violent as men? The ‘gender symmetry’ controversy”, julkaisussa Claire M. Renzetti, Jeffrey L. Edleson ja Raquel Kennedy Bergen, *Sourcebook on Violence Against Women*, 3. painos, 2018, s. 78–82.
4. ”Perhe – julistus maailmalle”, *Liahona*, toukokuu 2017, s. 145; ks. myös abuse.churchofjesuschrist.org.
5. ”Perhe – julistus maailmalle”.
6. Jason B. Whiting, Megan Oka ja Stephen T. Fife, ”Appraisal distortions and intimate partner violence: Gender, power, and interaction”, *Journal of Marital and Family Therapy*, 2012, täydennysosa 1, s. 113–149.
7. Muita pyhien kirjoitusten esimerkkejä siitä, että ärsyyntyy totuudesta, on kohdissa Joh. 3:19–21; Ap. t. 7:54; 2. Nefi 1:25–26 ja 2. Nefi 4:13.
8. Ks. ”Perhe – julistus maailmalle”; ks. myös H. Burke Peterson, ”Vääryydellä hallitseminen avioliitossa”, *Valkeus*, kesäkuu 1990, s. 16–23, jossa on lisää tietoa tasavertaisuuden opista sekä mietittäväksi kysymyksiä liiton alaisista ihmissuhteista.
9. Väkivaltaisissa olosuhteissa olevien täytyy usein valita, kuinka suojella omaa tai muiden turvallisuutta sekä onko heidän asetettava rajoja tai rajoitettava kanssakäymistään niiden kanssa, jotka loukkaavat. Presidentti James E. Faust (1920–2007) käsitteli tätä vaikeaa tilannetta, kun joku on ansassa ”pitkällisessä ja ilmeisen korjauskelvottomassa suhteessa, joka tuhoaa henkilön arvokkuuden ihmisolentona” (ks. ”Avioliitonne rikastaminen”, *Liahona*, huhtikuu 2007, s. 3); ks. myös lisää tietoa ja vaihtoehtoja väkivallan ehkäisemistä käsittelevältä kirkon verkkosivustolta (abuse.churchofjesuschrist.org) osiosta ”Help for Victims”.

LUE LISÄÄ

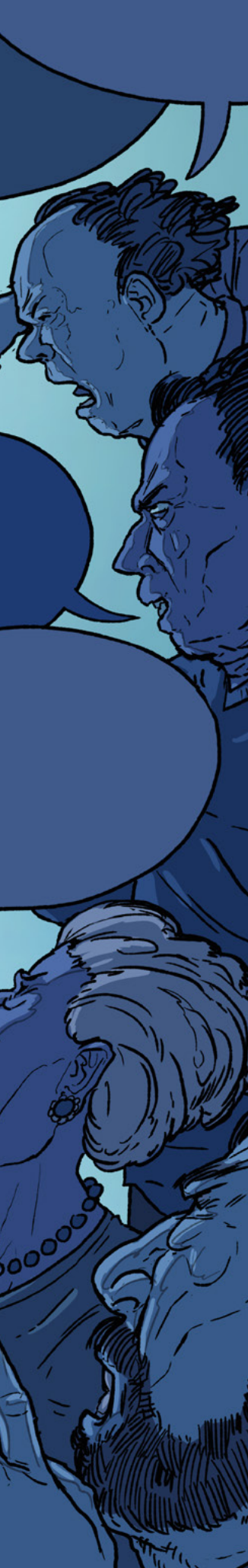
Lisää tietoa tai yhteystietoja ammattiauttajiin ja muihin hyödyllisiin avun lähteisiin on väkivaltaa käsittelevällä kirkon verkkosivustolla abuse.churchofjesuschrist.org.

Opi lisää siitä, kuinka auttaa uhreja, lukemalla oheisartikkeli ”Kuinka voin auttaa? Ystäville ja johtohenkilöille”, joka on tämän artikkelin sähköisenä julkaistavassa versiossa sivustolla liahona.churchofjesuschrist.org tai Evankeliumiaiheinen kirjasto -sovelluksessa.

AVUNLÄHTEITÄ JOHTAJILLE

Johtohenkilöiden, jotka tulevat tietoisiksi väkivallasta, jossa uhreina tai todistajina on alaikäisiä, tulee ottaa yhteys kirkon neuvontapuhelimeen osoitteessa counselingresources.churchofjesuschrist.org.

KUVITUS MICHAL DZIEKAN

Vanhin
Lawrence E.
Corbridge
täysinpalvellut
seitsenkymmen

PYSYKÄÄ ilmoituksen kalliolla

Turvautumalla ilmoituksen kallioon me voimme löytää vastauksia elämän tärkeimpiin kysymyksiin.

Osana tehtävää, jonka sain johtavana auktoriteettina muutama vuosi sitten, luin läpi suuren määrän Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon, profeetta Joseph Smithin, Mormonin kirjan ja palautuksen tapahtumien vastaista aineistoa. Tuon tehtävän päätyttyä en ole palannut rypemään siinä loassa.

Sen aineiston lukeminen herätti minussa aina lohduttomuuden tunteen, ja yhtenä päivänä tuo raskasmielisyys innoitti minua kirjoittamaan osittaisen vastauksen kaikkiin sellaisiin vihamielisiin väitteisiin. Haluaisin esittää joitakin sinä päivänä kirjoittamiani ajatuksia, ja vaikka se, mitä kirjoitin, olikin omaksi hyödykseni, toivon sen auttavan myös teitä.

Pysymmekö ikuisesti?

Profeetta Daniel sanoi, että viimeisinä aikoina on "taivaan Jumala pystytävä valtakunnan, joka ei ikinä tuhoutu, eikä sitä valtakuntaa anneta toiselle kansalle. Se murskaa lopullisesti kaikki nuo valtakunnat, ja se pysyy ikuisesti." (Dan. 2:44.)

Jumalan valtakunta on Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko. Se "pysyy ikuisesti". Kysymys on: Pysymmekö te ja minä vai "aiommeko mekin lähteä"? (Ks. Joh. 6:67.) Ja jos aiomme lähteä, minne aiomme mennä?

Eksytys on aikamme merkki

Kun Herra kuvaili tulemisensa ja maailmanlopun merkkejä, Hän mainitsi monia asioita, mukaan lukien sodat ja sotahuhut, kansakuntien nousun toisiaan vastaan, nälänhädät, kulutaudit, maanjäristykset ja monet muut merkit, kuten tämän: ”Sillä niinä päivinä nousee myös vääriä kristuksia ja vääriä profeettoja, ja he näyttävät suuria merkkejä ja ihmeitä, niin että eksyttävät, jos mahdollista, jopa valitutkin, jotka ovat valittuja liiton mukaan” (JS–M 1:22; ks. myös Matt. 24:24).

En ole varma, mihin kaikkeen määreellä ”eksyttävät, jos mahdollista, jopa valitutkin” viitataan, mutta mielestäni se tarkoittaa ainakin, että meidän aikanamme jokainen joutuu haasteiden eteen.

On monia, jotka eksyttävät, ja eksyttämisen kirjo on laaja. Kirjon toisessa päässä kohtaamme niitä, jotka hyökkäävät palautusta, profeetta Joseph Smithiä ja Mormonin kirjaa vastaan. Sitten näemme niitä, jotka uskovat palautukseen, mutta väittävät, että kirkossa on puutteita ja se on kulkenut harhaan. Toiset väittävät uskovansa palautukseen, mutta ovat pettyneet oppiin, joka on ristiriidassa aikamme vaihtuvien asenteiden kanssa. Jotkut, joilla ei ole valtuutta, väittävät saaneensa näkyjä, unia ja ilmestyksiä laivan kurssin korjaamiseen, meidän opastamiseemme korkeammalle tielle tai kirkon valmistamiseen maailmanloppua varten. Toisia johdattavat harhaan väärät henget.

Toisessa päässä kirjoa kohtaamme valtaavan määrän häiriötekijöitä. Koskaan ei ole ollut enemmän oikeaa tietoa, väärää tietoa ja harhaanjohtavaa tietoa, enemmän tuotteita,

laitteita ja pelejä eikä enemmän vaihtoehtoja, paikkoja, joihin mennä, ja asioita, joita nähdä ja tehdä aikamme ja huomiomme viemiseksi pois siitä, mikä on tärkeintä. Kaiken tämän ja paljon muuta sähköinen media levittää välittömästi ympäri maailmaa. Tämä on eksytyksen aikaa.

Tieto on ratkaisevan tärkeää

Totuus mahdollistaa sen, että näemme selkeästi, koska totuus on tietoa ”asioista sellaisina kuin ne ovat ja kuin ne ovat olleet ja kuin ne tulevat olemaan” (OL 93:24). Tieto on ratkaisevan tärkeää, jotta välttää eksytyksen, jotta erottaa totuuden erheestä ja jotta näkee selkeästi ja kartoittaa kurssin aikamme vaarojen halki.

Profeetta Joseph Smith on sanonut: ”Tieto on elämälle ja jumalisuudelle välttämätöntä. – Tieto on ilmoitusta. Kuulkaa – tämä suuri avain: tieto on Jumalan voima pelastukseksi.”¹

Sanotaan, että ihmisen pitää olla uskollinen uskonkäsityksilleen. Vaikka se onkin totta, kukaan ei voi toimia paremmin kuin mitä tietää. Useimmat meistä toimivat uskonkäsitystensä pohjalta, etenkin niiden, joiden uskomme olevan omaksi eduksemme. Ongelmana on, että olemme toisinaan väärässä.

Jotkut ehkä uskovat Jumalaan ja siihen, että pornografia on väärin, ja silti he menevät pornografiselle verkkosivustolle uskoen erheellisesti, että he ovat onnellisempia, jos he tekevät niin, tai etteivät he voi olla menemättä tai etteivät he satuta ketään toista. He ovat yksinkertaisesti väärässä.

Toiset saattavat uskoa, että on väärin valehdella, ja silti he toisinaan valehtelevat uskoen erheellisesti, että heidän käy paremmin, ellei totuutta tiedetä. He ovat yksinkertaisesti väärässä.

Joku saattaa uskoa ja jopa tietää, että Jeesus on Kristus, ja silti kieltää Hänet – ei vain kerran vaan kolme kertaa – sen erheellisen käsityksen vuoksi, että hänen kävisi paremmin, jos hän lepyttelisi väkijoukkoa. Pietari ei ollut paha. En ole edes varma siitä, oliko hän heikko. Hän oli yksinkertaisesti väärässä. (Ks. Matt. 26:34, 69–75.)

Kun me toimimme kehnosti, saatamme ajatella, että olemme pahoja, kun totuus on, että me olemme yksinkertaisesti väärässä. Haasteena ei ole niinkään paljon kuroa umpeen tekojemme ja uskonkäsitystemme välinen kuilu, vaan pikemminkin haasteena on kuroa umpeen uskonkäsitystemme ja totuuden välinen kuilu.

Kuinka me kuromme sen umpeen? Kuinka me vältämme eksytyksen?

Ensisijaisia kysymyksiä ja toissijaisia kysymyksiä

On olemassa ensisijaisia kysymyksiä ja toissijaisia kysymyksiä. Aloittakaa vastaamalla ensin ensisijaisiin kysymyksiin. Ensisijaiset kysymykset ovat tärkeimpiä. Ensisijaisia kysymyksiä on vain muutama. Mainitsen neljä:

1. Onko olemassa Jumala, joka on Isämme?
2. Onko Jeesus Kristus Jumalan Poika, maailman Vapahtaja?
3. Oliko Joseph Smith profeetta?
4. Onko Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko Jumalan valtakunta maan päällä?

Sitä vastoin toissijaisia kysymyksiä on loputtomiin. Niitä ovat kysymykset, jotka koskevat kirkon historiaa, pluraaliavioliittoa, afrikkalaista alkuperää olevia ihmisiä ja pappeutta, naisia ja pappeutta, Mormonin kirjan kääntämistä, Kallisarvoista helmeä, DNA:ta ja Mormonin kirjaa, samaa sukupuolta olevien avioliittoa, eri kertomuksia ensimmäisestä näystä jne.

Jos vastaatte ensisijaisiin kysymyksiin, niin toissijaisiin kysymyksiinkin tulee vastaus tai ne menettävät merkityksensä. Vastatkaa ensisijaisiin kysymyksiin, niin pystytte käsittelemään asiat, jotka ymmärrätte, ja asiat, joita ette

ymmärrä, asiat, joista olette samaa mieltä, ja asiat, joista ette ole, ilman että jätätte kirkkoa.

Oppimisen jumalallinen menetelmä

Oppimiseen on eri menetelmiä, kuten tieteellinen, analyyttinen, akateeminen ja jumalallinen menetelmä. Kaikki nämä neljä menetelmää ovat tarpeen totuuden tuntemiseksi. Ne kaikki alkavat samalla tavalla: kysymyksestä. Kysymykset ovat tärkeitä, etenkin ensisijaiset kysymykset.

Oppimisen jumalallinen menetelmä sisältää osatekijöitä muista menetelmistä, mutta viime kädessä se vie voiton kaikista muista hyödyntämällä taivaan voimia. Pohjimmiltaan sen, mikä on Jumalan, tekee tiettäväksi Jumalan Henki – ja se on yleensä hiljainen, vieno ääni. Herra sanoi: ”Jumala antaa teille Pyhän Henkensä kautta, nimitäin Pyhän Hengen sanomattoman suuren lahjan kautta, tiedon” (OL 121:26).

Apostoli Paavali opetti, ettemme voi tietää sitä, mikä on Jumalan, kuin ainoastaan Jumalan Hengen avulla (ks. 1. Kor. 2:9–11). Hän sanoi: ”Ihminen ei luonnostaan ota vastaan Jumalan Hengen puhetta, sillä

se on hänen mielestään hulluutta.” Näemme sitä joka päivä. Paavali jatkoi: ”Hän ei pysty tajuamaan sitä, koska sitä on tutkittava Hengen avulla.” (1. Kor. 2:14.)

Kaikista elämässänne kohtaamistanne ongelmista yksi kohoaa ylitse kaiken muun ja on vähiten ymmärretty. Kauheinta ihmiselle ei ole köyhyys, sairaus, yksinäisyys, väkivalta eikä sota – niin kamalia kuin nämä olosuhteet ovatkin. Kauheinta ihmiselle on se, mikä on yleisintä: että kuolee hengellisesti. Se on sitä, että on erossa Jumalasta, ja tässä elämässä Hänen läsnäolonsa on yhtä kuin Hänen Hengensä tai voimansa.

Käänteisesti parasta ihmiselle ei ole rikkaus, maine, arvovalta, terveys, ihmisten kunnia tai turvallisuus. Parasta on se, että saa taivaallista voimaa. Se on sitä, että syntyy uudesti, saa Pyhän Hengen lahjan ja kumpuunisuuden, sillä Hän on tiedon, ilmoituksen, voiman, selkeyden, rakkauden, ilon, rauhan, toivon, varmuuden, uskon ja miltei jokaisen muun hyvän asian lähde.

Jeesus sanoi: ”Puolustaja, Pyhä Henki, – – opettaa teille kaiken” (Joh. 14:26). Se on voima, jolla voimme ”tietää totuuden kaikesta” (Moroni 10:5). ”Se osoittaa [meille] kaiken, mitä [meidän] tulee tehdä” (2. Nefi 32:5). Se on elävän veden lähde, joka kumpuaa iankaikkiseen elämään (ks. Joh. 7:38; ks. myös jae 37).

Maksakaa se hinta, mitä ikinä täytyykin, kantakaa se kuorma, mitä ikinä täytyykin, ja uhratkaa se, mitä ikinä täytyykin, saadaksenne elämäänne Pyhän Hengen toveruuden

ja voiman sekä säilyttääksenne ne. Jokainen hyvä asia riippuu siitä, että saamme Pyhän Hengen voiman elämäämme ja säilytämme sen.

”Se, mikä ei rakenna”

Mitä siis oli se lohduttomuus, jota tunsin useita vuosia sitten lukiessani vihamielistä aineistoa? Jotkut sanoisivat, että lohduttomuus johtui uskonkäsitysten asenteellisuudesta, joka tarkoittaa taipumusta noukkia ja valita vain ne asiat, jotka ovat olettamustemme ja käsitystemme mukaisia. Ajatus siitä, että kaikki se, mihin on uskonut ja mitä on oppinut, saattaa olla väärää, etenkin kun mitään parempaa ei tule tilalle, on todellakin lohduton ja häiritsevä.

Mutta kokemani lohduttomuus kuunnellessani niiden äänten synkkää kuoroa, jotka oli kohotettu profeetta Joseph Smithiä ja Jeesuksen Kristuksen kirkon palautusta vastaan, oli erilaista. Se lohduttomuus ei ollut uskonkäsitysten asenteellisuutta, eikä se ollut pelkoa siitä, että olin väärässä. Se oli Jumalan Hengen poissaoloa. Se on ihmisen tila, kun ”hän on jäänyt itsekseen” (OL 121:38). Se on synkkyiden lohduttomuutta ja ajatusten hämärtymistä (ks. OL 9:9; ks. myös jae 8).

Herra on sanonut:

”Ja se, mikä ei rakenna, ei ole Jumalasta ja on pimeyttä.

Se, mikä on Jumalasta, on valoa; ja se, joka ottaa vastaan valoa ja pysyy Jumalassa, saa lisää valoa; ja se valo kirkastuu kirkastumistaan täyteen päivään saakka.” (OL 50:23–24.)

Jumalan Hengen antama ilmoitus syrjäyttää uskonkäsitysten asenteellisuuden, koska se ei perustu pelkästään todisteisiin. Olen koko elämäni ajan pyrkinyt kuulemaan Herran sanaa ja oppimaan tunnistamaan Jumalan Hengen vaikutuksen ja seuraamaan sitä. Se henki, joka liittyy profeetta Joseph Smithiä, Mormonin kirjaa ja palautusta arvosteleihin synkkiin ääniin, ei ole valon, älyn eikä totuuden henki. En tiedä paljon, mutta minä tunnen Herran äänen, eikä Hänen äänensä kuulu siihen synkkään kuoroon.

Jyrkkänä vastakohtana lohduttomuudelle ja tympeälle ajatusten hämäryydelle, joka vallitsee epäilyksen suossa, on valon, älyn, rauhan ja totuuden henki, joka on läsnä palautuksen tapahtumissa ja loistavassa opissa, etenkin profeetta Joseph Smithin kautta maailmalle ilmoitetuissa pyhissä kirjoituksissa. Lukekaapa niitä ja kysykää itseltänne ja

Jumalalta, ovatko ne valheellisia, petollisia ja harhauttavia sanoja vai ovatko ne totuus.

Ette voi eliminoida oppia totuutta

Jotkut, jotka pelkäävät, ettei kirkko ehkä olekaan totta, käyttävät aikaansa ja huomioon rämpien toissijaisten kysymysten suossa. He yrittävät erheellisesti oppia totuutta eliminoinnin avulla, yrittämällä poistaa jokaisen epäilyksen. Se on aina huono ajatus. Se ei koskaan toimi.

Totuutta vastaan on suunnattu rajattomasti väitteitä ja mielipiteitä. Joka kerta kun löytää vastauksen yhteen vastustavaan väitteeseen ja kohottaa katseensa, jo toinen tuijottaa suoraan silmiin. En sano, että pitäisi pistää pää pensaaseen, mutta sanon kyllä, että koko elämänsä voi käyttää siihen, että yrittää epätoivoisesti löytää vastauksen jokaiseen kirkkoa vastaan suunnattuun väitteeseen oppimatta koskaan tuntemaan tärkeimpiä totuuksia.

Vastaukset ensisijaisiin kysymyksiin eivät tule vastaamalla toissijaisiin kysymyksiin. Toissijaisiin kysymyksiin on vastauksia, mutta myönteistä asiaa ei voi todistaa oikeaksi osoittamalla vääräksi jokaisen kielteisen asian. Ei voi todistaa kirkon olevan totta osoittamalla vääräksi jokaisen sitä vastaan esitetyn väitteen. Se on virheellinen menetelmä. Ennen pitkää täytyy olla pitäviä todisteita, ja pitävät todisteet siitä, mikä on Jumalan, tulevat lopulta ja varmasti ilmoituksen kautta Pyhän Hengen avulla ja voimalla.

Opetuslapsiltaan Jeesus kysyi:

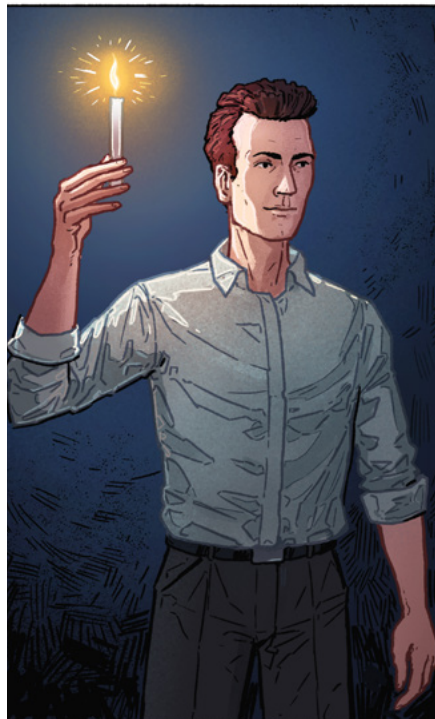
”Kuka minä teidän mielestänne olen?”

Simon Pietari vastasi: ’Sinä olet Messias, elävän Jumalan poika.’

Jeesus sanoi hänelle: ’Autuas olet sinä, Simon, Joonan poika. Tätä ei sinulle ole

ilmoittanut liha eikä veri, vaan minun Isäni, joka on taivaissa.

– – Sinä olet Pietari, ja tälle kalliolle minä rakennan kirkkoni. Sitä eivät tuonelan portit voita.” (Matt. 16:15–18; ks. myös jakeet 13–14.)

Jeesuksen Kristuksen kirkko on perustettu ilmoituksen kalliolle, eivätkä tuonelan portit sitä voita. Te ja minä olemme kirkko. Meidän täytyy olla perustettuja ilmoituksen kalliolle, ja vaikka emme tietäisikään vastausta jokaiseen kysymykseen, meidän täytyy tietää vastaukset ensisijaisiin kysymyksiin. Jos tiedämme, niin tuonelan portit eivät meitä voita vaan me pysymme ikuisesti.

Pysykää ilmoituksen kalliolla

Taivaassa on Jumala, joka on iankaikkinen Isämme. Jeesus Kristus on Jumalan Poika, maailman Lunastaja. Joseph Smith oli Jumalan

profeetta, joka laski perustuksen Jumalan valtakunnan palautukselle. Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko on Jumalan valtakunta maan päällä. Tiedän tämän omasta kokemuksestani – tämän kaiken. Tiedän tämän todisteiden vuoksi, ja todisteita on valtavasti. Tiedän tämän tutkimiseni ansiosta. Ja varmimmin tiedän tämän Pyhän Hengen avulla ja voimalla.

Ja sen ansiosta tiedän kaiken, mitä minun tarvitsee tietää pysyäkseni kirkossa ikuisesti. Pysykäämme ilmoituksen kalliolla etenkin ensisijaisten kysymysten kohdalla. Jos sen teemme, me pysymme kirkossa ikuisesti emmekä koskaan lähde pois. ■

Brigham Youngin yliopiston hartaustilaisuudessa 22. tammikuuta 2019 pidetystä puheesta "Stand Forever" [Pysykää ikuisesti].

VIITE

1. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith, 2007, s. 276.*

Hän on yhä meidän

Vinaisi Maca Naquere, Lautoka, Fidži

Aviomieheni ja minut sinetöitäisiin yhteen, mutta tässä pyhässä toimituksessa oli kyse paljon enemmänstä kuin meistä kahdesta.

Kun olimme toivoneet ja odottaneet lapsia seitsemän vuoden ajan, miestäni ja minua siunattiin viimein tyttärellä. Alicie oli elämämme valo, mutta hän eli vain viisi kuukautta ja kuoli sitten keuhkokuumeeseen.

Se oli elämäni vaikein kokemus. Joka päivä tultuani kotiin töistä minä vain istuin ja itkin. Appivanhempani istuivat usein kanssani antaen minulle voimaa. Rukoilin rukoilemistani uutta lasta, mutta mitään ei tapahtunut. Olin murheen alhossa.

Appivanhempani alkoivat kannustaa miestäni ja minua matkustamaan Suvan temppeliin Fidžissä sinetöitäviksi. Emme olleet koskaan olleet temppelissä ja tulimme siihen tulokseen, että se oli meille paras tapa saada toivoa ja toipua.

Mikään ei olisi voinut valmistaa minua siihen, mitä sinä päivänä tunsin! Tiesin, että mieheni ja minut sine- töitäisiin yhteen iankaikkisuudeksi. Tämä tieto täytti minut kiittollisuudella ja rakkaudella. Mutta en ollut ymmärtänyt, että tässä pyhässä toimituksessa oli kyse paljon enemmänstä kuin meistä kahdesta.

Temppelissä sain tietää, että Alicie voitaisiin sinetöidä meihin. Itkin ilon kyyneliä, kun tulin tietämään tämän

pyhän opin. Tyttäreemme olisi meidän koko iankaikkisuuden! Todistan, että Jumala on antanut pyhässä huoneessaan kaiken, mitä me tarvitsemme onneemme.

Sen jälkeisinä vuosina miestäni ja minua on siunattu pojalla ja kolmella adoptiolapsella. Emme silti voi koskaan unohtaa Alicieta. Temppelin toimitusten ansiosta tyttäreemme on osa perhettämme ikuisesti.

Kun tapaan jonkun, joka on menettänyt lapsen, jaan heidän tuskansa. Mutta tiedän myös, että tuo

tuska ei ole loppu. Alicien menettämisen myötä ja koettuani muita koettelemuksia tiedän, että Jumala on valmis auttamaan minua. Kun lan- nistun tai valitan asioista, niin tiedän, että Jumala on aina apunani.

Tiedän, että näen Alicien uudelleen, ja tuo totuus täyttää yhä mieheni ja minut syvällä ilolla. ■

Hän kokosi minut taas ehjäksi

Alaina Dunn, Utah, USA

Ystäväni kuuli, että olin sairaana, ja lähetti omatekoisen, juuri minulle valmistetun palapelin.

Olin aina pitänyt itseäni terveenä ihmisenä. Siksi järkytin, kun heräsin yhtenä aamuna siihen, että rintaani puristi niin lujaa, että se tuntui olevan räjähtämässä. Minut kiidätettiin sairaalaan, mutta kun kokeita oli tehty tuntikausia, lääkärit eivät pystyneet paikallistamaan ongelmaa. He lähettivät minut kotiin, vaikka kärsin yhä sietämättömästä kivusta. Niin alkoi seitsemän kuukautta kestänyt koetelemus lääkärikäynteineen, sairaalajaksoineen ja pahimpine kipuineen, mitä olin koskaan elämässäni tuntenut.

Aloin masentua. Minun oli keskeytettävä yliopisto-opintoni ja muutettava takaisin vanhempieni luo. En päässyt ulos ystävien kanssa. Minulla oli niin suuret kivut, etten voinut jatkaa harrastuksiani. Tuntui, että kaikki, mistä välitin – tulevaisuudentoiveeni, ihmissuhteeni, taitoni – olivat pirstaleina, ja nyt entisen itseni palasia tuntui mahdottomalta koota taas yhteen. Ja aloin miettiä: Kuinka taivaallinen Isä voi antaa tämän tapahtua minulle? Eikö Hän rakastanut minua?

Jälleen yhden pettymystä tuoneen ja tuskallisen lääkärikäynnin jälkeen halusin vain käpertyä kokoon itkemään. Mutta kotiin saavuttuani näin kuistilla jotakin outoa: vanhan, repaleisen kenkälaitikon, joka oli teipattu ja osoitettu minulle.

Laatikossa ollut kirje paljasti, että paketti oli yhdeltä ystävältäni. Hän oli kuullut, että olin sairas, ja halusi piristää minua. Kun avasin kenkälaitikon, huomasin, että se oli täynnä pieniä pehmeitä muovinpalasia. Kyseessä oli omatekoinen, juuri minulle valmistettu palapeli.

Palapeliä kootessani aloin itkeä. Palapelistä muodostui nimeni, jonka ympärillä oli suloisia rakkauden ja rohkaisun viestejä. Tunsin, että kootessani ystäväni lahjaa minuuteni pirstaleiset palaset löysivät taas omille paikoilleen.

Hieman myöhemmin aloin käyttää lääkitystä, joka vähensi oireitani ja auttoi lääkäreitä tekemään diagnoosin. Minulla oli harvinainen mutta hoidettavissa oleva sairaus, ja asianmukaisen lääkityksen avulla pystyin palaamaan normaalielämään.

Samalla kun kehoni toipui, tiesin, etten koskaan unohtaisi, mitä olin oppinut. Ystäväni suloisen lahjan ansiosta tiesin, että minua rakastetaan ja ettei taivaallinen Isä ollut unohtanut minua. Sen jälkeen kun olin tuntenut kuukausia itseni pirstaleiseksi, ystäväni ystävällisyyden ja taivaallisen Isäni rakkauden ansiosta minusta tuli jälleen eheä. ■

"Onko teillä sininen kirja, jossa on kultainen teksti?"

Michael Jacobson, Oregon, USA

Vähän sen jälkeen kun olin heittänyt kirjan pois, minua kiinnosti tietää, mitä se sisälsi.

Vuosia sitten sain lähetyssaarnaajilta sinisen kirjan, jonka kannessa oli kultainen teksti. He palvelivat sotilastukikohdassa, jossa sain koulutuksen työhöni Yhdysvaltain laivastossa.

Kun aloin lukea kirjaa, joku sanoi minulle, että se oli valhetta, koska se oli kopioitu Raamatusta. Se sai minut epäilemään kirjan aitoutta, mutta säilytin kirjan. Luin sitä vähän, panin sen merimiesreppuni pohjalle ja sitten unohdin sen.

Yli vuotta myöhemmin päätin siivota merimiesreppuni. Löysin kirjan,

mutta se ei enää kiinnostanut minua, joten heitin sen pois. Mutta jonkin ajan kuluttua minua alkoi kiinnostaa, mitä sisälsi se sininen kirja, jossa oli kultainen teksti. Uskon nyt, että tuo tunne tuli Hengeltä, "joka johdattaa tekemään hyvää" (OL 11:12).

Vuonna 2005 yksi uusi ystäväni kutsui minut kuuntelemaan lähetyssaarnaajia. Alkuun minulla oli kysymyksiä ja epäilyksiä siitä, mitä he opettivat, mutta lähetyssaarnaajat olivat varmakäytöksisiä ja antoivat vastauksia, jotka tuntuivat minusta järkeviltä.

Kun oivalsin, että nämä lähetyssaarnaajat olivat samankaltaisia kuin ne vuosia sitten tapaamani, kysyin heiltä innokkaasti: "Onko teillä kaverilla sininen kirja, jossa on kultainen teksti?"

"Kyllä meillä on!" toinen heistä vastasi. "Se on nimeltään Mormonin kirja!"

Olin innoissani siitä, että minulla oli taas Mormonin kirja. Itse asiassa olin niin innoissani, että luin sen muutamana kertaan vajaassa kahdessa viikossa! Kun luin ja rukoilin, tulin tietämään, että se on Jumalan sanaa.

Vanhin Rubén V. Alliaud seitsemänkymmenen koorumista sanoi yleiskonferenssissa jotakin, joka sopii kokemukseeni Mormonin kirjasta: "Jokainen lukija, joka sitoutuu tutkimaan [Mormonin kirjaa] vilpittömästi rukouksen hengessä, oppii paitsi Kristuksesta myös *Kristukselta* – etenkin, jos hän tekee päätöksen kokeilla sanan voimaa [ks. Alma 32:5] eikä hylkää sitä ennenaikaisesti ennakkoluo-loisen epäuskon tähden sen vuoksi, mitä muut ovat sanoneet asioista, joita he eivät ole koskaan lukeeet."¹

Kun olen lukenut Mormonin kirjaa, rukoillut ja turvannut Henkeen, olen nähnyt elämässäni tapahtuvan suuria. ■

VIITE

1. Rubén V. Alliaud, "Löydetty Mormonin kirjan voimalla", *Liahona*, marraskuu 2019, s. 37.

Kasteeni tarkoitus

Rui Cong Hong, Uusi-Taipei, Taiwan

Ennen kastettani istuin yksinäni ja rukoilin, että ystäväni ilmestyisivät ihmeellisesti paikalle.

Asuin lapsena Taipeiin lähiöissä Taiwanissa enkä tiennyt mitään lähetyssaarnaajista. Kun sitten ensimmäisen kerran tapasin heidät, heidän sanomansa kiinnosti minua. Ei kestänyt kauankaan, kun jo olin innokas noudattamaan heidän opetuksiaan ja elämään elämäni evankeliumin mukaan. Tunsin, että se oli minulle keino saada selville, onko Jumala todella olemassa.

Yhdessä kuukaudessa minulle oli opetettu evankeliumia ja käskyjä, jotka opetetaan ennen kastetta. Sain rauhaa rukoilemalla ja henkilökohtaista ilmoitusta tutkimalla pyhiä kirjoituksia enkä koskaan jättänyt menemättä kirkon kokouksiin. Päätin, että minun pitäisi mennä kasteelle.

Suurin tuolloin kohtaamani haaste olivat ongelmat, jotka olivat kehkeytyneet suhteessani joihinkin ystäviini, koska he vastustivat osallistumistani kirkon toimintaan. Rukoilin paljon näiden ongelmien johdosta, mutta suhteemme näyttivät vain huononevan.

Kutsuin ystäväni kastetilaisuuteeni, mutta he jättivät kutsuni täysin huomiotta. En todellakaan tiennyt, mitä tehdä. Ennen kastettani istuin yksinäni sohvalla seurakuntakeskuksen aulassa rukoillen, että ystäväni ilmaantuisivat ihmeellisesti paikalle, jotta voisin

kertoa heille myönteisistä muutoksista, joita olin tehnyt elämässäni, ja osoittaa heille, että olin tekemässä oikean päätöksen menemällä kasteelle.

Ystäväni eivät koskaan tulleet paikalle, mutta vuodattaessani sydäntäni Jumalalle sain vaikutelman. Siinä hetkessä tunsin, että taivaallinen Isäni rakastaa minua suuresti. Tiesin, että Hän oli paikalla ja oli todella kuunnellut rukoukseni.

Alun perin halusin mennä kasteelle

pelkästään kaikkien niiden hienojen asioiden vuoksi, joita elämässäni tapahtui, mutta sillä hetkellä opin ymmärtämään kasteeni tarkoituksen.

Saamani vaikutelma oli kuin Herran ääni olisi puhunut minulle helästi ja suoraan ja sanonut: "Sinun ei tarvitse osoittaa mitään kenellekään. Sinun pitää vain osoittaa minulle, että olet halukas tulemaan luokseni ja pysymään uskollisena evankeliumileni koko lopun elämäsi." ■

3. Nefi 17–19

(28. SYYSKUUTA – 11. LOKAKUUTA)

Palvelutyössään nefiläisten keskuudessa Jeesus Kristus osoitti suurta rakkautta ja parantavaa voimaansa kaikille, jotka tulivat Hänen luokseen. Mitä voimme oppia nefiläisten kokemuksesta Vapahtajan kanssa?

KESKUSTELUA

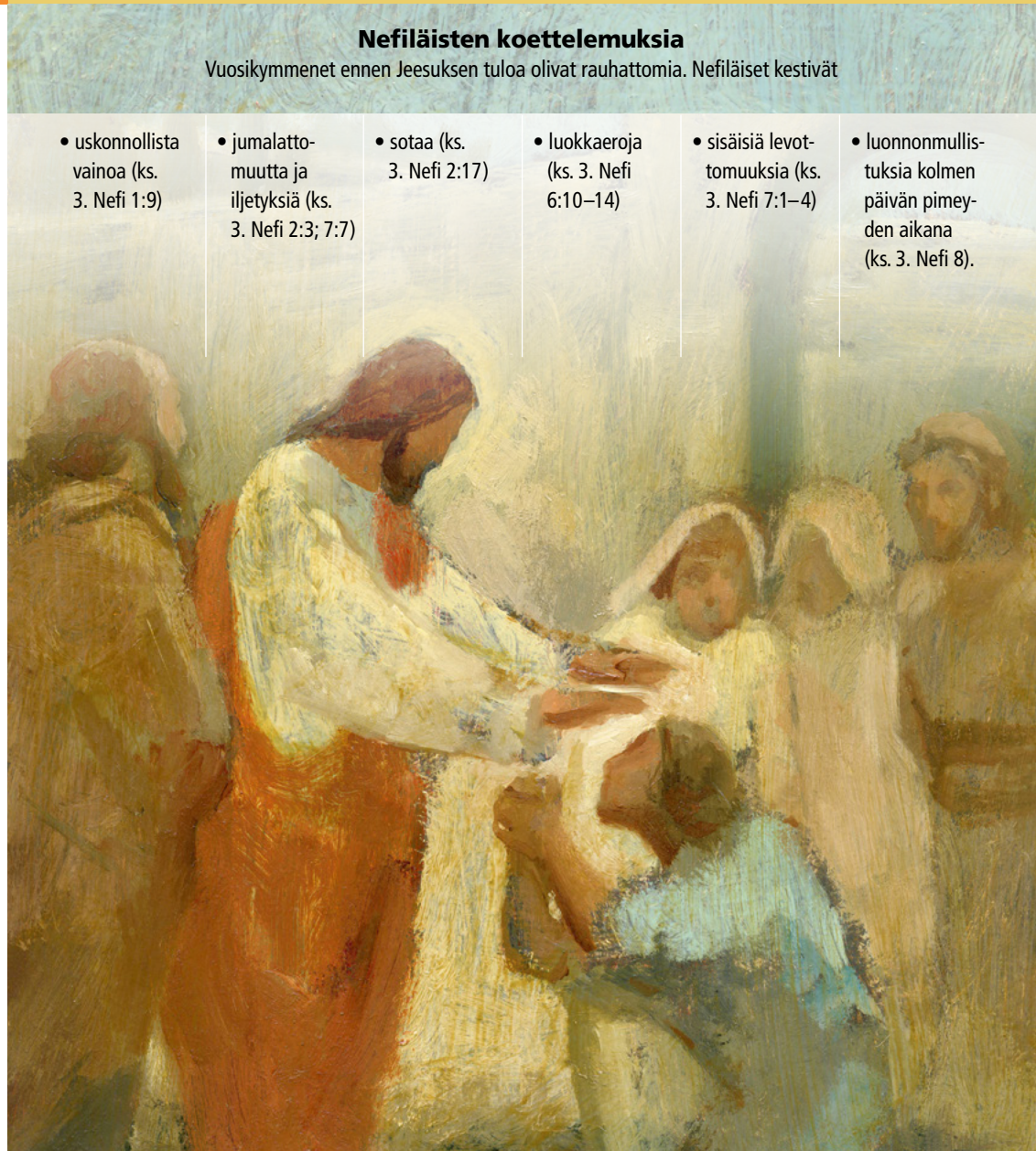
- Jos sinä olisit nefiläisten joukossa, mitä pyytäisit Vapahtajaa parantamaan? Mitä sanoisit Hänelle?
- Kuinka voit nefiläisten tavoin tulla Kristuksen luokse ja kokea Hänen rakkautensa ja parantavan voimansa omassa elämässäsi?
- Milloin olet tuntenut Vapahtajan rakkautta? Miten tunsit sitä rakkautta?

Kuinka voimme kokea Kristuksen parantavaa voimaa?

Nefiläisten koettelemuksia

Vuosikymmenet ennen Jeesuksen tuloa olivat rauhattomia. Nefiläiset kestivät

• uskonnollista vainoa (ks. 3. Nefi 1:9)	• jumalattomuutta ja iljetyksiä (ks. 3. Nefi 2:3; 7:7)	• sotaa (ks. 3. Nefi 2:17)	• luokkaeroja (ks. 3. Nefi 6:10–14)	• sisäisiä levottomuuksia (ks. 3. Nefi 7:1–4)	• luonnonmullistuksia kolmen päivän pimeyden aikana (ks. 3. Nefi 8).

Kristuksen palvelutyö nefiläisten keskuudessa

Ilmestyessään nefiläisille Vapahtaja kutsui kaikkia jollakin tavoin vaivaisia (ks. 3. Nefi 17:7) tulemaan esiin parannettaviksi. Hänen kutsunsa ulottui nefiläisten senhetkisiä koettelemuksia pidemmälle. Se soveltuvi näkyviin ja näkymättömiin haavoihin, joita nefiläiset olivat kantaneet kenties koko elämänsä ajan. Jeesus Kristus paransi ”joka ainoan” (3. Nefi 17:9) ja palveli heitä ”yksitellen” (3. Nefi 17:21).

3. Nefi 17–19

(28. SYYSKUUTA – 11. LOKAKUUTA)

Käydessään nefiläisten luona Kristus rukoili heidän kanssaan 11 kertaa. Hän opetti heille sanoillaan ja esimerkillään, kuinka heidän tulee rukoilla. Myöhempien aikojen profeetat, näkijät ja ilmoituksen-saajat opettavat edelleen sitä, mitä Vapahtaja opetti rukouksesta. Tässä on muutama esimerkki:

KESKUSTELUA

Mitä muuta Vapahtaja ja myöhempien aikojen profeetat ja apostolit ovat opettaneet rukouksesta? Kuinka nämä opetukset voivat osaltaan tehdä rukouksistasi merkityksellisempiä sinulle?

VIITTEET

1. David A. Bednar, "Rukoilkaa alati", *Liahona*, marraskuu 2008, s. 43.
2. Thomas S. Monson, "Kolme tavoitetta oppaaksenne", *Liahona*, marraskuu 2007, s. 119–120.
3. *Kirkon presidenttien opetus: Howard W. Hunter*, 2015, s. 237.
4. Dallin H. Oaks, "Rukouksen kieli", *Valkeus*, heinäkuu 1993, s. 17.
5. Boyd K. Packer, "Rukous ja innoitus", *Liahona*, marraskuu 2009, s. 46.

Kuinka voin rukoilla siten kuin Vapahtaja opetti?

Mitä Vapahtaja opetti

Rukoilkaa muiden puolesta (ks. 3. Nefi 17:14, 17, 21; ks. myös 3. Nefi 18:23).

"Teidän täytyy valvoa ja rukoilla alati" (3. Nefi 18:15).

"Rukoilkaa perheissänne" (3. Nefi 18:21; ks. myös 3. Nefi 17:3).

Älkää toistelko monia sanoja (ks. 3. Nefi 19:24; ks. myös 3. Nefi 13:7).

"Rukoilkaa yhä" (3. Nefi 19:26).

Mitä myöhempien aikojen profeetat, näkijät ja ilmoituksensaajat opettavat

"Muiden puolesta rukoileminen koko sielumme voimalla lisää kykyämme kuulla Herran ääntä ja ottaa se varteen."¹

"Juuri vilpittömän ja sydämeistä nousevan rukouksen avulla me voimme saada tarvittavat siunaukset ja tarvittavaa tukea selviytyäksemme tällä toisinaan vaikealla ja haastavalla matkalla, jota me kutsumme kuolevaisuudeksi."²

"Jos — — [osallistutte] päivittäiseen perherukoukseen, — — saatte siunaukset, jotka Herra on luvannut vanhurskaiden jälkeläisten kasvattamisesta."³

"Rukoustemme tulee olla yksinkertaisia, suoraan asiaan meneviä ja vilpittömiä."⁴

"Rukoilkaa usein. Rukoilkaa mielessänne, sydämessänne. Rukoilkaa polvillanne. Rukous on henkilökohtainen avaimenne taivaaseen. Lukko on teidän puollenne väliverhoa."⁵

3. Nefi 20–26

(12.–18. LOKAKUUTA)

Monien opettamiensa asioiden lisäksi Vapahtaja opetti nefiläisille Israelin kokoamista ja käski heidän tutkia pyhiä kirjoituksia ja pitää omia aikakirjojaan. Kuinka me voimme noudattaa näitä opetuk-
sia tänä aikana?

Tutki profeettoja

Vapahtaja käski nefiläisiä tutkimaan profeettoja (ks. 3. Nefi 23:5). Meillä on tilaisuus kuulla elävän profeetan ja muiden kirkon johtohenkilöiden puhuvan yleiskonferenssissa.

- Mitä voit tehdä, jotta saat enemmän irti yleiskonferenssista?
- Millä tavoin ”profeettojen tutkiminen” auttaa meitä Israelin kokoamisessa?

Mene mukaan työhön

Jeesus Kristus profetoi ”ihmeellisestä teosta” myöhempinä aikoina (ks. 3. Nefi 21:9). Tuo teko on Israelin kokoaminen. Presidentti Russell M. Nelson on nimittänyt sitä tärkeimmäksi asiaksi, ”mitä maan päällä nykyään tapahtuu”, ja hän sanoi: ”Jos päätätte, jos haluatte, te voitte olla iso osa sitä.”¹

- Kuinka sinä ja perheesi voitte oppia lisää Israelin kokoamisesta ja osallistua siihen?

Pidä aikakirjaa

Jeesus käski nefiläisiä opetuslapsiaan pitämään aikakirjaa Hänen opetuksistaan ja Samuel Lamanilaisen profetioista (ks. 3. Nefi 23:4, 6–13). Samalla tavoin me voimme tallentaa elämäkokemuksiamme omaksi avuksemme ja opettaaksemme muita.

- Onko sinulla aiempia hengellisiä kokemuksia, joita et ole tallentanut?
- Kuinka voit tallentaa sen, mitä Jumala sinulle opettaa?

VIITE

1. Russell M. Nelson, ”Toivo Israelin”, maailmanlaajuinen nuorten hartaustilaisuus, 3. kesäkuuta 2018, s. 8, hopeofisrael.churchofjesuschrist.org.

3. Nefi 27 – 4. Nefi

(19.–25. LOKAKUUTA)

Vapahtajan ilmentyttyä nefiläisille nämä kokivat lähes 200 vuotta kestäneen ykseyden ja rauhan ajan, koska he kaikki ”olivat kääntyneet Herraan” (4. Nefi 1:2).

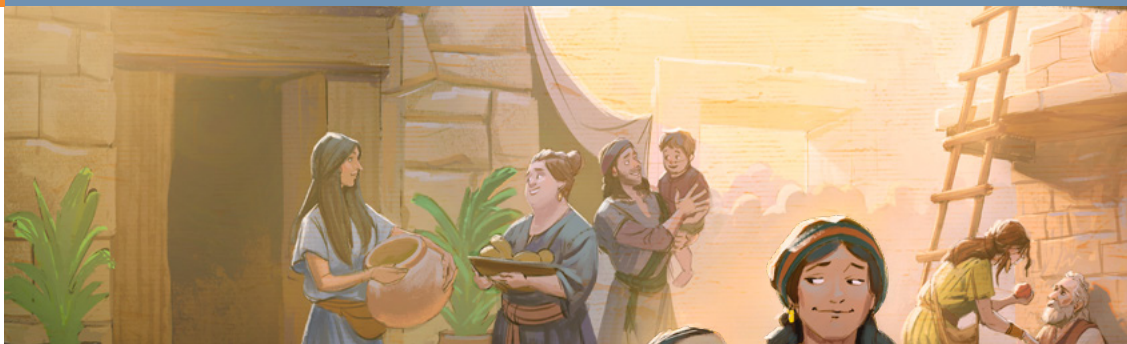
Mitä muita esimerkkejä on nefiläisten vanhurskaista teoista? Voit lukea jakeet 4. Nefi 1:2–15 ja täyttää tyhjät kohdat löytämälläsi muilla esimerkeillä:

- _____
- _____
- _____
- _____
- _____

KESKUSTELUA

- Vertaa vanhurskaiden nefiläisten onnellisuutta heidän jumalattomuutensa tuomaan murheeseen. Pohdi tätä eroa ja mieti keinoja, joilla sinä voit kokea syvemmän kääntymyksen Herraan.
- Voisitko valita yhden asian, jonka voit tehdä elämässäsi paremmin?
- Kuinka sen tekeminen tuo sinua lähemmäksi ystäviäsi, perhettäsi ja Herraa?

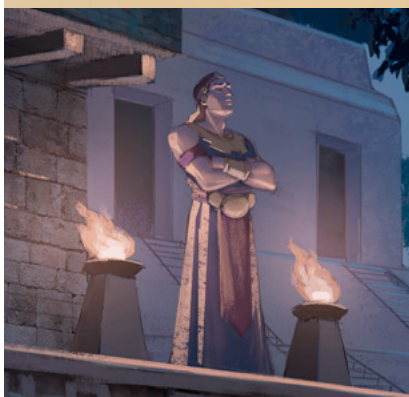
Mitä tarkoittaa se, että on todella kääntynyt?

Onnellisuus ja ykseys

Nefiläiset olivat onnellisia ja yhtenäisiä, koska he toimivat vanhurskaasti (ks. 4. Nefi 1:2–15).

- He olivat oikeudenmukaisia ja ystävällisiä toisiaan kohtaan.
- He noudattivat Kristuksen käskyjä.
- He paastosivat ja rukoilivat nöyrinä.

Murhetta ja hajaannusta

Valitettavasti nuo ykseyden ja onnen vuodet eivät kestäneet ikuisesti. Viimein nefiläiset lakkasivat noudattamasta Jumalan käskyjä (ks. 4. Nefi 1:24–31). Kun he niin tekivät,

- heistä tuli itsekkäitä ja ylpeitä
- he rakensivat omia kirkkojaan saadakseen taloudellista hyötyä
- he kielsivät Kristuksen kirkon.

Seurakuntakeskukset – kunnioituksen ja jumalanpalveluksen paikkoja

**Piispa
Dean M. Davies**
ensimmäinen
neuvonantaja
johtavassa
piispakunnassa

*Herran Henki on seurakuntakeskuksissamme ja innoittaa
meitä käyttäytyessämme kunnioittavasti Hänen edessään.*

Eräs omistautunut työtoveri kertoi minulle kerran kokemuksestaan ollessaan hoitamassa tehtävää viedä pois tuolit ja siistiä vaarnakeskus vaarnakonferenssin jälkeen. Hoidettuaan näitä velvollisuuksia puolisen tuntia hän tajusi olevansa viimeinen, joka oli vielä rakennuksessa. Sen sijaan että olisi tuntenut yksinäisyyttä ja kiirettä lähteä pois, hän panikin merkille sen saman suloisen rauhan tunteen, jota hän oli tuntenut konferenssin aikana, pysyvän luonaan ja jopa lisääntyvän.

Kun hän oli saanut tehtävän hoidettua ja lähti vaarnakeskuksesta, hän kohtasi erään toisen jäsenen, joka näytti tarkkaillen häntä tiiviisti. Tajuttuaan, mitä ystäväni oli ollut tekemässä, tämä jäsen tarttui häntä kädestä ja sanoi: ”Veli, Herra näkee nämä pienet asiat, joita teet Hänen vuokseen, ja Hän katsoo alas, näkee ne ja hymyilee.”

Vuosia myöhemmin piispana palvellessaan tämä sama ystävä oli jälleen kerran yksin seurakuntansa kokouspaikassa. Sammutettuaan valot kappelista hän jäi vielä hetkeksi paikoilleen kuun loistaessa ikkunoista puhujakoroketta kohti.

Tuttu rauhan tunne täytti hänet jälleen, ja hän istuutui lähelle kappelin etuosaa ja muisteli lukemattomia pyhiä hetkiä, joita hän oli kokenut tuossa paikassa – niitä monia kertoja, kun hän oli nähnyt pappien murtavan leipää sakramenttipöydän ääressä, tilanteita, jolloin hän oli tuntenut Pyhän Hengen kumppaninaan pitäessään puhetta seurakuntakonferenssissa, johtamiaan kastetilaisuuksia, kuulemiaan kauniita kuoroesityksiä ja seurakuntalaisten monen monia todistuksia, jotka olivat koskettaneet häntä niin syvästi. Istuessaan yksin pimeässä kappelisalissa hän tuns

pakahtuvansa noiden kokemusten yhteisvaikutuksesta omaan elämäänsä ja seurakuntalaistensa elämään, ja hän painoi päänsä valtaava kiittolaisuutta tuntien.

Ystävälleni oli viisaasti ja oikein opetettu, että pyhimpiä paikkoja maan päällä ovat temppeli ja koti, mutta kahden edellä kerrotun kokemuksen myötä hän oppi ymmärtämään myös seurakuntakeskustemme pyhän luonteen. Koska nämä rakennukset on vihitty käyttöön pappeuden valtuudella, niistä tulee paikkoja, joissa Herra vuodattaa ilmoituksia kansalleen ja joissa tapahtuvissa toimituksissa ”ilmenee jumalisuuden voima” (OL 84:20).

Seurakuntakeskus yhdistyy kodin kanssa tuoden sitä luvattua iloa, jota uskolliset pyhät voivat kokea lepopäivänä. Siitä tulee paikka, jossa jäsenten yhteinen jumalanpalvelus saa heidän sydämensä liittymään yhteen ”ykytyksessä ja rakkaudessa toisiaan” (Moosia 18:21) ja Vapahtajaa kohtaan. Jotta voimme osoittaa

asianmukaista kiittolaisuutta ja arvostusta hengellisten siunausten vuodatuksesta, jota saamme kokea seurakuntakeskuksissamme, meidän pitää astua näihin jumalanpalveluspaikkoihin syvää ja vilpittömää kunnioitusta tuntien.

Kunnioituksen merkitys

Kirkossamme vallitsevassa kulttuurissa sana *kunnioitus* on alkanut nykyisin merkitä samaa kuin sana *hiljainen*. Vaikka vienon äänen käyttäminen tietysti sopiikin kappelisaleihimme, tämä rajoittunut näkemys kunnioituksesta ei tavoita sanan täyttä merkitystä. Englannin kielen *kunnioitusta* tarkoittava sana ’reverence’ juontaa juurensa latinankielisestä verbistä *revereri*, joka tarkoittaa ”arvostaa ja ihailla syvästi”.¹ Voisimmeko mitenkään löytää ilmausta, joka kaunopuheisemmin kuvailisi sielumme tunteita, kun me todella mietiskellemme sitä, mitä Vapahtaja on tehnyt meidän jokaisen puolesta?

Mieleeni muistuvat kappelisaleissamme laulamamme kauniin kirkon laulun sanat: ”Oi ihme, Hän synnistä tahtoo mun puhdistaa.”² Tuo syväallinen kiittolisuuden, ylistyksen ja ihmetyksen tunne on kunnioituksen ydin, ja se saa meidät välttämään minkä tahansa tyyppistä kieltä ja käytöstä, jotka saattaisivat vähentää noita tunteita itsessämme ja muissa.

Seurakuntakeskukset ja lepopäivä

Nykyajan ilmoituksen perusteella tiedämme, että keskeinen osa lepopäivän pyhittämistämme on ”mennä rukoushuoneeseen antamaan uhriksi” sakramenttimme Herran pyhänä päivänä (OL 59:9). Niitä ”rukoushuoneita”, joihin kokoонnumme lepopäivänä, ovat pyhät seurakuntakeskuksemme.

Presidentti Russell M. Nelson on auttanut meitä ymmärtämään paremmin läheisen yhteyden Vapahtajaa kohtaan osoittamamme kunnioituksen ja lepopäivää kohtaan tuntemiemme tunteiden välillä. Kun presidentti Nelson kertoi omasta kokemuksestaan, kuinka hän oppi pitämään lepopäivän kunniaa, hän sanoi: ”Opin pyhistä kirjoituksista, että oma käytökseni ja oma asenteeni lepopäivänä oli *merkinä* minun ja taivaallisen Isäni välillä.”³

Aivan kuten käytöksemme ja asennoitumisemme lepopäivään ovat merkinä omistautumisestamme Herralle, niin käytöksemme, asenteemme ja jopa pukeutumistapamme ollessamme Hänen rukoushuoneessaan voivat samoin osoittaa tuntemamme kunnioituksen määrää Vapahtajaa kohtaan.

Seurakuntakeskukset ja toimitukset

Vanhin Jeffrey R. Holland kahdentoista apostolin koorumista on lisännyt ymmärrystämme tästä käsityksestä julistaen:

”Sen lisäksi, että järjestämme aikaa opiskellaksemme evankeliumia enemmän kotikeskeisesti, niin [mukautettu] sunnuntaipalveluksemme – – painottaa – – Herran ehtoollisen sakramenttia viikoittaisen

jumalanpalveluskokemuksemme pyhänä, tunnustettuna keskipisteenä. Meidän tulee muistaa mahdollisimman henkilökohtaisella tavalla, että Kristus kuoli sydän särkyneenä otettuaan aivan yksin harteilleen koko ihmiskunnan synnit ja murheet.

Koska me olemme lisänneet sitä kuolemaan johtanutta taakkaa, tällainen hetki vaatii meitä osoittamaan kunnioitusta.”⁴

On tärkeää muistaa, että tälle Vapahtajaa kohtaan osoitettavalle erityiselle kunnioituksen hetkelle määrätty paikka on seurakuntakeskuksen kappelisalissa. Sen kunnioituksen lisäksi, jota tunnemme sakramentin viikoittaisen toimituksen aikana, kunnioituksemme ja arvonnannon tunteemme voimistuvat, kun mietimme muita seurakuntakeskuksessa suoritettavia pappeuden toimituksia ja siunauksia, kuten nimen ja siunauksen antaminen lapsille, kasteet ja konfirmoinnit, pappeuteen asettamiset ja kirkon tehtäviin erottamiset. Jokainen näistä toimituksista ja siunauksista voi tuoda Pyhän Hengen vuodatusta, jos niihin osallistuvat ja niissä läsnä olevat tulevat seurakuntakeskukseen kunnioittavasti asennoituen.

Seurakuntakeskukset ja jumalanpalvelus

Lepopäivä tarjoaa meille tilaisuuden palvella Herraa opiskelutuokioissamme kotona ja seurakuntana sakramentti- ja muissa kokouksissa. Kirkon varhaisimmista ajoista alkaen pyhät ovat nauttineet siitä, että he saavat tulla yhteen tapaamaan toisiaan ja luomaan veljeyden ja sisaruuden siteitä. Seurakuntakeskuksiimme on jopa suunniteltu tiloja tällaista toimintaa varten viikon aikana. Emme kuitenkaan saa koskaan unohtaa näiden seurakuntakeskusten ensisijaista tarkoitusta, joka on tarjota paikka jumalanpalvelukseen.

Jumalanpalvelus ja kunnioitus liittyvät läheisesti yhteen. ”Kun me palvelemme Jumalaa, me lähestymme Häntä kunnioittavasti rakastaen, nöyrinä ja palvoen. Me

tunnustamme ja hyväksymme Hänet korkeimmaksi Kuninkaaksemme, maailmankaikkeuden Luojaksi, rakkaaksi ja äärettömästi rakastavaksi Isäksemme.”⁵

Tämän jumalanpalveluksen keskeisen tarkoituksen tulee siis vaikuttaa käyttäytymiseemme seurakuntakeskuksissamme silloinkin kun osallistumme sosiaaliseen tai virkistystoimintaan. Suurta huolellisuutta tulee kiinnittää kirkon toiminnasta aiheutuvan epäjärjestyksen, roskaamisen tai vahinkojen minimoimiseksi kaikkialla rakennuksessa, ja mikäli sellaista tapahtuu, on ryhdyttävä toimeen sen pikaiseksi siivoumiseksi tai korjaamiseksi.

Lapsille ja nuorille voidaan opettaa, että kunnioitus ja huolenpito seurakuntakeskuksesta ulottuu sunnuntaikokouksia pidemmälle. Jäsenten osallistuminen seurakuntakeskuksen siivoukseen – etenkin vanhempien ja lasten yhteinen osallistuminen – on suurenmoinen keino kasvattaa kunnioituksen tunnetta pyhiä tilojamme kohtaan. Kuten ilmeni ystäväni kokemuksessa hänen siistiessään vaarnakeskusta vaarnakonferenssin jälkeen, niin konkreettinen huolenpito seurakuntakeskuksesta on jumalanpalvelusta ja kutsuu Herran Hengen.

*Se, että pidämme
huolen seurakunta-
keskuksistamme, on
jumalanpalvelusta
ja kutsuu Herran
Hengen.*

Seurakuntakeskukset ja Vapahtaja

Presidentti Nelsonin profeetallisessa johdossa tehdään merkittävää työtä sen varmistamiseksi, ettei Jeesuksen Kristuksen nimeä jätetä koskaan pois puhuttaessa Hänen kirkostaan. Samalla tavoin meidän täytyy huolehtia siitä, että Vapahtaja on jumalanpalveluksemme keskiössä – myös jumalanpalveluspaikoissamme.

Olemme tottuneet puhumaan temppeleistä Herran huoneena, mikä onkin oikea ja tärkeä nimitys. Saatamme kuitenkin olla taipuvaisia unohtamaan, että jokainen seurakuntakeskuksemme on vihitty pappeuden valtuudella paikaksi, jossa Herran Henki voi vallita ja jossa Jumalan lapset – sekä kirkon jäsenet että ulkopuoliset – voivat tulla ”tuntemaan Lunastajansa” (Moosia 18:30).

Äskettäin ilmoitetun hankkeen seurakuntakeskustemme kaunistamiseksi taideteoksilla,

jotka kuvaavat kunnioittavasti Vapahtajaa ja Hänen kuolevaisuuden ja kuolevaisuuden jälkeisen elämänsä jumalallisia tapahtumia, on tarkoitus tuoda katseemme, mielemme ja sydämemme lähemmäksi Häntä. Kun menette näihin rukoushuoneisiin kokouksia ja toimintoja varten, kehotamme rakastaen teitä pysähtymään, katselemaan ja tarkastelemaan näitä pyhiä maalauksia, katsomaan niitä lastenne kanssa ja antamaan niiden lisätä arvostuksen ja kunnioituksen tunteitanne Jumalaa kohtaan.

Vanhan testamentin profeetta Habakuk julisti: ”Herra on pyhässä temppelessään, hänen edessään vaietkoon koko maa!” (Hab. 2:20.) Muistakaamme me samoin, että Herran Henki on seurakuntakeskukssissamme ja leviää meidän kaikkien sydämeen siinä määrin kuin käytäydymme kunnioittavasti Hänen edessään. ■

VIITTEET

1. ”Revereri”, Lexico Powered by Oxford, lexico.com.
2. ”Oi Jeesuksen laupeus”, *MAP-lauluja*, 116.
3. Russell M. Nelson, ”Lepopäivä on ilon päivä”, *Liahona*, toukokuu 2015, s. 130.
4. Jeffrey R. Holland, ”Katsokaa: Jumalan Karitsa”, *Liahona*, toukokuu 2019, s. 45.
5. Dean M. Davies, ”Jumalanpalveluksen siunaukset”, *Liahona*, marraskuu 2016, s. 94.

Tässä osastossa

44 Onko riippuvuus samaa kuin kapinointi?

Destiny Yarbro

48 7 vinkkiä pornografiasta irrottautumiseen

Richard Ostler

Julkaistaan vain sähköisenä

Tuin äitiäni hänen taipaleellaan raittiuteen

Onnastasia Cole

Löydät nämä artikkelit ja muutakin

- sivustolta liahona.churchofjesuschrist.org
- kohdasta **NA-viikkojulkaisu** (Evankeliumi-aiheisen kirjaston nuorten aikuisten osiossa).

Kerro kokemuksistasi

Onko sinulla jokin upea kokemus, josta haluaisit kertoa? Tai haluatko nähdä artikkeleita joistakin tietyistä aiheista? Jos näin on, haluamme kuulla niistä sinulta! Voit lähettää artikkelisi tai palautteesi sivustolla liahona.churchofjesuschrist.org.

Voit löytää vapauden

Oletko sinä tai onko joku rakkaasi juuttunut virheiden tekemisen, parannuskäsitteiden, uudelleen sitoutumisen ja jälleen lankeamisen kierteseen? Monet hienot nuoret aikuiset, joiden kanssa työskentelin palvellessani nuorten naimattomien aikuisten seurakunnan piispana, olivat jääneet tähän ansaan.

Mutta monet myös löysivät vapauden Jeesuksen Kristuksen sovituksen avulla. Riippuvuutta käsittelevät artikkelit tämän kuukauden osastossa tarjoavat hyödyllistä näkemystä vapauden löytämiseen – itsellesi ja muille.

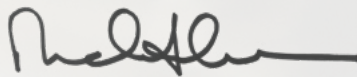
Meidän tulee ennen kaikkea muistaa, että **me kaikki olemme taivaallisen Isän rakkaita lapsia.** Vanhin Dieter F. Uchtdorf on opettanut: "[Jumala] ei odota, kunnes olette voittaneet heikkoutenne ja pahat tapanne, voidakseen rakastaa teitä. Hän rakastaa teitä tänään ymmärtäen täysin kamppailunne. – Hän tietää katumuksenne niistä hetkistä, kun ette ole saavuttaneet tavoitetta tai olette epäonnistuneet. **Ja Hän rakastaa teitä silti.**" ("Eläkää iloiten evankeliumin mukaan", *Liahona*, marraskuu 2014, s. 123)

Toisaalta Saatana yrittää saada sinut vakuuttuneeksi siitä, että olet taivaallisen Isän rakkauden ulottumattomissa eikä sinulla ole oikeutta Vapahtajan voimaan, joka voi muuttaa ja puhdistaa sinut. Saatana yrittää pitää sinut häpeän ja itseinhon kurimuksessa, mutta älä usko hänen valheitaan.

Käänny sen sijaan taivaallisen Isän puoleen. **Älä pelkää** avautua piispalesi tai seurakunnanjohtajallesi ja muille, jotka rakastavat sinua. Kun luet kertomuksia toivosta muilta nuorilta aikuisilta, joihin riippuvuus on vaikuttanut, toimi saamiesi vaikutelmien mukaan. **Ole kärsivällinen itsesi kanssa, muista jumalallinen luonteesi, ota päivä kerrallaan ja usko Jeesuksen Kristuksen parantavaan voimaan.** Hän ja monet muut avunlähteet auttavat meitä onnistumaan niin että löydämme haluamamme vapauden. Älä koskaan anna periksi.

Ystäväsi

Richard Ostler

Onko riippuvuus samaa kuin kapinointi?

Riippuvuuden ymmärtäminen paremmin voi auttaa meitä luottamaan siihen, että jonakin päivänä Herra vapauttaa meidät orjuudesta.

Destiny Yarbro

Langenneessa maailmassamme riippuvuus on on joidenkin kohdalla turhauttavaa ja elämää muuttavaa todellisuutta. Kun pakenemme elämää käyttämällä liikaa jotakin, kuten ruokaa, lääkkeitä, sosiaalista mediaa, juoruilua, pornografiaa, valehtelua, uhkapelejä tai jopa liikuntaa voimme helposti huomata juuttuneemme riippuvuuden kierteeseen.

Kun olen seurannut, miten suurenmoiset, rakastavat ihmiset ympärilläni kamppailevat riippuvuuden - eikä pelkästään vääriin valintoihin lankeamisen - kanssa, olen kääntynyt pyhien kirjoitusten ja viimeaikaisen riippuvuutta käsittelevän tutkimustiedon puoleen ymmärtääkseni paremmin näitä neurologisia ärsykeitä ja pakkomielteitä.

Riippuvuuden rikkaruohot

Riippuvuuden kanssa eläminen voi olla kuin puutarhan hoitamista. Emme kitke rikkaruohoja vain kerran ja odota, että se riittää. Tiedämme, että lisää rikkaruohoja ilmaantuu, joten kitkemme rikkaruohot tarkoin ja säännöllisesti suojellaksemme kasvejamme.

Jos kamppailemme riippuvuuden kanssa, saatamme lannistua, kun lipsumme uudelleen jopa tehtyämme parannuksen ja pyydettyämme apua. Saatamme yllättyä

ja turhautua siitä, että nämä kiusaukset ovat erityisen voimakkaita sen jälkeen kun elämässämme on ollut hyvin onnellisia tai hyvin surullisia vaiheita. (Aivan samoin kuin rikkaruohoilla on taipumus kasvaa runsaammin virkistävän sateen tai ankaran myrskyn jälkeen.)

Riippuvuus verrattuna tahalliseen kapinointiin

Olen huomannut, että Saatana käyttää riippuvuutta "todisteena" siitä, että meillä on luontainen halu pahaan, että olemme tuomittuja alusta asti tai että Herra on luovuttanut meidän kohdallamme. Paholainen käyttää häpeää lannistaakseen meitä ja korostaa, että teimmepä parannuksen kuinka usein hyvänsä, kiusauksia ilmaantuu jatkuvasti.

On monia syitä, miksi ihmiset ovat alttiita riippuvuudelle, mutta riippuvuus alkaa usein yrityksestä tyydyttää "syvät ja täyttymättömät tarpeet"¹. Vaikka siis kapinointi voi johtaa riippuvuuteen ja riippuvuudet voivat saada tekemään syntiä, ne kylvytyvät tai lisääntyvät usein heikkouden ennemmin kuin tahallisen kapinoinnin vuoksi.²

Onneksi tiedämme, että heikkous voi antaa meille mahdollisuuden oppia armosta ja kasvattaa syvää uskoa Jeesuksen Kristuksen parantavaan voimaan.³

Orjuudesta vapautumiseen asti

Saamme näkemystä tässä asiassa suunnistamiseen ja riippuvuuden ansasta selviytymiseen kahdelta ihmisryhmältä Mormonin kirjassa: Limhin kansalta ja Alman kansalta.

Kumpikin ryhmä oli orjuudessa merkittävän ajanjakson. Kumpikin ryhmä oivalsi, ettei ”heillä ollut mitään keinoa” itse vapautua orjuudesta (Moosia 21:5). Kumpikin ryhmä kääntyi aikanaan Herran puoleen pyytämään apua.

Limhin kansa oli orjuudessa lain rikkomisen vuoksi. Kun he eivät pyytäneet Herralta apua, he taistelivat sortajiaan vastaan ”vihassa” kolme kertaa. He hävisivät jokaisen taistelun. Kun he alkoivat nöyryä, ”Herra oli hidas kuulemaan heidän huutoaan –; kuitenkin Herra *kuuli* heidän huutonsa ja alkoi pehmittää lamanilaisten sydämiä, niin että he alkoivat helpottaa heidän taakkojaan” (Moosia 21:15, kursivointi lisätty). Heidä siunattiin heidän lisääntyneestä nöyryydestään, mutta ”Herra ei nähnyt hyväksi vapauttaa heitä orjuudesta” ennen kuin paljon myöhemmin.

Alman kansa oli orjuudessa vanhurskaudestaan huolimatta, mutta he ”vuodattivat sydämensä [Jumalalle]”. Vaikka Jumala tiesi heidän vanhurskaat halunsa, Hän salli ajan kulua heidän orjuutensa ja vapauttamisensa välillä. Kun he turvasivat Häneen edelleen, Hän lupasi keventää ”ne kuormat, jotka on pantu teidän harteillenne, niin että te ette voi edes tuntea niitä selässänne, edes ollessanne [yhä] orjuudessa”. He vuorostaan ”alistuivat iloitte ja kärsivällisesti kaikkeen Herran tahtoon”. (Moosia 24:12, 14–15.)

Lopulta molemmat ryhmät vapautuivat. Meillekin luvataan, että jos käännymme Herran puoleen orjuudessamme, me voimme tämän jälkeen olla Hänen todistajinaan ja tietää varmasti, että Herra Jumala muistaa kansaansa sen ahdingoissa (ks. Moosia 24:14) – ja sen riippuvuuksissa!

Olkaa turvallisella mielellä

Jos kamppaillet riippuvuuden kanssa, niin muista, että Herran avulla tämä aika voi olla muhevaa maaperää viljellä Kristuksen kaltaisia ominaisuuksia. Kun tulet nöyremmäksi, pystyt oppimaan kärsivällisyyttä, myötätuntoa, pitkämielisyyttä ja sävyisyyttä.

Tapaa pappeusjohtajiasi ja muita, jotka tarjoavat tukeaan, ja käytä niitä monia keinoja, joita taivaallinen Isä on tarjonnut auttaakseen sinua löytämään vapauden. Turvaa Herraan. Kun seuraat Häntä ututterasti, Hän voi muuttaa tämän lannistavan ja turhauttavan haasteen voimalliseksi hengellisen jalostumisen mahdollisuudeksi.⁴

Eräs australialainen varhainen myöhempien aikojen pyhä sanoi verratessaan menneisyyttään nykyisyyteen: ”Mennyt elämäni [oli] rikkaruohoja rehottava puutarha, jossa näkyi tuskin yhtään kukkaa. [Mutta] nyt rikkaruohot ovat kadonneet, ja niiden tilalla versoo kukkia.”⁵

Kun sinä ja minä kitkemme jatkuvasti puutarhaamme ja käännymme Herran puoleen koettelemuksissamme, niin me saamme Alman kansalle annetun lupauksen: ”Olkaa turvallisella mielellä, sillä huomispäivänä minä vapautan teidät orjuudesta” (Moosia 24:16).

Jatka kitkemistä – sadonkorjuu on sen arvoinen! ■

Kirjoittaja asuu Teksasissa Yhdysvalloissa.

VIITTEET

1. Ks. Spencer W. Kimball, ”Jeesus, täydellinen johtaja”, *Valkeus*, maaliskuu 1980, s. 15.
2. Ks. 1. Kor. 15:42–44.
3. Ks. 2. Kor. 12:9; Et. 12:27.
4. Ks. Jes. 51:3.
5. Martha Maria Humphreys, lainattuna julkaisussa Marjorie Newton, *Southern Cross Saints: The Mormons in Australia*, 1991, s. 158.

7 vinkkiä pornografiasta irrottautumiseen

Työskennellessäni nuorten naimattomien aikuisten kanssa, jotka yrittävät päästä eroon pornografian pakonomaisesta käytöstä, olen pannut merkille joitakin vinkkejä, jotka sinäkin saatat huomata hyödyllisiksi.

Richard Ostler

Kun minut erotettiin tehtävään nuorten naimattomien aikuisten seurakunnan uutena piispana, toimistoni oven ulkopuolella oli jono nuoria naimattomia aikuisia, jotka odottivat tapaamista kanssani. Arvatkaapa, mistä keskustelimme sen ensimmäisen puhutellun aikana?

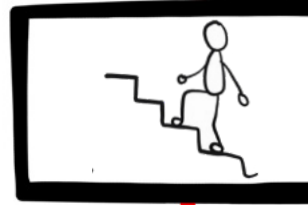
Pornografiasta.

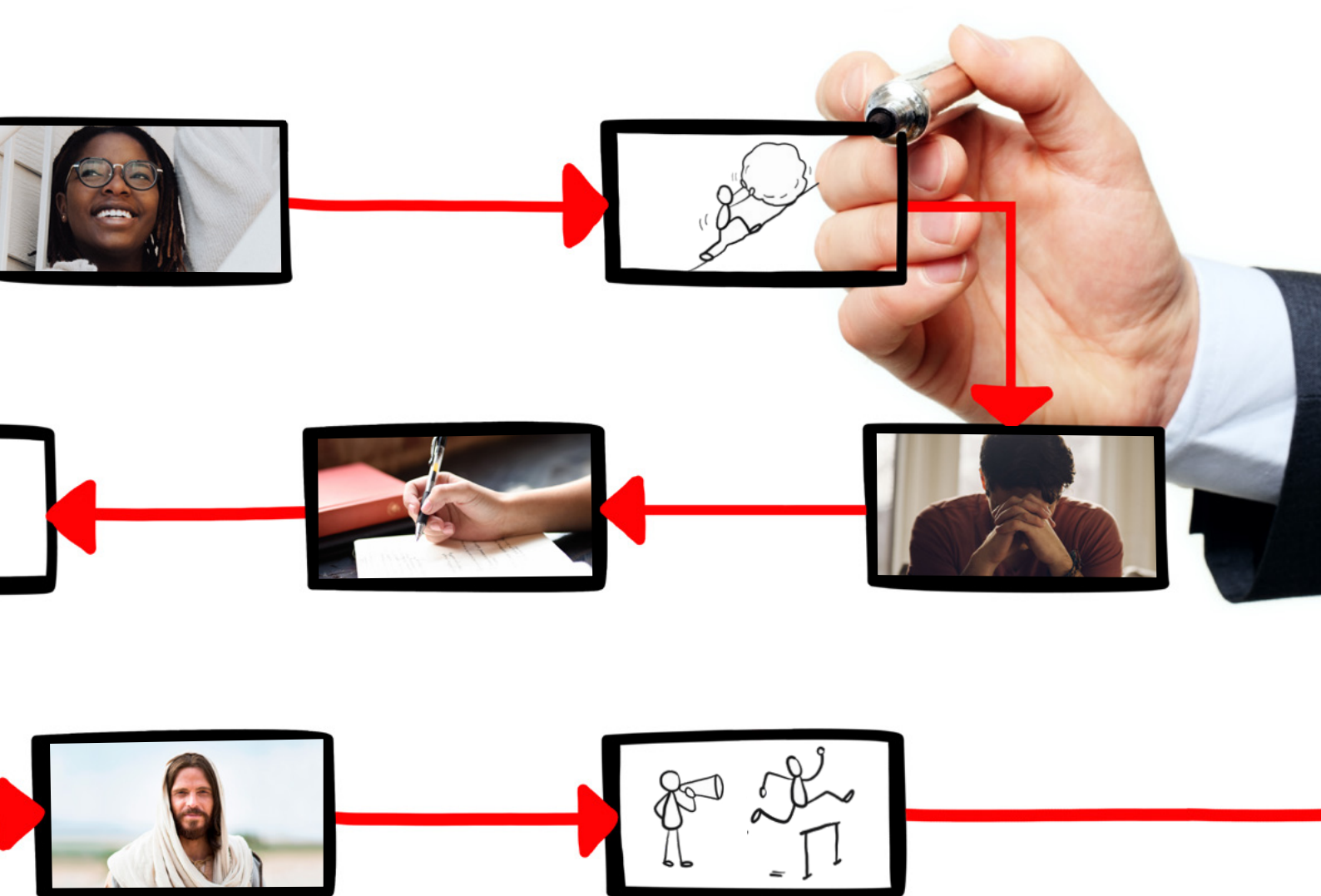
Ja seuraavien kolmen vuoden aikana pyrkimykseni auttaa nuoria aikuisia irrottautumaan pakonomaisesta tavasta oli niin iso osa kutsu-mustani, että tiesin, että minun oli opittava siitä mahdollisimman paljon. Minä paastosin, rukoilin, kävin tempelissä, neuvottelin muiden johtajien kanssa, kävin läpi kaiken mahdollisen aineiston, osallistuin riippuvuuksista toipumisen tapaamisiin ja opin niiltä, jotka tekevät työtä toipumisen eteen. Haluan kertoa joitakin toivontäyteisiä ajatuksia siitä, mitä olen oppinut.

1. Tiedä, että olet taivaallisten vanhempien lapsi ja että He rakastavat sinua

Jos teet työtä päästäksesi irti pornografian pakonomaisesta käytöstä, saatat tuntea halua vetäytyä kauemmas taivaallisesta Isästä, koska ajattelet, ettet ole kelvollinen rakkauteen tai apuun, ennen kuin olet ratkaissut ongelmasi. Juuri sitä Saatana haluaa – eristää sinut jokaisesta, joka rakastaa sinua, ja syöttää ajatusta, että voit yksin päästä eroon pornografiasta ja että vasta sitten olet rakkauden arvoinen.

Sinulla on jumalallinen luonne, joten olet aina kelvollinen vastaanottamaan toivoa, innoitusta ja henkilökohtaista ilmoitusta taivaalliselta Isältä ja parantavaa voimaa Jeesukselta Kristukselta irrottautuaksesi pornografiasta.¹ Älä vetäydy pois Heidän äläkä niiden ihmisten luota, jotka rakastavat sinua.

2. Hälvennä häpeä

Olen oppinut, että häpeän hälventäminen on ratkaisevaa pornografiasta irrottautumiseksi. Häpeä on tunnetta siitä, että olet rikkinäinen, turmeltunut tai paha ihminen. Se, että uskot näihin vahingollisiin ajatuksiin itsestäsi, voi itse asiassa pitää sinut riippuvuuden kierteen ansassa. Katumuksen tunteminen sellaisesta, mitä olet tehnyt, on osa parannusentekoa ja voi auttaa sinua muuttamaan käyttäytymistäsi. Mutta häpeä saa sinut tuntemaan, että koko luonteesi on paha ja että olet Vapahtajan avun ulottumattomissa.²

Taivaallinen Isä haluaa, että olet täynnä toivoa Jeesukseen Kristukseen ja Hänen sovituksensa siunauksiin. Häpeä katsoo taaksepäin pitäen sinut valheiden ja itseinhon kurimuksessa. Pysy poissa häpeän kyllästämältä tieltä.

3. Älä kiirehdi käyttämään riippuvuuden leimaa

Monet ihmiset leimaavat itsensä pornografiariippuvaisiksi. Varoitan sinua käyttämästä tuota leimaa väärin. Useimmat nuoret, jotka kamppailevat pornografian kanssa, *eivät* itse asiassa ole siitä

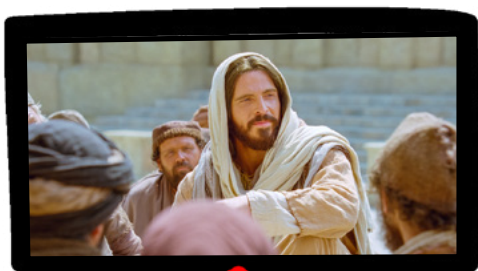
riippuvaisia.³ Ja tämän leiman käyttäminen väärin voi vaikeuttaa pornografian käytön lopettamista sen häpeän, vähentyneen toivon ja itseinhon vuoksi, jotka tulevat tuon leiman kumppaneina.

4. Laadi kirjallinen henkilökohtainen suunnitelma riippuvuuden ehkäisemiseksi

Henkilökohtainen suunnitelma riippuvuuden ehkäisemiseksi on kolmiosainen asiakirja, joka voi auttaa sinua irrottautumaan pornografiasta.

Osa 1: Listaa laukaisevat tekijäsi. Laukaisevat tekijät ovat ensimmäinen askel kiertäeseen, joka johtaa pornografian käyttämiseen. Laukaisevia tekijöitä on useita tyyppejä:

- **Tilannekohtaiset:** ympäristötekijät, jotka toimivat laukaisijana aiempien ajatusten tai käyttäytymistapojen vuoksi (kuten oleminen samassa huoneessa tai tietty hetki vuorokaudesta)
- **Stressi / ahdistuneisuus / yksinäisyys / traumaattiset tapahtumat:** vaikeat tunnekuohut tai tilanteet, jotka saavat sinut kääntymään pornografian puoleen keinona paeta ja käsitellä näitä tunteita

- **Visuaaliset:** viaton altistuminen jollekin, mikä ei ole pornografiaa, mutta mikä toimii laukaisevana tekijänä sosiaalisessa mediassa, elokuvissa, valokuviissa jne.

Osa 2: Tee suunnitelma siitä, kuinka vähennät näitä laukaisevia tekijöitä.

Esimerkiksi jos tilannekohtaisena laukaisevana tekijänä on, että tunnet olevasi heikko myöhään illalla, voi olla hyödyllistä sulkea puhelin puoli tuntia ennen nukkumaanmenoa tai pitää puhelin poissa huoneesta, jossa nuket. Jos pornografia on keino, jolla kestät vaikeita tunteita, etsi keinoja, joilla voit käsitellä näitä tuntemuksia paremmin. Voisiko liikunta tai lääkitys auttaa sinua vähentämään stressiä tai ahdistuneisuuttasi? Voisiko meneminen ulos ystävien kanssa tai ilmoittautuminen instituuttikurssille vähentää yksinäisyyttäsi? Mieti, minkä asioiden kanssa sinulla on vaikeaa ja mistä vaihtoehtoista saattaisi olla sinulle hyötyä.

Älä aliarvioi hengellisiä keinoja. Rukous, pyhien kirjoitusten tutkiminen, palveleminen sekä kirkossa ja temppelissä käyminen ovat voimallisia keinoja, jotka vähentävät ratkaisevalla tavalla laukaisevia tekijöitä ja auttavat sinua pysymään lujana.

Osa 3: Suunnittele, mitä teet, kun tunnet joutuvasi kiusaukseen. Kirjoita jokaisen laukaisevan tekijän kohdalle monen vaiheen suunnitelma.

Esimerkiksi, kun joudut kiusaukseen, voisit sulkea heti puhelimen, lähettää tekstiviestin tai soittaa jollekulle, lähteä kävelylle tai urheilemaan, lukea Mormonin kirjaa tai tehdä mitä tahansa muuta, mikä saattaisi ohjata ajatuksesi muualle.

Kirjoita muistiin vaiheet, jotka toimivat omalla kohdallasi! Toisinaan laukaiseva tekijä menee ohi niin, ettei sinun tarvitse käydä läpi kaikkia riippuvuuden ehkäisemiseksi luomasi suunnitelman vaiheita. Mutta nämä vaiheet voivat auttaa sinua vetäytymään pois tilanteesta. Kun laukaiseva tekijä menee ohi, päivitä suunnitelmaasi sen suhteen, mikä toimi ja kuinka sitä voi muuttaa niin, että se on tehokkaampi seuraavalla kerralla. Pidä suunnitelmaasi paikassa, josta näet sen päivittäin.

5. Ymmärrä, että lipsahdus on eri asia kuin sortuminen

Lipsahdus tarkoittaa, että mokasit, mutta toivut nopeasti ja käytät sitä oppimiskokemuksena parantaaksesi riippuvuuden ehkäisemiseksi luomaasi suunnitelmaa. Sortuminen on sitä, kun luovutat, annat mennä etkä välitä.

Tiedä, että lipsahdus on osa riippuvuuden ehkäisemiseksi luomasi suunnitelman kehittämistä. Älä päätele, että olet menettänyt kaiken edistymisesi tai ettei kaikella tekemälläsi työllä ole merkitystä – koska sillä on. Katso eteenpäin asennoituen asiaan myönteisesti ja tiedä, että olet yhden päivän lähempänä toipumista.

Kun sinulle sattuu lipsahdus, kysy itseltäsi:

- Mitä tapahtui?
- Miksi tämä laukaiseva tekijä oli erilainen?
- Olenko ollut viime aikoina stressaantunut? Miltä minusta tuntui emotionaalisesti?
- Heikensikö minua se, etten ole tutkinut vähään aikaan pyhiä kirjoituksia?
- Olenko lyönyt laimin liikuntaa viime aikoina?
- Onko riippuvuuden ehkäisemiseksi luomassani suunnitelmassa jotakin, mistä ei ole apua?

- Mitä voin tehdä eri tavalla ensi kerralla?
Kirjoita muistiin, mitä opit ja jatka yrittämistä!

6. Usko Vapahtajan parantavaan voimaan

Jeesus Kristus voi auttaa sinua parannuksentekoon liittyvässä kasvussa, ja Hänellä on voima mahdollistaa se, että pääset eroon pornografiasta. Hän ymmärtää, miltä sinusta tuntuu, ja odottaa ottaakseen tuon kuorman sinulta. Älä ajattele, että kääntyminen Hänen puoleensa lisää Hänen kuormaansa. Hän on jo maksanut sen hinnan sinun puolestasi. Tee sen sijaan parhaasi, lähesty Vapahtajaa ja pyydä Häneltä apua, että parantuisit, että halusi muuttuisivat ja että saisit enemmän voimaa mennä eteenpäin.

Kuten vanhin Ulisses Soares kahdentoista apostolin koorumista on opettanut: "Kun pyrimme jatkuvasti voittamaan haasteitamme, niin Jumala siunaa meitä uskon lahjoilla parantua ja tehdä ihmeitä. Hän tekee meidän puolestamme sen, mitä me emme pysty tekemään omin voimin."⁴

7. Älä tee tätä yksin

Myös yhteydet ja ystävyssuhteet voivat antaa sinulle voimaa ja auttaa sinua onnistumaan. Sinulla tulee olla joku, joka voi auttaa sinua pitämään itsesi tilivelvollisena ja joka auttaa sinua läpi parhaiden ja pahimpien päiviesi. Hänen tulisi tukea sinua tuomitsematta sinua. Ja sinäkin voit tukea häntä samalla tavoin. Pyydä neuvoja kirkon johtohenkilöiltä tai sukulaisiltasi. Ja tarvittaessa myös terapeutti tai mielenterveyden ammattiauttaja voi auttaa sinua havaitsemaan taustalla olevia syitä siihen, miksi sinulla kenties on ongelmia pornografian kanssa.

Muista, että sinä olet huomisen isä tai äiti ja johtaja

Olette ensimmäistä sukupolvea, jonka on mahdollista käyttää pornografiaa joka päivä ympäri vuorokauden. Uskon, että tämä haaste saavuttaa huippunsa teidän sukupolvestanne, koska teillä tulee olemaan paremmat

työkalut ja enemmän viisautta johtaa muita pois tästä ansasta ja sen vaikutuspiiristä, kun itse olette jonakin päivänä vanhempia ja johtajia. "Taivaallinen Isämme ei pannut meitä maan päälle epäonnistumaan vaan onnistumaan loistokkaasti."⁵

Vaikka nämä vinkit voivat auttaa sinua ponnisteluissasi irrottautua pornografiasta, älä pelkää kääntyä muidenkin avunlähteiden puoleen. Jokaisen taival toipumiseen näyttää erilaiselta. Etsi sitä, mikä auttaa sinua. Älä anna periksi. Etene tässä asiassa päivä kerrallaan. Sinä pystyt siihen. Sinä todella pystyt (ks. Fil. 4:13). Ja sinusta tulee se, joka olet tarkoitettu olemaan. ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

VIITTEET

1. Sisar Joy D. Jones selitti eroa arvon ja kelvollisuuden välillä puheessaan "Mittaamattoman arvokkaita", *Liahona*, marraskuu 2017, s. 14.
2. Ks. Wendy Ulrich, "Heikkous ei ole syntiä", *Liahona*, huhtikuu 2015, s. 23; "Shame versus Guilt: Help for Discerning God's Voice from Satan's Lies" [Häpeä vastaan syyllisyys: Apua Jumalan äänen erottamiseksi Saatanan valheista] (vain sähköisenä julkaistu artikkeli), *Ensign*, tammikuu 2020.
3. Ks. Dallin H. Oaks, "Pornografian ansasta pääsee pois", *Liahona*, lokakuu 2015, s. 52. Presidentti Oaks kuvailee eroa pornografian käytön neljän eri asteen välillä: "1) tahaton altistuminen, 2) satunnainen käyttö, 3) jatkuva käyttö ja 4) pakonomainen käyttö (riippuvuus)". On hyödyllistä oivaltaa, ettei jokainen, joka käyttää pornografiaa, ole "riippuvainen" siitä. Pornografiasta irrottautumiseen on toivoa riippumatta siitä, millä asteella sen käyttö kohdallasi on.
4. Ulisses Soares, "Ottakaamme ristimme", *Liahona*, marraskuu 2019, s. 114.
5. Richard G. Scott, "Miten opimme huomaamaan vastaukset rukouksiimme", *Valkeus*, tammikuu 1990, s. 28.

Kun minut erotettiin palvelemaan

kokoaikaisena lähetyssaarnaajana San Bernardinon lähetyksentällä Kaliforniassa Yhdysvalloissa, perheeni oli vierelläni. Tämä kuva on minusta halaamassa yhtä veljistäni sen jälkeen kun minut oli erotettu lähetyssaarnaajan tehtävään. On ollut melkoinen taival päästä tähän vaiheeseen, mutta olen hyvin kiitollinen muutoksista, joita olen nähnyt itsessäni ja perheessäni.

Lukion toisella luokalla olin vakavassa auto-onnettomuudessa. Sitä ennen en elänyt niin kuin olisi pitänyt. Mutta onnettomuuden jälkeen näkökulmani muuttui melkoisesti. Elämäni olisi voinut olla ohi saman tien, enkä halunnut sen päättyvän sillä tavoin. Piispani auttoi minua pääsemään oikealle tielle: lukemaan Mormonin kirjaa päivittäin ja valmistautumaan palvelemaan lähetystyössä.

Urheilulajini ja intohimoni on kilpajuoksu. Onnettomuuden jälkeen olin poissa yhden kauden ja mietin, mitä minusta enää edes oli jäljellä. Mutta käännyn Herran puoleen, ja kun tein niin, minulla oli seuraavana vuonna ilmiömainen kausi. Vaikeaa oli yhä, mutta kun ennen olin urheilut itselleni, niin nyt tein sen Herralle.

Jo pelkästään se, että näin, kuinka monia siunauksia voi tulla evankeliumin täyteydestä, muutti minut. Kaiken sen onnellisuuden ja ilon koettuani haluan levittää sitä kaikkialle maailmaan. Haluan, että ihmiset saavat kokea iloa, jota itse koen joka päivä evankeliumin vuoksi. Ja siksi palvelen lähetystyössä: auttaakseni ihmisen kuolematonmuuden ja iankaikkisen elämän toteuttamisessa (ks. Moos. 1:39).

Garret W., 18, Pohjois-Carolina, USA

SISÄLLYS

54 Marta palvelee päivittäin

Sam Lofgran

58 Kuinka aloin toipua seksuaalisesta hyväksikäytöstä

Julkaistaan nimettömänä

62 Kysymys ja vastaus: Kuinka selviydyn yksinäisyydestä? Voinko palvella lähetystyössä, jos minulla on mielenterveyteen liittyviä haasteita?

64 Viimeinen sana: Meidän toivomme, meidän valomme, meidän voimamme

Vanhin Ronald A. Rasband

65 Ihmisiä Mormonin kirjasta: Jeredin veli

Marta PALVELEE

PÄIVITTÄIN

Nämä äiti ja tytär tekevät lujasti töitä elääkseen yhdessä evankeliumin mukaan. Ja Marta pystyy siihen palvelemalla äitiään ainutlaatuisin tavoin.

Sam Lofgran

kirkon lehdet

Marta on 11-vuotias portugalilaistytö, ja monien ikäistensä tavoin hänetkin on hauskaa viettää aikaa ystäviensä kanssa, syödä ja leikkiä nukkejensa kanssa. Hän nauttii myös viettäessään aikaa äitinsä kanssa. Mutta äidin kanssa asuminen tarkoittaa sitä, että Marta elää hieman eri tavoin kuin muut lapset.

Martan äiti Sonia on ollut syntymästään asti liikuntarajoitteinen, minkä vuoksi hänen on vaikea kävellä. Hän ei ole täysin halvaantunut, mutta hän tarvitsee kävelytukea päästäkseen liikkumaan. Hän ei pysty pukeutumaan itse, kylpemään itse eikä pääsemään vuoteeseen itse. Siksi hänen on vaikea asua yksin. Marta on pystynyt palvelemaan Soniaa muutaman viime vuoden ajan auttamalla äitiään asioissa, joihin tämä ei pysty itse.

”Pidän omat alueeni kodista siistinä, jotta äiti pääsee helpommin liikkumaan”, Marta sanoo. ”Pidän myös taukoja leikkimisessä, jotta minulla on aikaa käydä katsomassa, tarvitseeko äiti apua. Jos leikin ja hän huutaa, menen nopeasti, koska kyseessä voi olla jotakin kiireellistä.”

Mutta Sonia yrittää antaa Martan elää mahdollisimman normaalisti. Ellei Sonia tarvitse apua, hän huolehtii siitä, että Marta saa aikaa leikkiä ystäviensä kanssa.

ELÄMISTÄ USKON VARASSA

Äitiä palvellessaan Martalla on tilaisuus elää evankeliumin mukaan joka päivä. Hän kantaa paljon vastuuta, jota muilla lapsilla ei yleensä ole. Hän esimerkiksi herää varhain ennen kouluunlähtöä auttaakseen äitiä valmistautumaan työhön. Ilman Martan apua Sonia ei pystyisi liikkumaan eikä käymään työssä joka päivä.

Yhdessä Marta ja Sonia käyvät myös kirkossa. Sonia kastettiin, kun hän oli kahdeksanvuotias, joten Marta on kasvanut kirkon piirissä. Sonia opettaa Martalle joka päivä evankeliumin tärkeyttä. Yksi tapa, jolla hän sen tekee, on pitää heidän kodissaan esillä monia kuvia Jeesuksesta Kristuksesta.

”Minä tiedän, että Jumala elää ja että Jeesus Kristus on todellinen”, Sonia sanoo. ”Ja haluan jokaisen, joka tulee kotiimme, tietävän, että usko on minulle hyvin tärkeää. Minulle on myös tärkeää opettaa tätä Martalle, jotta hänellä on varttuessaan tämä tieto Jeesuksesta Kristuksesta.”

Marta on ottanut omakseen sen, mitä äiti on opettanut, ja hän oppii evankeliumia lisää itseksensä. Yksi hänelle mieluisa oppimistapa on lukea pyhiä kirjoituksia. Se auttaa häntä luomaan entistä lujemman suhteen taivaalliseen Isään ja Vapahtajaan. ”Kun luen pyhiä kirjoituksia, tunnen, että Kristus on vierelläni”, hän sanoo.

LOHDUN SAAMISTA

Vaikka voi olla vaikeaa kantaa niin paljon vastuuta, kirkossa käyminen joka viikko auttaa Martaa saamaan lohtua, jota hän tarvitsee jaksakseen auttaa äitiään. ”Sakramenttikokouksen alussa ja lopussa pidettävät rukoukset saavat aikaan hyvin rauhallisen tunteen”, hän sanoo. ”Kun olen kirkossa, minusta tuntuu toisinaan kuin taivaallinen Isä sanoisi minulle, että olen hyvä ihminen ja että minun pitää olla edelleen hyvä ihminen, jotta voin auttaa äitiä.”

Aina kun hän tuntee sillä tavoin, hän muistaa, kuinka kiitollinen hän on äidistään. Hänestä tuntuu, että taivaallinen Isä on lähettänyt enkeleitä hänen tuekseen. "Uskon, että Hän vahvistaa minua heräämään ja olemaan iloinen ja ylpeä äidistä, joka minulla on", Marta sanoo.

Yksi opetuksista, joita Sonia ja Marta ovat yhdessä saaneet, on se, ettei elämä ole helppoa tai täydellistä – kenellekään. Sonia sanoo: "Yksikään vaikeuksistani ei tee minua surulliseksi. Tiedän, että Jumala antoi minulle tämän lihan ja veren sekä luut tällaisina, koska minä olen erityinen, ja Jumala on vakuuttanut minulle, että pystyisin tähän. Minä teen parhaani. Voin tehdä enemmän, mutta tänään tunnen, että olen tyytyväinen itseäni. Olen ylpeä siitä, mitä teen, mitä olen tehnyt ja mitä tulen tekemään huomenna."

Myös Marta ymmärtää, että asiat kääntyvät parhain päin, vaikka elämä voi olla toisinaan vaikeaa, kun hän pitää huolta äidistään. Hän näkee, että jokaisella on erilaisia haasteita. "Kenenkään elämä ei ole täydellistä", hän sanoo. Mutta omista henkilökohtaisista haasteistaan huolimatta Marta löytää silti hyvää jokaisesta tilanteesta – yksi esimerkki siitä on suhde, joka hänellä on äitinsä kanssa. "Äidillä on fyysinen rajoite, mutta henkisesti ja tunteissaan hän on hyvin älykäs. Me olemme tosi hyviä ystäviä."

KATSOMISTA ETEENPÄIN

Mitä siis tulevaisuus tuo Martalle ja Sonialle? Marta sanoo: "Haluan pysyä lähellä äitiä, ja tietenkin haluan mennä naimisiin, saada lapsia ja perheen. Mutta tulevaisuudessa, jos pystyn, haluan ostaa talon perheelleni ja äidille, koska en haluaisi olla kaukana hänestä edes yhtä päivää!"

Soniakin suhtautuu tulevaisuuteen myönteisesti ja on aina kiitollinen Martan toveruudesta ja rakkaudesta. "On hämmästyttävää, että minulla on ihana tytär. On oikein mukavaa, että Marta on elämässäni. Hän on lahja Jumalalta. Jumala valmisti Martan olemaan täällä minun kanssani." ■

*Olin elänyt painajaista.
Mutta myöhemmin opin, että
synkiminä hetkinäni saatoin
turvautua Vapahtajaani.*

Kuinka aloin toipua seksuaalisesta hyväksikäytöstä

Julkaistaan nimettömänä

Painajaiseni alkoi, kun olin vasta seitsenvuotias ja äitini meni uudelleen naimisiin. Me pidimme tosi paljon uudesta isäpuolestani. Hän oli ystävällinen ja sopi hyvin perheeseemme. Tunsin oloni hyvin turvalliseksi hänen lähellään. Kaikki sujui hienosti, kunnes yhtenä päivänä, kun kaikki muut olivat muualla, hän käytti minua seksuaalisesti hyväkseen.

En ymmärtänyt, mitä hän oli minulle tehnyt. Olin peloissani, hämmentynyt ja hyvin häpeissäni. Mutta en uskaltanut kertoa kenellekään. Ajattelin, että se pilaisi perheemme uuden onnen ja ettei kukaan kuitenkaan uskoisi minua. Niinpä päätin pysyä hiljaa.

Hän oli satuttanut minua vain sen yhden kerran, mutta muisto tuosta hyväksikäytöstä painoi jatkuvasti mieltäni. Viimein aloin pelätä niin paljon sitä, että joku näkisi tuskani lävitse ja saisi selville salaisuuteni, että yritin salata totuuden olemalla hyvä ystävä isäpuoleni kanssa. Hän oli erityisen ystävällinen minulle, ja aloin itse asiassa pitää hänestä taas.

Mutta sitten tilanne paheni. Kun äiti alkoi tehdä yövuoroa, isäpuoleni alkoi hyväksikäyttää minua säännöllisesti. Tunsin itseni aivan avuttomaksi. Halusin puhua siitä, mutta isäpuolestani pidettiin kovasti ja ajattelin, että kaikki olisivat hänen puolellaan. Kun sitten öisin olin yksin, pyysin, että Jumala auttaisi minua säilyttämään salaisuuteni.

AVAUTUMISTA

Yhtenä päivänä hyväksikäyttö viimein loppui. Minulla ei ollut aavistustakaan miksi. Vaikka isäpuoleni ei enää satuttanutkaan minua, tunsin itseni lakkaamatta likaiseksi ja häpesin. Vihasin itseäni. Toisinaan jopa mietin, olisiko kuolema helpompaa kuin todellisuuteni. Halusin yhä puhua asiasta, mutta pelkäsin, mitä totuus saisi aikaan.

Sitten yhtenä sunnuntaina kirkossa, kun olin 14-vuotias, kuuntelin oppiaihetta isojen päätösten tekemisestä. Opettajamme kannusti meitä paastoamaan ja rukoilemaan ja lupasi, että Jumala vahvistaisi meitä toimimaan oikein. Kirkon jälkeen ajattelin yhä uudelleen sitä, mitä opettajamme oli sanonut. Mietin, että jos pyytäisin, auttaisiko Jumala tosiaan minua puhumaan asiasta?

Seuraavana päivänä paastosin saadakseni rohkeutta kertoa hyväksikäytöstä äidille. En pystynyt keskittymään koulussa, koska ajattelin vain sitä, kuinka hän suhtautuisi asiaan. Siinä vaiheessa kun tulin kotiin, tunsin itseni aivan sairaaksi. Rukoilin jälleen voimaa, mutta en tuntenut olevani valmis kertomaan hänelle.

Sinä iltana menin äidin luo, kun hän oli valmistamassa päivällistä. En tiennyt, mitä sanoisin, mutta kun katsoin häntä silmiin, sain rohkeutta aloittaa puhumisen. Kun olin aloittanut, ulos purkautui kaikki se, mitä olin salannut vuosien ajan.

Äiti ja minä istuimme vain sohvalla ja itkimme yhdessä. Myöhemmin otimme yhteyttä seurakunnanjohtajaamme ja soitimme poliisille. Isäpuoleni joutui vastaamaan siitä, mitä hän oli tehnyt minulle, ja minä sain tarvitsemani suojelun – minun ei tarvitsisi koskaan enää nähdä häntä.

POLKU TOIPUMISEEN

Tuona aikana minusta oli vaikeaa kertoa kokemuksestani uudelleen viranomaisille ja kestää ystäväni kysymykset siitä, missä isäpuoleni oli, mutta perheeltäni saamani tuen ansiosta en ollut enää yksin. Yhdessä otimme perheen uudeksi johtoajatuksiksi: ”Kestän kaiken Kristuksen avulla, joka antaa minulle voimaa” (ks. Fil. 4:13). Myös sukulaisemme osoittivat rakkauttaan ja tukeaan, ja ajan kuluessa aloimme kaikki toipua yhdessä.

Osallistuin äidin kanssa ammatti- auttajien neuvontaan, josta oli suurta apua! Terapeutini oli juuri sitä, mitä tarvitsin. Hän auttoi minua ymmärtämään kaikkea sitä, mitä tunsin, ja hän auttoi minua käsittelemään pahoja muistoja. En ollut ikinä tajunnut, kuinka suuresti kärsin, ennen kuin aloin tuntea itseni jälleen eheäksi.

En luullut, että tuska häviäisi vain siksi, että puhuin asiasta, mutta en

myöskään oivaltanut, kuinka paljon aikaa (ja kärsivällisyyttä) parantumiseen tarvitsi. Olin tuntenut itseni arvottomaksi todella pitkään. Minun oli taas opittava rakastamaan itseäni.

Huomasin, että tunsin eniten rauhaa, kun käännyn Vapahtajani ja taivaallisen Isäni puoleen. Ymmärtäessäni, että He tiesivät *tarkalleen*, miltä minusta tuntui, sain voimaa ja toivoa. Turvasin Heihin synkimpinä hetkinä. Ajan kuluessa muistot alkoivat haaleta, ja tunsin Vapahtajan rakkauden tuomaa todellista rauhaa.

Yksi palkitsevimpiä asioita toipumisessa oli ymmärtää, että minulla *on* valoisa tulevaisuus. Kun minua käytettiin hyväksi, en pystynyt edes kuvittelemaan, että eläisin normaalia elämää. Tunsin olevani pysyvästi rikki. Mutta saatuaani apua ja alkaessani toipua löysin asioita, joita odottaa. Aloin kertoa kokemuksestani muille tytöille, jotka myös kärsivät, ja päätin jopa palvella

lähetystyössä. Todistukseni lausuminen muille vahvisti minua.

Minua ei määrittele se, mitä isäpuoleni teki minulle. Hän muutti elämäni ainiaaksi, mutta minä olen päättänyt käyttää kokemustani muiden avuksi. Jotkin päivät ovat yhä vaikeita, mutta kaikessa kokemassani Herran on vahvistanut minua ja tiedän, että Hän auttaa minua jatkossakin. Olen muuttunut uhrista selviytyjäksi. ■

JOS OLET VÄKIVALLAN UHRI

Mitä on väkivalta?

Väkivalta on sitä, että joku laiminlyö tai kohtelee kaltoin muita (kuten lasta, iäkästä ihmistä, vammaista tai ketä tahansa muuta) sillä tavoin, että siitä aiheutuu fyysistä, emotionaalista tai seksuaalista vahinkoa. Väkivalta on vastoin Vapahtajan opetuksia.

”Kirkon kanta on, ettei väkivaltaa voi suvaita missään muodossa” (*General Handbook: Serving in The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints* [Yleiskäsikirja: Palveleminen Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkossa], 2020, 38.6.2). Väkivalta rikkoo Jumalan lakeja, ja se saattaa myös olla vastoin yhteiskunnan lakeja.

Väkivallan eri muotoja

Fyysinen väkivalta: Sellaista tahallista aggressiivista tai rajua käyttäytymistä toista ihmistä kohtaan, joka johtaa ruumiilliseen vammaan.

Seksuaalinen väkivalta: Ei-toivottua seksuaalista toimintaa tai kanssakäymistä, jossa loukkaaja käyttää voimaa tai uhkailee tai hyväksikäyttää uhria, joka ei pysty antamaan suostumustaan. Kaikki seksuaalinen toiminta aikuisen ja lapsen välillä on hyväksikäyttöä suostumuksesta riippumatta.

Sanallinen tai emotionaalinen väkivalta: Käyttäytymismalli, jossa henkilö tahallaan ja toistuvasti hyökkää toista vastaan ei-fyysisin keinoin kuten tylyin sanoin, pelottelemalla, manipuloidulla tai nöyryyttämällä. Tämä saa aikaan alentunutta omanarvontuntoa ja itsekunnioitusta. Vaikka tällainen väkivalta ei ole fyysistä, se vahingoittaa henkilön yleistä henkistä ja emotionaalista hyvinvointia.

Kuinka saada apua

Herra odottaa meidän tekemisen kaiken voitavamme estääksemme väkivallan ja hyväksikäytön sekä suojellaksemme ja auttaaksemme niitä, jotka ovat joutuneet väkivallan tai hyväksikäytön uhreiksi. Kenenkään ei odoteta kestävänsä väkivaltaista käytöstä. Tapahtuupa sitä nyt tai tapahtuipa se kauan sitten, voit löytää lähteitä avuksesi sivustolta abuse.churchofjesuschrist.org.

HANKI APUA NYT HETI

”Jos sinua käytetään parhaillaan tai on aikaisemmin käytetty hyväksi, kerää rohkeutta avun hakemiseen. – Etsi jonkun sellaisen tukea, johon voit luottaa. Piispasi tai vaarnanjohdajasi voi antaa sinulle hyödyllisiä neuvoja ja auttaa sinua viranomaisien kanssa. – Älä pelkää – sillä pelko on keino, jota Saatana käyttää, jotta kärsimyksesi jatkuisi. Herra auttaa sinua, mutta sinun täytyy pyytää sitä apua.”

Vanhin Richard G. Scott (1928–2015) kahdentoista apostolin koorumista, ”Hyväksikäytön tuhoisista seurauksista parantuminen”, *Liahona*, toukokuu 2008, s. 43.

Kuinka pääsen eroon yksinäisyyden tunte- muksistani?

”Yksinäisyyden [tuska] tuntuu olevan osa kuolevaisuuden kokemuksia. Mutta Herra on armossaan järjestänyt niin, ettei meidän tarvitse koskaan kohdata kuolevaisuuden haasteita yksin. – – Meille on luvattu, että seuranamme on alati jumaluuden kolmas jäsen ja siten etuoikeus ilmoituksen saamiseen omaa elämäämme varten. Me emme ole yksin!”

Sheri L. Dew, entinen neuvonantaja Apuyhdistyksen ylimmässä johtokunnassa, *”Me emme ole yksin”, Liahona*, tammikuu 1999, s. 112.

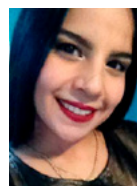

Kehitä kykyjäsi

Minä pääsen eroon yksinäisyyden tunteistani kehittämällä kykyjäni, olipa se sitten jonkin soittimen soittamista, jokin harrastus tms. Se vie

ajatukset pois yksinäisyyden tunteesta, ja usein yksinäisyyden tunne häviää kokonaan. Se myös johtaa siihen, että löydät muita, joilla on samoja kiinnostuksen kohteita.

Steven H., 12, *New Mexico, USA*

Etsi valoa

Minä pyydän tukea, kannustusta ja rakkautta taivaalliselta Isältä ja Pyhälältä Hengeltä saadakseni rauhaa, toivoa ja voimaa, kun mietiskelen,

rukoilen ja luen pyhiä kirjoituksia. Kuten kohdassa 3. Nefi 11:11 sanotaan, Jeesus Kristus on ”maailman valo ja elämä”. Hän tuli hälventämään kaiken pimeyden.

Andrea B., 18, *Zulia, Venezuela*

Käänny ystävien ja perheen puoleen

Kun tunnen olevani yksinäinen, käänny mielelläni ystäväni ja perheeni puoleen. Se tekee minut todella iloiseksi. Mietin siunauksia elämässäni ja kiitän taivaallista Isää siitä, kuinka paljon Hän on jo antanut minulle!

Talli N., 16, *Oregon, USA*

Muista Jumalan suunnitelma

Tiedä, että Jumalan suunnitelmassa me olemme kaikkea muuta kuin yksinäisiä. Pyhä Henki on aina kanssamme,

ja Jumala tietää, missä asioissa meillä on vaikeaa. Herra on käynyt läpi jokaisen kohtaamasi koettelemuksen ja vaikeuden. Yksi tärkeimmistä asioista, mitä tunnemme kuolevaisuudessa, on onni, mutta me emme voi tuntea onnea ilman surua (ks. 2. Nefi 2:11). Rukoile Jumalaa ja pyydä apua. Hän ei jätä ketään meistä yksin.

Brock S., 17, Utah, USA

Turvaa Herraan

Lähteminen kotoa lähetystyöhön Brasiliaan oli vaikeaa. Tuskin edes osasin kieltä! Mutta olen oppinut, että jos Herran Henki on mukana, ei koskaan tunne itseään yksinäiseksi. Hän tuntee sinut ja auttaa sinua aina. Luota Häneen!

Vanhin Joseph Tolen, 20, Campinasin lähetyskenttä Brasiliassa

Vastauksia saatetaan lyhentää tai muokata selkeämmiksi. Vastaukset eivät ole kirkon virallisia opillisia lausuntoja, vaan ne on tarkoitettu avuksi ja avartamaan näkemystä.

Mitä sinä ajattelet?

”Miten minun pitäisi toimia, jos olen tehnyt parannuksen mutta en voi olla ajattelematta sitä, mitä tein väärin?”

Lähetä vastauksesi ja halutessasi korkearesoluutioinen valokuva 15. marraskuuta 2020 mennessä sivustolla liahona.churchofjesuschrist.org (napsauta ”Submit an Article or Feedback” [Lähetä artikkeli tai palautetta]).

Jos minulla on ollut mielenterveyteen liittyviä haasteita, voinko silti palvella lähetystyössä?

Kyllä. Kaikki, joilla ”on halu palvella Jumalaa, – on kutsuttu työhön” (OL 4:3). Se, *missä* me palvelemme, on vähemmän tärkeää kuin se, *kuinka* me palvelemme. Ja jokaisen, joka ajattelee palvelemista lähetystyössä, on otettava huomioon fyysinen ja henkinen terveytensä.

Jos sinulla on halu palvella lähetystyössä, puhu piispallesi. Hän voi auttaa sinua aloittamaan lähetystyöhakemuksen täyttämisen. Tähän hakemukseen sisältyy neuvottelemisen lääkärien ja muiden ammatti-ihmisten sekä kirkon johtohenkilöiden ja vanhempiesi kanssa. Näiden neuvottelujen tarkoituksena ei ole arvioida sitä, oletko ”riittävän hyvä” Herralle, vaan auttaa päätöksen tekemisessä siitä, mitkä ovat palvelemisesi parhaat vaihtoehdot.

Kutsu palvella voi tulla jokaiselle, jolla on halu palvella. *Tehtävä*, jonka saat palvella tietyssä paikassa tai tietyllä tavalla, voi riippua monista tekijöistä. Ne, joilla on terveysongelmia (mukaan lukien mielenterveysongelmat), ovat toisinaan yrittäneet jättää hakemuksessaan mainitsematta nämä tiedot ajatellen, että se auttaa heitä saamaan tehtävän, jonka he haluavat. Mutta jos olet täysin rehellinen terveysongelmistasi (myös mielenterveysongelmistasi), niin Herra siunaa sinua. Hän odottaa, että teet kaiken voitavasi kohentaaksesi terveyttäsi. Ja suuren osan siitä lääketieteellisestä tuesta, jota saat kotona, voit saada edelleen lähetyskentällä.

Lisää tietoa mielenterveydestä on sivustolla mentalhealth.churchofjesuschrist.org. Lisää tietoa lähetystyöstä, myös palvelulähetystyöstä, on sivustolla churchofjesuschrist.org/callings/missionary.

Meidän toivomme, meidän valomme, meidän voimamme

Vanhin Ronald A. Rasband

kahdentoista apostolin koorumista

Kun minut asetettiin apostoliksi, rakas presidentti Thomas S. Monson (1927–2018) sanoi, että minun tuli olla Jeesuksen Kristuksen nimen erityisenä todistajana koko maailmassa. En ottanut sitä tehtävää vastaan kevyesti. Tarkastelin pyhien kirjoitusten kohtia, joissa kerrotaan Herran eri nimistä ja nimityksistä. Kaikki nämä, jotka kerron teille, ovat sellaisista pyhien kirjoitusten jakeista, jotka muistuttavat meitä toivostamme, joka meillä on Hänessä.

Hän on Israelin toivo (ks. Jer. 17:13), kirkas aamutähti (ks. Ilm. 22:16), hyvä paimen (ks. OL 50:44), Neuvontuoja (ks. Jes. 9:5), Neuvonantaja (ks. 2. Nefi 19:6), Rauhan Ruhtinas (ks. Jes. 9:5; 2. Nefi 19:6), Pelastaja (ks. Room. 11:26), maailman valo (ks. Joh. 8:12) ja meitä odottavan hyvän ylipappi (ks. Hepr. 9:11). Hän on voimallinen pelastamaan (ks. Alma 34:18; OL 133:47), ja Hänellä on kaikki valta (ks. OL 61:1).

Kristuksen vaikutus, Hänen jättämänsä jälki sekä Hänen ulottuvuutensa on kaikenkattavaa. Hän on lähellä, kun horjumme ja yritämme päästä eteenpäin. Ja jos lipeämme, Hän – eli ”valo, joka loistaa pimeydessä” (OL 6:21) – on kirkkaampi kuin ikinä. Hän rakastaa meitä kaikkein kirkkaimpina ja kaikkein synkimpinä hetkinämme.

Jeesuksen Kristuksen opetuslapseus ei ole arvailua. Hänen polkunsä on selvästi merkitty Hänen askeliensa jäljillä. Kun seuraamme Häntä, opimme rakastamaan sitä, mitä Hän rakastaa. Ja kun uudistamme liittomme Hänen kanssaan joka viikko nauttimalla pyhän sakramentin, ymmärryksemme siitä, että Hän on maailman Lunastaja (ks. OL 93:9), totuuden Henki (ks. OL 93:9) ja Sana (ks. OL 93:8), kasvaa.

Rakkaat ystävät, sellainen on Vapahtaja, jonka tunnen, jota rakastan ja kunnioitan koko sydämeistäni. Sieluni syvyydestä todistan Hänestä ja Hänen hyvyydestään ja armostaan. Hän on luvannut: ”Sillä te olette minun ystäviäni ja te saatte perintöosan minun kanssani” (OL 93:45).

Jeesus Kristus on aina vastaus ongelmiin ja haasteisiin, jotka kuuluvat tähän kuolevaisuuden kokemukseen. Kun ymmärrämme Hänen tehtävänsä ja Hänen evankeliumiaan, rakkautemme Häntä kohtaan sekä uskomme ja turvautumisemme Häneen antavat meille voimaa. ■

Uskonnonopettajille tarkoitetusta illasta johtavan auktoriteetin seurassa 8. helmikuuta 2019.

Jeredin veli

**Johti
perheensä
ja ystävänsä**
Babylonin tornilta
luvattuun maahan.

Näki **ihmeellisen näyn**,
joka on tallennettu levyjen
sinetöityyn osaan (ks. Et. 4:4–5).

Oli **"kookas ja väkevä mies**
ja Herran suuresti suosima"
(Et. 1:34).

Rakensi aluksia
valtameren
ylitykseen.

Pyysi Herraa
koskettamaan 16:ta kiveä
valaisemaan
aluksia.

Puhui Jeesuksen Kristuksen
kanssa **kasvoista**
kasvoihin (ks. Et. 3:13–20).

NUORILLE AIKUISILLE

*Onko sinulla tai jollakulla
tutullasi ongelmia
riippuvuuden kanssa?
Toivoa muuttumiseen on.*

44

LAPSILLE JA
TEINI-IKÄISILLE

**VÄKIVALLAN
EHKÄISEMISTÄ JA
SIITÄ TOIPUMISTA**

58, Y12

NUORILLE

**MIELENTERVEYS JA
TULEVAT LÄHETYS-
SAARNAAJAT**

63

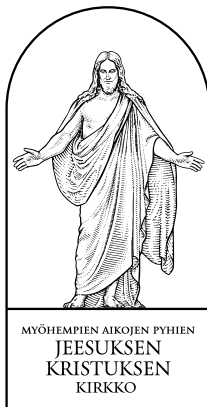
VANHEMMILLE

**KYMMENYSTEN
OPETTAMISTA**

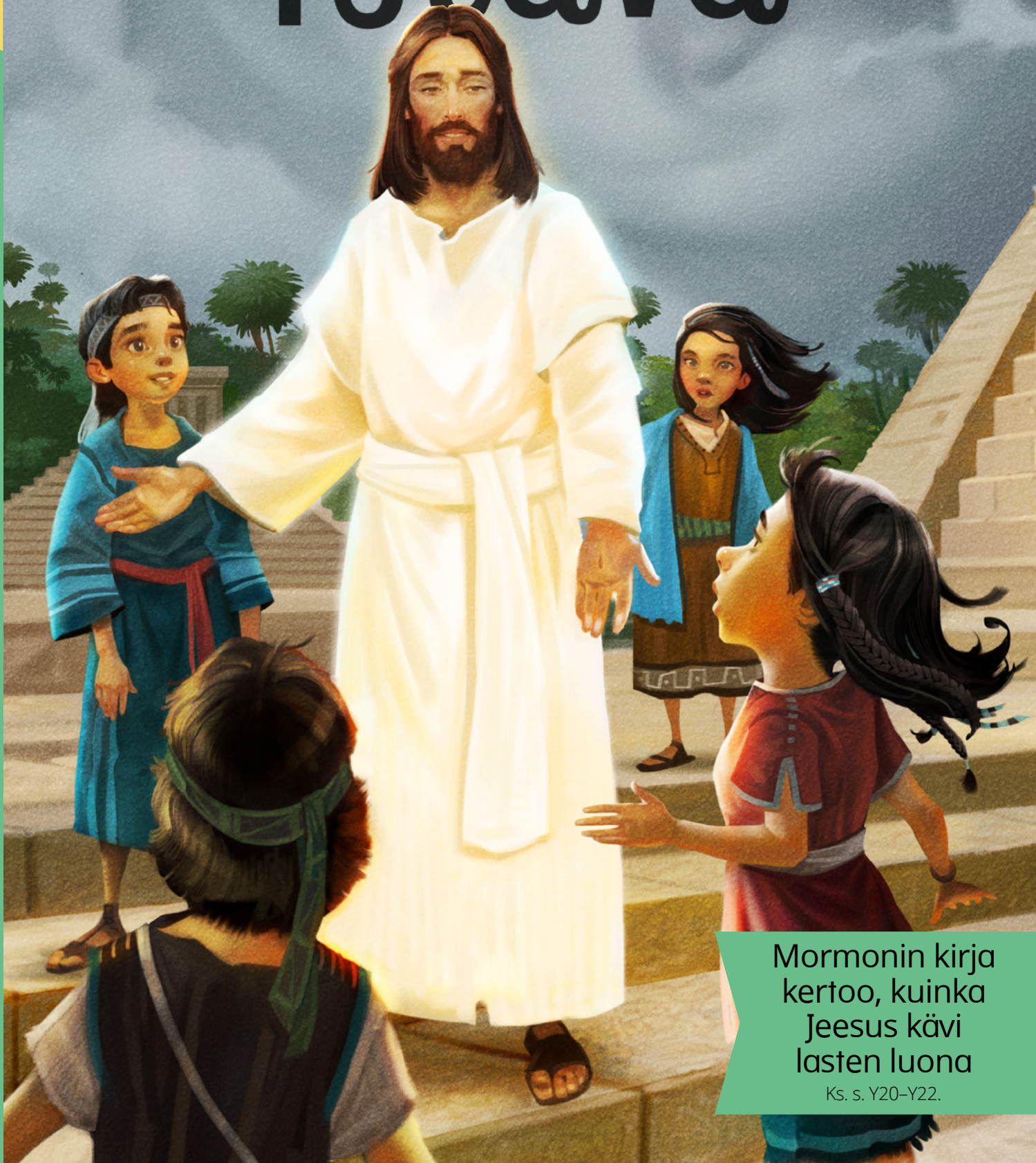
Y16, Y18

Tulossa ensi vuonna

Kirkon lehdet nuorille ja
lapsille! Tilaa nyt osoitteesta
store.churchofjesuschrist.org
tai jakelukeskuksesta.

Ystävä

Mormonin kirja
kertoo, kuinka
Jeesus kävi
lasten luona

Ks. s. Y20–Y22.

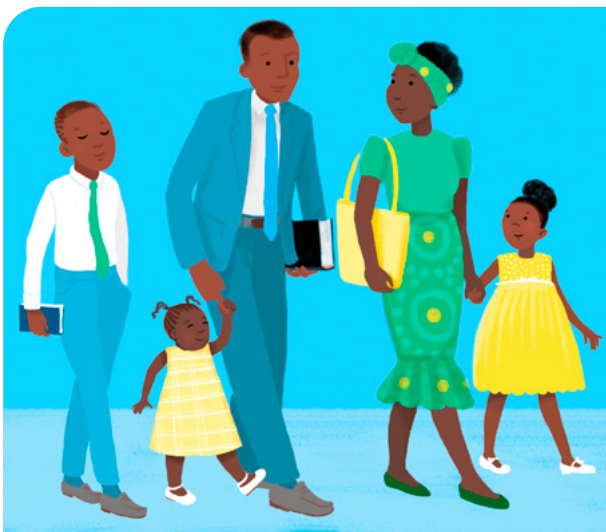

**Presidentti
Dallin H. Oaks**

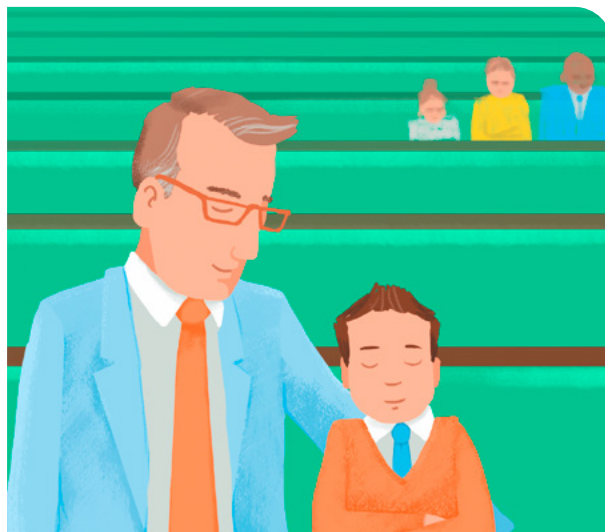
ensimmäinen
neuvonantaja
ensimmäisessä
presidenttikun-
nassa

Sakramentti ja minä

Sakramentti on sakramenttikokouksen tärkein osa. Kun nautimme sakramentin, me lupaamme muistaa aina Vapahtajan. Sakramentista tulee erityinen, kun me

osoitamme pukeutumisellamme,
että kunnioitamme sakramenttia

istumme hiljaa ennen
kuin kokous alkaa

laulamme
sakramenttilaulun

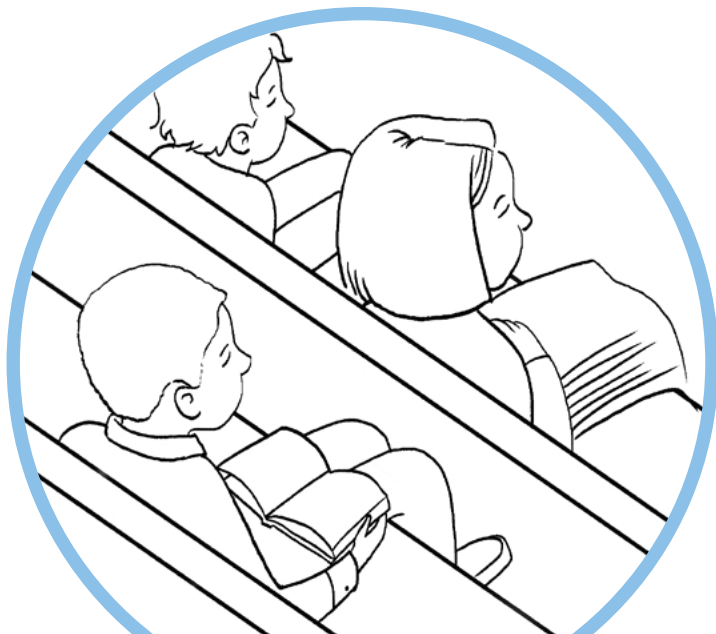
ajattelemme Jeesusta ja lupaamme
muistaa Hänet aina.

Sakramentti auttaa meitä tuntemaan Pyhän Hengen. Se auttaa meitä pysymään polulla, joka vie takaisin taivaalliseen kotiimme. ●

Mukaiiltu puheesta "Sakramenttikokous ja sakramentti", Liahona, marraskuu 2008, s. 17–20.

Osoitamme rakkautemme Jeesusta kohtaan

Me voimme osoittaa rakkautemme Jeesusta kohtaan olemalla kunnioittavia sakramentin aikana.
Mitä sinä teet sakramentin aikana?

Istun hiljaa.

Ajattelen
lempisakramenttilauluani.

Ajattelen jotakin
kertomusta Jeesuksesta.

Rukoilen
taivaallista Isää.

Kali halusi vain ystävän.

Yksinäinen ruokavälitunti

Stacy Lynn Carroll

(Perustuu tositahtumaan)

"Pyhä Henki ohjaa, meitä innoittaa"

(Lasten laulukirja, s. 56).

Kali käveli ruokasaliin ja katsoi ympärilleen. Kaikki muut lapset juoksivat suoraan ystäviensä luo ja kerääntyivät pöytien ääreen. Sali täyttyi innokkaista äänistä ja iloisesta naurusta. Oli vasta toinen koulupäivä, mutta tuntui siltä, että kaikilla muilla oli joku, jonka kanssa istua, paitsi Kalilla.

Kali puristi eväsrasiaansa ja käveli yhden pöydän luo. "Saanko istua sinun viereesi?" hän kysyi.

Tyttö, jolla oli pitkä, ruskea palmikko, kohotti katseensa. Hän tuhahti ja pudisti päätään. "Et. Se tuoli on varattu", tyttö sanoi.

"Hyvä on!" Kali siirtyi toisen tyhjän tuolin luo ja laski eväsrasiaansa pöydälle.

"Et voi istua siinä! Minä varaan sitä paikkaa",

sanoi poika, jolla oli vihreäraitainen paita. Hän työnsi Kalin eväsrasian lattialle. Kaikki hänen ystävänsä nauroivat.

Kali kumartui ottamaan taas eväsrasiaansa. Hän käveli ruokasalin toiseen päähän ja istuutui tyhjään pöytään. Hän näki jonkun naapurustostaan ja yritti vilkuttaa, mutta poika katsoi toiseen suuntaan. Kalin otsa kurtistui. Miksi kukaan ei halunnut olla hänen ystävänsä?

Kali katseli eväitään. Häntä ei haluttanut enää yhtään syödä. Hän pyyhki kyyneleensä, sulki eväsrasiaansa ja lähti ulos.

Kaikki leikkivät jo ystäviensä kanssa. Kali istuutui yksinään penkille ja katseli, kun muut lapset pitivät hauskaa ilman häntä. Sitten Kali huomasi suunnilleen

ikäisensä pojan, joka istui yksin nurmikolla. Pojalla oli tahrainen keltainen paita, ja hänen tukkansa sojotti takaa pystyssä.

Kali kääntyi katsomaan muualle. Hän näki ryhmän oman luokkansa tyttöjä pelaavan nelimaalia. Hän toivoi, että he kutsuisivat hänet pelaamaan kanssaan.

Kali katsoi poikaa uudelleen. Pojan pää oli painuksissa, ja tämä nyhti ruohoa jalkojensa vierestä. Kali muisti, mitä äiti toisinaan sanoi: *Etsi lapsia, jotka ovat yksinäisiä.*

Kali kurtisti kulmiaan. *Hänkin* oli yksinäinen. Kukaan ei yrittänyt olla *hänen* ystävänsä!

Mutta sitten Kali ajatteli sitä, kun hänet oli kastettu viime vuonna. Hän oli luvannut kuunnella Pyhää Henkeä. Ehkäpä Pyhä Henki auttoi häntä muistamaan, mitä äiti oli sanonut. Ehkä Pyhä Henki yritti kehottaa häntä leikkimään keltapaitaisen pojan kanssa.

Kali huokaisi ja nousi. Lämmin tunne levisi hänen sydämeensä. Hän käveli pojan luo ja istuutui nurmikolle pojan viereen.

”Hei”, hän sanoi.

”Hei”, poika mumisi vastaukseksi.

”Mikä on sinun lempivärisi?”

”Mmm – vihreä.”

”Se on hyvä väri. Minä tykkään pinkistä”, Kali sanoi. ”Onko sinulla lempieläintä?”

Poika suoristautui vähän ja katsoi häntä.

”Joo. Minä tykkään dinosauruksista.”

”Niin minäkin. Suosikkini on triceratops.”

Poika hymyili.

Sitten kello soi. Kali nousi seisomaan ja vilkutti pojalle hyvästiksi. Hän hymyili kävellessään yksin takaisin luokkaan. Hänellä ei ehkä ollut parasta ystävää, mutta hän tunsu olonsa hyväksi tietäessään, että oli tehnyt jonkun toisen välitunnista pikkuisen paremman. ●

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

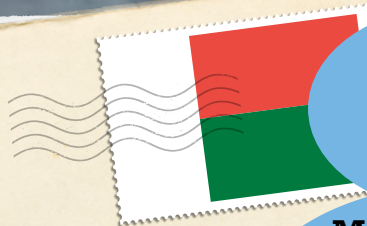
Minulla oli kamala kiire kouluun. Mutta sitten minulle tuli tunne, että minun pitäisi ensin napata kotoa mukaan sipsipussi. Ruokatunnin jälkeen ystäväni Drew näytti jotenkin surulliselta. Kysyin häneltä, mikä oli hätänä. Hän sanoi, että hän oli unohtanut eväänsä kotiin. Muistin sipsit ja annoin ne hänelle. Drew sanoi: ”Tämä on kivointa, mitä kukaan on ikinä tehnyt minulle koulussa.”

Durham M., 11, Utah, USA

Terveisiä Madagas- karista!

Hei, me
olemme
Margo ja
Paolo.

Matkustamme
ympäri maailmaa
ja saamme tietoa
Jumalan lapsista.
Tule kanssamme
tutustumaan
Madagaskariin!

Madagaskar on
saari Afrikan itärannikolla.
Siellä on monia kasveja
ja eläimiä, joita ei löydy
mistään muualta maa-
ilmassa – kuten tämä
rengashäntämäki!

Nämä pojat auttavat vesikanisterien kuljetta-
misessa kotiin. Kuinka sinä autat perhettäsi?

Kirkko on pieni Mada-
gaskarissa, mutta se kas-
vaa! Juuri nyt siellä on
14 vaarnaseurakuntaa ja
26 lähetyisseurakuntaa.

Madagaskarissa elää
enemmän erilaisia kame-
leontteja kuin missään
muualla maailmassa!

Nämä valta-
vat apinan-
leipäpuut eli
baobabit voivat
varastoida run-
koonsa paljon
vettä – jopa
120 000 litraa!

Monet Madagaska-
rissa syövät riisiä pari
kolme kertaa päivässä,
toisinaan vihannes-
ten, papujen tai lihan
kanssa.

Namana!

Tutustu madagaskarilaisiin ystäviimme!

Minä tiedän, että Jeesus
Kristus on Vapahtajamme.

**Nathan, 7, Antanana-
riven hallintoalue,
Madagaskar**

Russell M. Nelson on
Jumalan profeetta.

**Nomena, 6, Antanana-
riven hallintoalue,
Madagaskar**

**Oletko sinä Madagaskarista?
Kirjoita meille! Meistä olisi
mukava kuulla sinusta.**

**Kiitos, että
tutustuit
kanssamme
Madagaskariin.
Nähdään ensi
kerralla!**

Malagasin
kielen "ystävää"
tarkoittava sana
on *namana*. Jos
tapaisit uuden
ystävän Mada-
gaskarissa, mitä
sanoisit hänelle?

Faneva, lähetyssaarnaaja

Marissa Widdison

kirkon lehdet
(Perustuu tositapahtumaan)

Faneva katsoi ikkunasta vilkasta katua kotinsa ulkopuolella. Hän näki ihmisten vetävän kärryjä, joissa oli vihanneksia, riisiä, vaatteita ja muita tuotteita myytäväksi. Hän kuuli autontorvien toivotusta ja koirien haukuntaa. Sitten hän kuuli uuden äänen.

”Äiti, joku koputtaa oveen!” Faneva huusi. Äiti avasi oven. Ovella oli kaksi pukuun ja solmioon pukeutunutta nuorta miestä. Faneva ei ollut koskaan aiemmin nähnyt ketään sillä tavoin pukeutunutta ihmistä

naapurustossaan Madagaskarissa.

”Me olemme lähetyssaarnaajia Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkosta”, toinen heistä sanoi. ”Me opetamme ihmisille Jeesuksesta. Voimmeko esittää teille sanomamme?”

Faneva oli innoissaan, kun äiti kutsui miehet sisälle. Koko perhe kokoontui kuulemaan Jeesuksesta Kristuksesta ja siitä, kuinka Hänen kirkkonsa on jälleen maan päällä.

Sen päivän jälkeen lähetyssaarnaajat

kävivät Fanevan perheen luona monta kertaa. He toivat mukanaan kirjan nimeltä *Mormonin kirjan kertomuksia*. Fanevasta oli ihanaa lukea sitä perheensä kanssa!

Jonakin päivänä minusta tulee lähetyssaarnaaja ja vien Mormonin kirjoja muille, Faneva sanoi itsekseen.

Erään kerran, kun lähetyssaarnaajat tulivat, he opettivat Fanevan perheen rukoilemaan. Faneva oppi, että hän voi puhua taivaalliselle Isälle milloin ja missä tahansa.

Jonakin päivänä minusta tulee lähetyssaarnaaja ja minä opetan ihmisiä rukoilemaan, Faneva ajatteli.

Yhtenä päivänä lähetyssaarnaajilla oli tärkeä kysymys.

"Noudatatteko Jeesuksen Kristuksen esimerkkiä menemällä kasteelle?" toinen heistä kysyi.

Faneva tuns i iloa sydämessään. "Kyllä!" hän sanoi.

"Kyllä!" hänen veljensä ja äitinsä sanoivat.

Isä sanoi, ettei hän ollut vielä valmis kasteelle. Mutta hänelle sopi, että muu perhe kastetaan. Ja niin heidät kastettiin! Fanevan kastoi yksi niistä lähetyssaarnaajista, jotka olivat opettaneet hänelle Jeesuksesta.

Jonakin päivänä minusta tulee lähetyssaarnaaja ja minä autan ihmisiä menemään kasteelle, Faneva ajatteli.

Yksi parhaista asioista kirkon jäsenenä oli

Alkeisyhdistykseen meneminen. Faneva piti kovasti toiminnoista ja uusien ystäviensä tapaamisesta. Mutta eniten hän piti Alkeisyhdistyksen laulujen laulamista. Yhtenä sunnuntaina Alkeisyhdistyksessä he lauloivat lauluja lähetystyön tekemisestä.

"Lähetyssaarnaaja mä olla tahdon nyt", Faneva lauloi. "En voi oottaa, kunnes vanhenen."

Minä voin alkaa tehdä lähetystyötä nyt, Faneva oivalsi. *Minun ei tarvitse odottaa sitä, että vanhenen!*

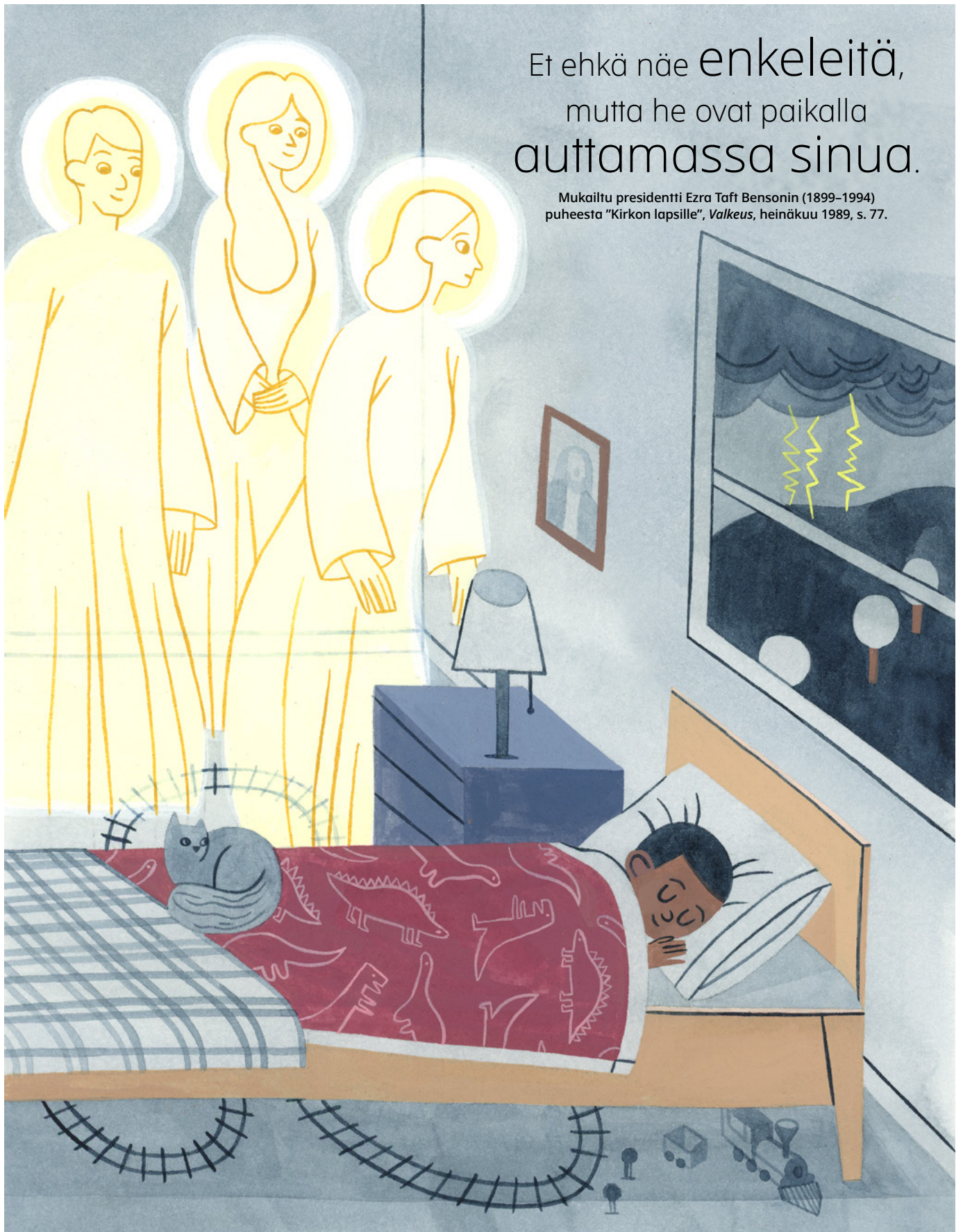
Siitä lähtien Faneva etsi keinoja, joilla hän voisi kertoa evankeliudesta. Hän yritti olla hyvä esimerkki. Hän kutsui ihmisiä kirkkoon. Hän auttoi naapureitaan. Muutaman vuoden päästä hän oli riittävän vanha auttamaan lähetyssaarnaajia opettamaan ihmisiä kotikaupungissaan. Siitä vielä muutaman vuoden kuluttua hän palveli itse lähetystyössä – tapasi uusia ihmisiä ja kertoi evankeliumista aivan kuten lähetyssaarnaajat olivat kertoneet siitä hänelle. ●

"Olen mieluummin lähetyssaarnaajien kanssa kuin teen mitään muuta", Faneva sanoo. Hänet kutsuttiin palvelemaan lähetyssaarnaajana kotimaassaan Madagaskarissa.

Et ehkä näe enkeleitä,
mutta he ovat paikalla
auttamassa sinua.

Mukailtu presidentti Ezra Taft Bensonin (1899–1994)
puheesta "Kirkon lapsille", *Valkeus*, heinäkuu 1989, s. 77.

Näytä ja kerro

Yleiskonferenssi on tässä kuussa! Tässä muutamat lapset kertovat, mistä he pitävät konferenssissa.

Isabella B., 5,
Guatemala, Guatemala

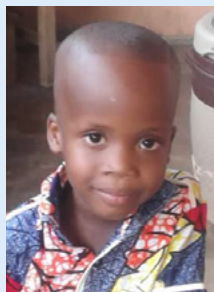
Ilse N., 5,
Nuevo León, Meksiko

Gabriel F., 10,
Minas Gerais, Brasilia

Shelem, 5, Josué, 8, Mía, 6 kk, ja Ruth C., 3, Durangosta Meksikosta nauttivat yleiskonferenssin katsomisesta kotona. Se oli erityinen konferenssi!

Kun katsoin yleiskonferenssia, opin, kuinka Joseph Smith käänsi Mormonin kirjan, jotta meillä olisi Jumalan sana. Mormonin kirja opettaa minulle Jeesuksesta Kristuksesta.

Shalom A., 6, Dakarin alue, Senegal

Annelle, 8, Ruth, 2, Sarah, 6, ja Samira K., 6, Littoralista Beninistä pitivät kovasti yleiskonferenssin katsomisesta yhdessä perheenä.

Minä pidän Tabernaakkelikuoron musiikista. Tunnen aina rauhaa.

Jared B., 7, Normandia, Ranska

Sano ei, kuule ei

Taivaallinen Isä rakastaa meitä ja haluaa meidän olevan turvassa! Se, että sanomme ei, kun meidän pitää, ja kunnioitamme muita, kun he sanovat meille ei, auttaa meitä pitämään itsemme ja muut turvassa.

Toisinaan sinun pitää sanoa ei ystävällisesti.

Nyt on sinun vuorosi!
Kuvittele, että sinun pitää sanoa ei ystävällisesti.
Mitä voisit sanoa?

"Ei kiitos. Saisinko sen sijaan vettä?"

Toisinaan sinun pitää sanoa ei lujasti.

"Minä en halua nähdä sitä! Meidän ei pidä katsoa sitä."

Nyt on sinun vuorosi!
Kuvittele, että sinun pitää sanoa ei lujasti.
Mitä voisit sanoa?

Toisinaan ihmiset sanovat
meille ei auttaakseen
meitä pysymään turvassa
ja terveinä.

"Ikävä kyllä et voi
mennä. Se ei ole
turvallista."

Toisinaan ihmiset
sanovat meille ei,
kun he tuntevat
olonsa tukalaksi.

Nyt on sinun vuorosi!
Kuvittele, että aikuinen
sanoo sinulle ei etkä sinä
pidä siitä. Mitä sinun pitäisi
tehdä?

"Lopeta! Minä
en pidä tästä
leikistä."

Nyt on sinun vuorosi!
Kuvittele, että joku pyytää
sinua lopettamaan jonkin
tekemisen. Mitä sinun
pitäisi tehdä?

Mitä jos ihmiset eivät kuuntele, kun sanot ei?
Mitä jos he satuttavat sinua tai tekevät jotakin
ilkeää?

★ Lähde pois, jos voit.

★ Kerro aikuiselle, johon luotat, mitä
tapahtui.

★ Muista, ettei se ole sinun vikasi.

★ Mitä sitten tapahtuukin, niin taivaallinen
Isäsi ja Jeesus Kristus rakastavat sinua
aina!

Soita isälle

*Jos poljen lujaa, Yu ajatteli,
ehdin kotiin ennen kuin
kadut tulvivat.*

Julie Cornelius-Huang

(Perustuu tositahtumaan)

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

*”Olkaa – – rohkealla mielellä, sillä minä johdatan
teitä” (OL 78:18).*

Yu astui ulos koulusta kiireiselle jalkakäytävälle.
Hänen päänsä oli täynnä matematiikkaa ylimääräisen tunnin jälkeen. Ihmiset kiiruhtivat ohi sateenvarjoineen. Suuria pisaroita satoi rankasti, ja katu oli aivan märkä.

Yun ystävä Lin astui ulos Yun viereen. ”Sinun pitäisi soittaa isäsi hakemaan sinut”, Lin sanoi. ”Opettaja Zhang sanoi, että joissakin osissa kaupunkia tulvii.”

”Kyllä minä pääsen kotiin itsekseni.”

”Mutta katso kaikkea tuota vettä!”

Lin sanoi osoittaen vettä, jota virtasi nopeasti viemäriin.

Hetken aikaa Yulla oli hassu tunne. Oliko Lin oikeassa? Ehkä hänen pitäisi soittaa isälle ja pyytää kyytiä kotiin, ennen kuin kadut tulvivat.

Mutta Yulla oli ollut isän kanssa riitaa eilen illalla, ja hän oli yhä vihainen. Hän ei halunnut pyytää isältä apua.

Yu avasi pyöränsä lukon ja hyvästeli Linin. *Jos poljen lujaa*, hän ajatteli, *ehdin kotiin ennen kuin kadut tulvivat*.

Hän polki lujaa, mutta pian hänen käsiään paleli, hänen vaatteensa olivat likomärät ja hän oli aivan uuvuksissa. Jälleen kerran mieleen tuli ajatus soittaa isälle. Tuliko tunne Pyhästä Hengeltä? Lähetyssaarnaajat, jotka olivat kastaneet hänet, olivat sanoneet, että Pyhä Henki voisi olla hänen oppaanaan. Yu vilkaisi taivaalle. Se oli niin harmaa, ettei hän nähnyt rakennusten yläosia. Mutta hän oli yhä vihainen isälle.

Yu ei välittänyt tunteesta vaan jatkoi polkemista. Vesi nousi niin korkealle, että kauppiat sulkivat myymälänsä. Asukkaat siirsivät tavaroitaan ylempiin kerroksiin. Yu näki erään äidin työntävän kahta lastaan eteenpäin tulvavedessä pienellä muoviveneellä.

Veden noustua nyt yli nilkkojen Yu ei pystynyt enää polkemaan pyörällään. Hän nousi pyörän selästä ja ryhtyi työntämään sitä. Nyt oli luultavasti liian myöhäistä soittaa isälle, ja sade vain jatkui. Ukkonen jyrähti ja salama välähti hänen yläpuolelleen. Yu alkoi pelätä. Ja hän oli tosi väsynyt! Hän katsoi eteenpäin. Koti oli vielä kaukana. Hänen ei olisi pitänyt olla piittaamatta Pyhästä Hengestä pelkän typerän riidan vuoksi.

Yu pysähtyi pitämään lyhyen rukouksen. Hän ei kuullut omaa ääntään sateelta ja ukkoselta, mutta hän tiesi, että taivaallinen Isä kuulisi hänet.

”Taivaallinen Isä”, Yu rukoili. ”Auta minua pääsemään turvallisesti kotiin.” Kun hän lopetti, hän tunsu itsensä riittävän voimakkaaksi jatkamaan matkaa.

Viimein Yu näki kukkulalla olevan kotinsa. Kylmissään, väsyneenä ja jotenkin toisen kenkäänsä hukanneena Yu rämpi ylös kukkulaa. Hän näki isän odottavan häntä ulkona. Isä kiiruhti kukkulaa alas hänen luokseen roiskuttaen juostessaan vettä.

Ehdittyään Yun luokse isä kietoi kätensä Yun ympärille. ”Olin niin huolissani!” isä sanoi. ”Sinun olisi pitänyt soittaa minulle!”

”Minä luulin, että me olemme suutuksissa toisillemme”, Yu sanoi.

”Minä en ole koskaan niin suuttunut, etten auttaisi sinua”, isä sanoi. Sitten hän otti Yun pyörän ja työnsi sen koko loppumatkan ylös kukkulalle.

Vaikka ukkonen kaikui korkeiden rakennusten välissä ja satoi kaatamalla, Yun sydämen täytti lämmin tunne. Hän tunsu rauhaa ja turvaa seuratessaan isää kotiin. ●

”Isämme taivaassa tiesi, että kuolevaisuudessa me kohtaisimme haasteita – . Antaakseen meille kuolevaista voimaa ja jumalallista johdattua Hän varasi meille Pyhän Hengen.”

Vanhin Ronald A. Rasband kahden toista apostolin koorumista, ”Saakoon Henki ohjata”, *Liahona*, toukokuu 2017, s. 93.

Kymmenyspesot

Alan Iván Ruiz Ontiveros

(Perustuu tositahtumaan)

Sofía heräsi varhain. Tämä päivä oli hyvin erityinen. Hän aikoi myydä sitruunamehua tätinsä ja setänsä autotallissa pidettävällä kirpputorilla! Mamá oli tehnyt hänelle suuren kannullisen mehua.

Sofía teki kyltin. Hän kirjoitti siihen oranssein

ja keltaisin kirjaimin "Sitruunamehua!" Hän teippasi kyltin kiinni pieneen pöytään. Sitten hän istuutui odottamaan.

Pian ohi kulki mies. "Voinko saada kupillisen?" mies kysyi. Hän pani muutamman peson Sofían purkkiin.

"Totta kai!" Sofía sanoi. Hän kaatoi miehelle kupillisen mehua.

Vähän kerrallaan ihmisiä tuli katsomaan kirpputoria. Ja vähän kerrallaan he ostivat maukasta mehua. Aamu kului mukavasti. Pian kaikki mehu oli loppu.

Sofía ravisti purkkiaan. Pesot kilisivät. Hänellä oli niitä paljon!

"Hyvin tehty!" papá sanoi.

Sofialla ei ollut koskaan aiemmin ollut niin paljon rahaa. "Minä aion ostaa jojon!"

Papá hymyili. "Tiedätkö, mitä mamá ja minä teemme, kun me ansaitsemme rahaa?"

Sofía pudisti päätään.

"Me maksamme kymmenykset", papá sanoi. "Taivaallinen Isä on antanut meille kaiken. Hän pyytää, että me annamme hänelle pienen osan takaisin. Me maksamme kymmenykset, koska me rakastamme Häntä."

Sofía hymyili. Hän halusi osoittaa taivaalliselle Isälle, että hänkin rakasti taivaallista Isää.

Papá auttoi Sofíaa laskemaan pesonsa. Aina kun Sofía laski kymmenen, hän pani kirjekuoreen yhden peson. Papá auttoi häntä kirjoittamaan summan pienelle valkoiselle paperille. He panivat paperin kirjekuoreen pesojen kanssa. Sitten he sulkiivat kirjekuoren. Sofía aikoi antaa sen piispalle huomenna kirkossa.

"Miltä sinusta tuntuu?" papá kysyi Sofíalta.

"Oikein onnelliselta! Ja minulla on vielä rahaa jojoon." Sofíasta tuntui, että taivaallinen Isä oli iloinen hänen valinnastaan. ●

Kirjoittaja asuu Chihuahuassa Meksikossa.

Kymmenysten aika

Taivaallinen Isä pyytää meitä maksamaan kymmenykset. Se tarkoittaa, että annamme kymmenesosan saamastamme rahasta. Voit käyttää tätä sivua harjoitteluun!

Laske kolikot. Jokaisesta kymmenestä kolikosta värity yksi. Väritetyt kolikot ovat se, mitä maksaisit kymmenyksinä!

Oletko valmis vähän vaikeampaan tehtävään? Laske yhteen alla olevat rahat. Värity sitten, kuinka monta kolikkoa maksaisit kymmenyksinä. (Muista, että jokaisesta kymmenestä annat yhden.) ●

Vanhin Edward Dube
seitsemänkymmenen
koorumiasta

Evankeliumista kertomista

"Katsokaa minua -- [ja] teidän sielunne löytää levon"
(Matt. 11:29).

Eräs mies, jolle tein töitä, antoi minulle Mormonin kirjan. Mutta en lukenut sitä lähes kahteen vuoteen. Yhtenä sunnuntaina otin käteeni Mormonin kirjan ja menin ratakirjoille sen kaupunkin ulkopuolelle, missä asuin Zimbabwessa. Istuuduinkin ja aloin lukea.

Alkuun sitä oli vaikea ymmärtää. Mutta luin yhä uudelleen Joseph Smithin todistuksen. Hänen sanansa koskettivat sydäntäni.

Myöhemmin joku kutsui minut kirkkoon. Alkuun olin kiusaantunut, joten istuuduinkin takariviin. Mutta kun ihmiset alkoivat lausua todistuksiaan

Vapahtajasta Jeesuksesta Kristuksesta ja Mormonin kirjasta, tunsin sisälläni jotakin suurenmoista.

Vähän sen jälkeen lähetyssaarnaajia tuli naapurustooni. Pian menin kasteelle. Vuosia myöhemmin minulla oli kunnia palvella lähetystyössä ja kertoa evankeliumista monille muille.

Kirkko on kasvanut kovasti Zimbabwessa. Mutta on vielä paljon, mitä voimme tehdä evankeliumin viemiseksi eteenpäin, missä sitten asumme. Rukoilemalla, tutkimalla pyhiä kirjoituksia ja osallistumalla kotilta voit kasvattaa todistustasi ja pysyä lähellä taivaallista Isää. Todistuksesi voi siunata monien ihmisten elämää ympäri maailman. ●

Uskolliset ihmiset seurasivat Jeesusta

Kun Jeesus kävi nefiläisten luona, Hän opetti heille kasteesta ja siitä, kuinka sakramentti nautitaan. Hän perusti kirkkonsa.

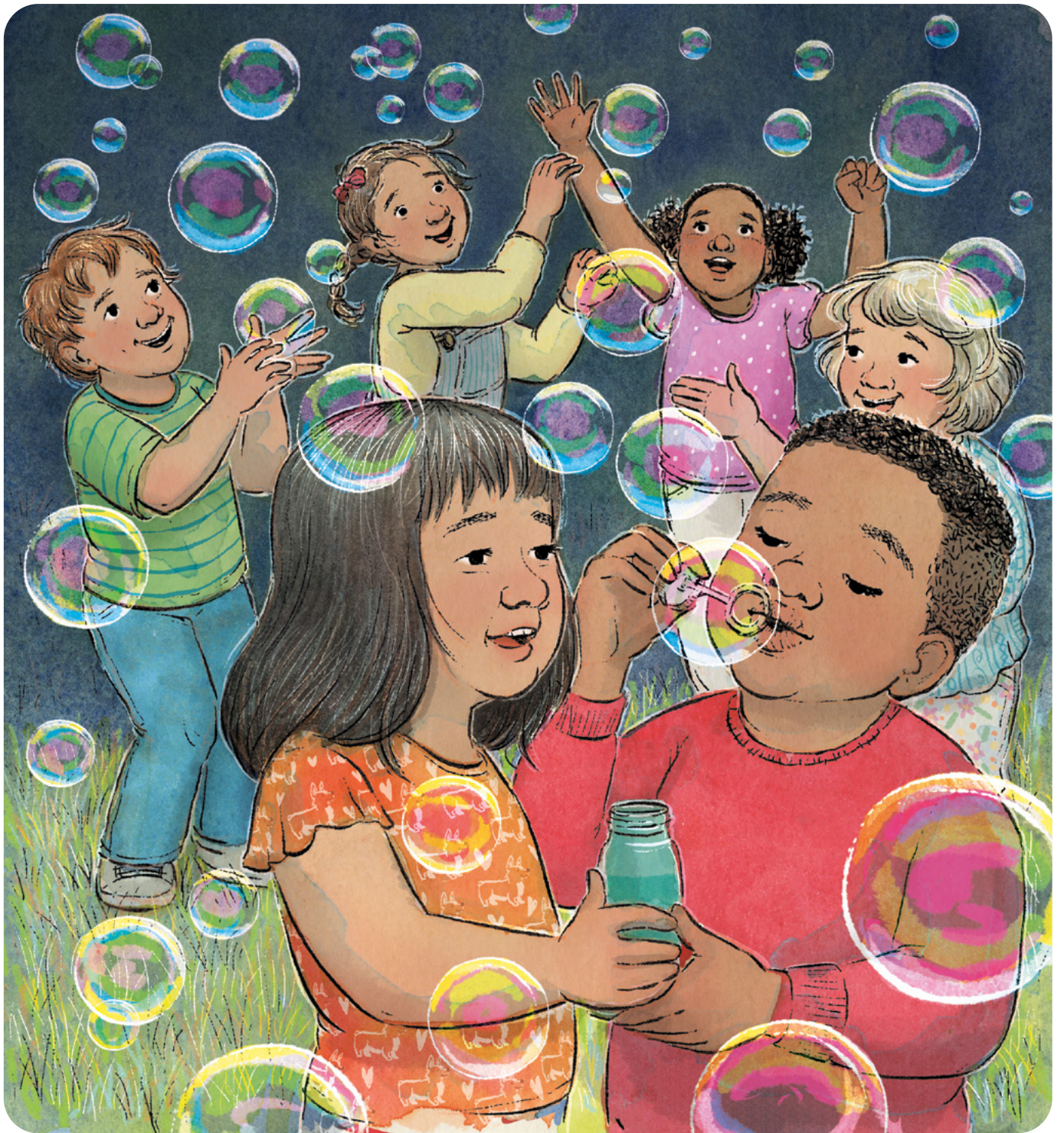

Jeesus siunasi jokaisen lapsen. Enkeleitä tuli! Jeesus paransi ihmiset ja rukoili heidän puolestaan. Sitten Hän meni takaisin taivaaseen.

Jeesuksen mentyä ihmiset tekivät sitä, mitä Hän oli opettanut. Kaikki tekivät työtä yhdessä ja jakoivat keskenään sen, mitä heillä oli, joten kukaan ei ollut köyhä. Kirkon johtajat siunasivat ne, jotka olivat sairaita.

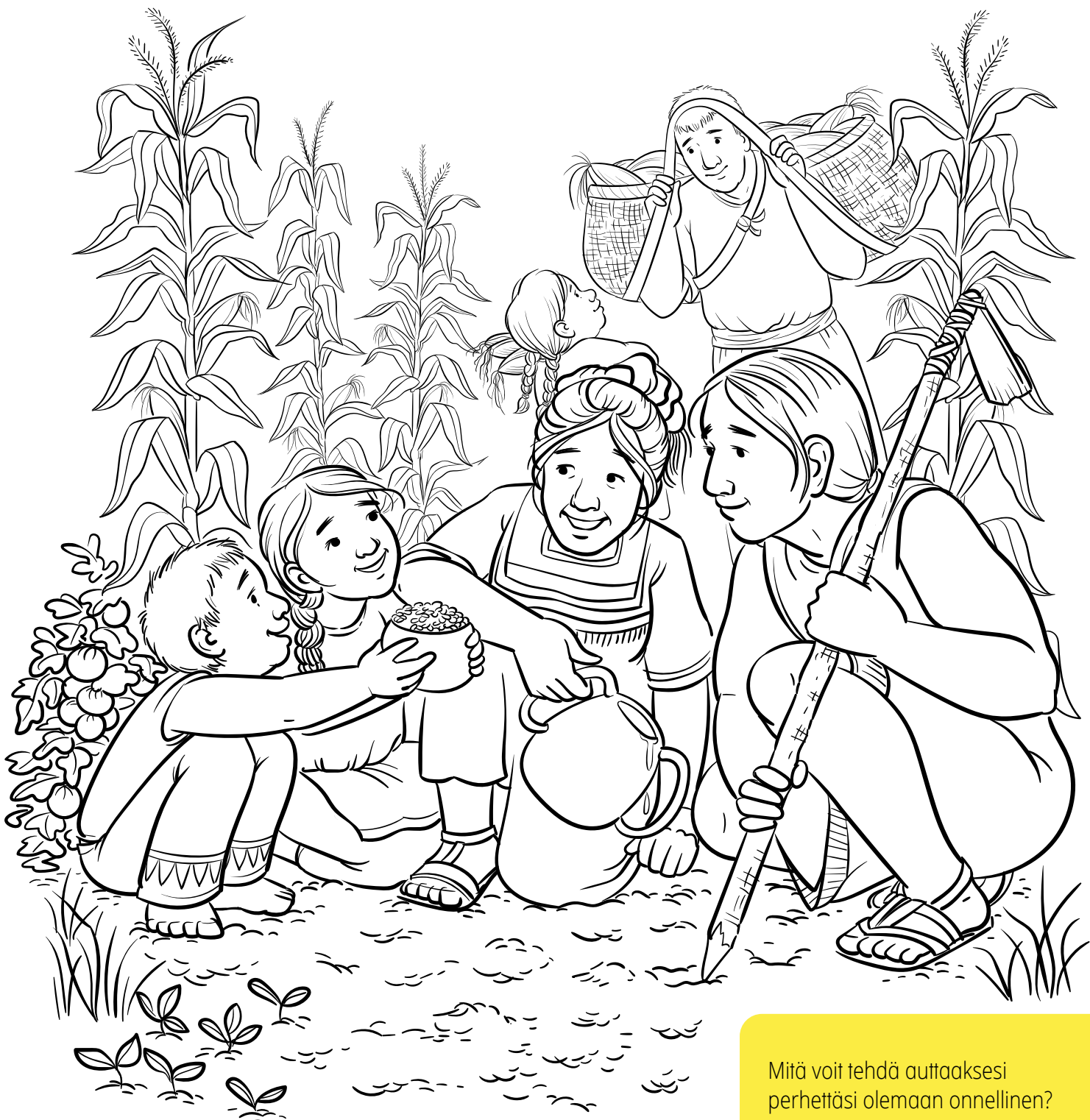
Sotimisen sijaan ihmiset päättivät tulla toimeen keskenään. Kaikki noudattivat Jumalan käskyjä. Ja he olivat onnellisia pitkän aikaa!

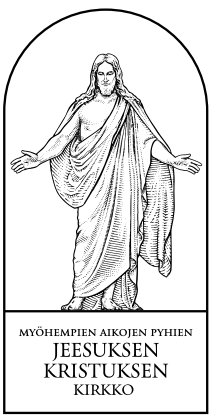
Minun elämäni on onnellisempaa, kun noudatan Jumalan
käskyjä. Minä voin antaa omastani muille. Minä voin
auttaa ihmisiä tulemaan toimeen keskenään. ●

Lue näistä tapahtumista luvusta 3. Nefi 17 lukuun 4. Nefi 1.

Ihmiset elivät onnellisina

Mitä voit tehdä auttaaksesi
perhettäsi olemaan onnellinen?

Hyvät vanhemmat

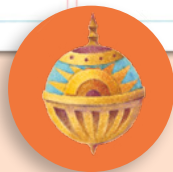
Jokaista lasta tulee suojella, ja heistä tulee pitää huolta. Jeesus antoi tästä esimerkin Mormonin kirjassa, kun Hän siunasi jokaisen lapsen ja rukoili heidän puolestaan (ks. s. Y20–Y23). Kuinka me voimme siunata ja suojella lapsia, jotka tunnemme? Tässä on muutamia ideoita:

- Me voimme suojella heitä fyysisesti ja opettaa heitä kunnioittamaan muiden ihmisten kehoa (ks. s. Y12–Y13).
- Me voimme osaltamme suojella heitä hengellisesti kannustamalla heitä nauttimaan sakramentin (ks. s. Y2–Y3).
- Me voimme opettaa heitä pyytämään apua, kun he tarvitsevat sitä (ks. s. Y14–Y15).

Voit valita näistä artikkeleista yhden, jonka luette yhdessä perheenä. Huolehdi siitä, että lapsesi tietävät, kuinka paljon heitä rakastetaan! Me rakastamme teitä
Ystävä-lehti

NÄIN LÄHETÄT LAPSESI TAIDETEOKSEN TAI KOKEMUKSEN LIAHONA-LEHTEEN

Mene sivustolle liahona.churchofjesuschrist.org ja napsauta "Submit an Article or Feedback" [Lähetä artikkeli tai palautetta]. Tai lähetä se sähköpostitse osoitteeseen liahona@churchofjesuschrist.org. Laita mukaan lapsesi nimi, ikä, asuinpaikkakunta sekä tämä lupalausunto: "Minä [lisää oma nimesi] annan Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkolle luvan käyttää lapseni lähettämää aineistoa kirkon lehdissä, kirkon verkkosivustoilla ja sosiaalisen median alustoilla sekä mahdollisesti muussa kirkon aineistossa." Haluamme todella kuulla sinusta!

Etsi piilossa oleva Liahona!

SISÄLLYS

- Y2** Ensimmäiseltä presidenttikunnalta: Sakramentti ja minä
- Y4** Yksinäinen ruokavälitunti
- Y6** Terveisiä Madagaskarista!
- Y8** Faneva, lähetyssaarnaaja
- Y10** Loistava ajatus
- Y11** Näytä ja kerro
- Y12** Sano ei, kuule ei
- Y14** Soita isälle
- Y16** Kymmenyksesot
- Y18** Hauskaa tekemistä: Kymmenysten aika
- Y19** Ystävien kesken: Evankeliumista kertomista
- Y20** Pyhien kirjoitusten kertomuksia: Uskolliset ihmiset seurasivat Jeesusta
- Y23** Väriyshivu: Ihmiset elivät onnellisina